

משנה תורה להרמב"ם
הלכה למעשה לכל בזמננו
לפי הנסח שערב כתבי היד התימניים

Maimonides' Mishne Torah
Practical Jewish Law for everyone in our times
According to the majority of Yemenite manuscripts

A new English translation based on the most accurate source text
currently available, by and for those who desire to live by this code
as practical Law.

הקדמה

Introduction

הטקסט העברי © 2006,2007,2008,2009,2010 כל הזכויות שמורות למכון ממרא.
התרגום © רון אהרון 2009-2010

Hebrew text © 2006,2007,2008,2009,2010 [Mechon Mamre](#), All Rights Reserved

Translation © [Ron Aaron](#), 2009-2010

Edition of 17 Kislev 5771

Table of Contents:

Preface	1
Positive Commandments	12
Negative Commandments	33
Division of the books	67
Acknowledgments	93

Transliteration Guide:

This book uses a specific scheme to ensure consistent transliteration from Hebrew to English. Doubling *dagesh* is often ignored, and in most cases final ם and ן are dropped. Here are the equivalents used:

א	'	if	voiced	ו	w
א	ḥ	aspirated	'h'	ט	ṭ hard 't'
כ	kh	like German	'ch'	ע	ʿ pharyngeal voiced fricative
ס	ṣ	strong	's'	ק	q strong 'k'
ת	t	regular	t	ת	th 'th' as in 'thick'

בְּשֵׁם ה', אֵל עוֹלָם (בראשית כא:לג)

In the name of HASHEM, God of all Creation (Gen 21:33)

אֲז לֹא־אֲבוֹשׁ — בְּהִבִּיטִי, אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ (תהילים קיט:ו)
Then I shall not be ashamed, when I regard all Your commandments (Psalms 119:6)

Preface

הקדמה

NOTE: The word *preface* does not appear in any of the original manuscripts. We use it simply to indicate the content.

1 All the commandments which were given to Moshe¹ at Sinai were given along with their explanations², as the verse states: “I will give you the tablets of stone, and the Torah and the Commandment” (Ex 24:12). “Torah” is the Written Torah³; “the Commandment” is its explanation. He commanded us to perform the Torah according to the Commandment. This Commandment is what is known as the “Oral Torah”.

2 The entire Torah was written by Moshe our Teacher in his own handwriting before he died. He gave a Book⁴ to each and every tribe; and he placed one Book in the Ark in testimony, as the verse states: “Take this book of the Torah, and put it by the side of the ark of the covenant of HASHEM⁵ your God, that it may be there for a witness against you” (Deut 31:26).

3 He did not write the Commandment, which is the explanation of the Torah. Rather, he instructed the Elders, Yehoshu‘a⁶ and the rest of Israel, as the verse states: “All which I command you, that shall you observe to do...” (Deut 13:1). Because of this, it is called the “Oral Torah”.

4 Even though the Oral Torah was not written down, Moshe our Teacher taught all of it in his court to

א כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁנִּתְּנוּ לוֹ לְמֹשֶׁה בְּסִינֵי – בְּפָרוּשׁוֹ נִתְּנוּ, שֶׁנֶּאֱמַר “וְאֶתְּנָה לְךָ אֶת־לַחַת הָאֲבֹן, וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה” (שמות כד:יב). “תּוֹרָה”, זֶה תּוֹרָה שֶׁבְכָתָב; וְ“מִצְוָה”, זֶה פְּרוּשָׁה. וְצָנְנוּ לַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה, עַל פִּי הַמִּצְוָה. וּמִצְוָה זֶה, הִיא הַנִּקְרָאת תּוֹרָה שֶׁבְעַל פִּהּ.

ב כָּל הַתּוֹרָה – כְּתוּבָה מִשֶּׁה רַבְּנוּ קִדְּוִי שְׁפִימוֹת, בְּכָתָב יָדוֹ. וְנִתַּן סֵפֶר לְכָל שִׁבְטֵי וְיִשְׂבֵּט; וְסֵפֶר אֶחָד – נִתְּנָהוּ בְּאֶרֶץ לְעַד, שֶׁנֶּאֱמַר “לְקַח, אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה, וְשַׂמְתָּם אִתּוֹ, מִצַּד אֶרֶץ בְּרִית־ה’ אֱלֹהֵיכֶם; וְהָיָה־שָׁם בְּךָ, לְעֵד” (דברים לא:כו).

ג וְהַמִּצְוָה, שֶׁהִיא פְּרוּשׁ הַתּוֹרָה – לֹא כְּתוּבָה; אֲלֵא צִוָּה בָּהּ לְיִצְחָק וְלִיהוֹשֻׁעַ וְלִשְׂאֵר כָּל יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר “אֶת כָּל־הַדְּבָר, אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם — אֵתוֹ תִּשְׁמְרוּ, לַעֲשׂוֹת...” (דברים יג:א) וּמִפְּנֵי זֶה נִקְרָאת תּוֹרָה שֶׁבְעַל פִּהּ.

ד אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא נִכְתְּבָה תּוֹרָה שֶׁבְעַל פִּהּ,

1 Also known as “Moses” 2 The explanations were given to prevent people interpreting the Torah however they want 3 Also known as “the Pentateuch”, or the five books of Moshe. *Torah* means “teaching” or “direction” 4 A handwritten copy thereof 5 Lit “the Name”, referring to the four-lettered unpronounceable Name of God 6 Also known as “Joshua”

the seventy Elders. And 'El'azar, Pinḥas⁷ and Yehoshu'a – all three received the tradition⁸ from Moshe. He transmitted the Oral Torah to Yehoshu'a who was his student, and instructed him in it. Likewise, Yehoshu'a taught it orally his entire life.

5 Many Elders received the tradition from Yehoshu'a; and 'Eli received it from the Elders and from Pinḥas. Shemu'el⁹ received it from 'Eli and his court, and Dawid¹⁰ received it from Shemu'el and his court. 'Aḥiyya the Shilonite was one of those who left Egypt¹¹, and was a Levite and heard from Moshe; but he was young in Moshe's time, so he received it from Dawid and his court.

6 'Eliyahu¹² received the tradition from 'Aḥiyyah the Shilonite and his court, and 'Elisha' from 'Eliyahu and his court, and Yehoyada' the Priest¹³ from 'Elisha' and his court, and Zekharyahu from Yehoyada' and his court, and Hoshe'a from Zekharyah and his court, and 'Amos from Hoshe'a and his court, and Yesha'yahu¹⁴ from 'Amos and his court, and Mikha from Yesha'ya and his court, and Yo'el¹⁵ from Mikha and his court, and Naḥum from Yo'el and his court, and Ḥabaquq from Naḥum and his court, and Şefaniah from Ḥabaquq and his court, and Yirmiyahu¹⁶ from Şefaniah and his court, and Barukh ben Neryah from Yirmiya and his court, and 'Ezra and his court from Barukh and his court.

7 'Ezra's court is known as the "Men of the Great Assembly". They were Ḥaggai Zekharyah and Mal'akhi, and Dani'el Ḥananyah Misha'el and 'Azaryah, and Neḥemiah ben Ḥakhalyah, and Mordekhai and Zerubavel. Many other sages were with them, for a total of one hundred and twenty Elders. The last of them was Shim'on the Righteous, who was among the one hundred and twenty, received Oral Torah from all of them, and was High Priest after 'Ezra.

8 Antigonos of Sokho and his court received the tradition from Shim'on the Righteous and his court, and Yosef ben Yo'ezer of Şereda and Yosef ben Yoḥanan of Jerusalem and their court from Antigonos and his

לְמִדָּה מִשֵּׁה רַבְּנוּ כָּלָה בְּבֵית דִּינֵי לְשִׁבְעִים זְקֵנִים; וְאַלְעָזָר וּפִינְחָס וַיהוֹשֻׁעַ, שֶׁלִּשְׁתַּתָּן קִבְּלוּ מִמֹּשֶׁה. וְלַיהוֹשֻׁעַ שֶׁהוּא תַלְמִידוֹ שֶׁלְּמִשֵּׁה רַבְּנוּ, מִסֵּר תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה וְצִוְּהוּ עָלֶיהָ; וְכֵן יְהוֹשֻׁעַ, כָּל יָמֵי חַיָּיו לָמַד עַל פֶּה.

ה וְזִקְנִים רַבִּים קִבְּלוּ מִיהוֹשֻׁעַ, וְקִבְּל עָלָי מִן הַזְּקֵנִים וּמִפִּינְחָס; וּשְׁמוּאֵל קִבְּל מֵעֲלִי וּבֵית דִּינֵי, וְדָוִד קִבְּל מִשְׁמוּאֵל וּבֵית דִּינֵי. וְאַחֲיָה הַשִּׁילוֹנִי, מִיּוֹצְאֵי מִצְרַיִם הָיָה וְלִי הָיָה, וְשָׁמַע מִמֹּשֶׁה, וְהָיָה קָטָן בְּיָמֵי מֹשֶׁה; וְהוּא קִבְּל מִדָּוִד וּבֵית דִּינֵי.

ו אֵלֶיהוּ קִבְּל מֵאַחֲיָה הַשִּׁילוֹנִי וּבֵית דִּינֵי, וְאַלְיִשֶׁעַ קִבְּל מֵאֵלֶיהוּ וּבֵית דִּינֵי, וַיהוֹזָדָע הַכֹּהֵן קִבְּל מֵאַלְיִשֶׁעַ וּבֵית דִּינֵי, וְזִכְרְיָהוּ קִבְּל מִיהוֹזָדָע וּבֵית דִּינֵי, וְהוֹשֶׁעַ קִבְּל מִזִּכְרְיָה וּבֵית דִּינֵי, וְעָמוֹס קִבְּל מֵהוֹשֶׁעַ וּבֵית דִּינֵי, וַיִּשְׁעָיָהוּ קִבְּל מֵעָמוֹס וּבֵית דִּינֵי, וּמִיכָה קִבְּל מִיִּשְׁעָיָהוּ וּבֵית דִּינֵי, וַיּוֹאֵל קִבְּל מִמִּיכָה וּבֵית דִּינֵי, וְנַחוּם קִבְּל מִיּוֹאֵל וּבֵית דִּינֵי, וְנַחֲבִקוּק קִבְּל מִנַּחוּם וּבֵית דִּינֵי, וְצַפְנְיָה קִבְּל מִנַּחֲבִקוּק וּבֵית דִּינֵי, וַיִּרְמְיָהוּ קִבְּל מִצַּפְנְיָה וּבֵית דִּינֵי, וּבְרוּךְ בֶּן נְרִיָּה קִבְּל מִיִּרְמְיָהוּ וּבֵית דִּינֵי, וְעֶזְרָא וּבֵית דִּינֵי קִבְּלוּ מִבְּרוּךְ וּבֵית דִּינֵי.

ז בֵּית דִּינֵי שֶׁלְּעֶזְרָא, הֵם הַנִּקְרָאִין אֲנָשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. וְהֵם חֲגֵי זִכְרְיָה וּמַלְאָכִי, וְדַנְיָאֵל חֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וְעֶזְרָיָה, וְנַחֲמָיָה בֶּן חַכְלִיָּה, וּמְרִדְכִי, וְזָרְבָבֶל; וְהַרְבֵּה חֲכָמִים עִמָּהֶם, תְּשֻׁלוּם מֵאָה וְעֶשְׂרִים זְקֵנִים. הָאַחֲרוֹן מֵהֶם הוּא שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק, וְהוּא הָיָה מְכַלֵּל הַמֵּאָה וְעֶשְׂרִים, וְקִבְּל תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה מִכָּל; וְהוּא הָיָה כּוֹהֵן גָּדוֹל, אַחַר עֶזְרָא.

ח אַנְטִיגוֹנוֹס אִישׁ שׁוֹכֵה וּבֵית דִּינֵי קִבְּלוּ מִשְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק וּבֵית דִּינֵי, וַיּוֹסֵף בֶּן יוֹעֶזֶר אִישׁ צְרֵדָה וַיּוֹסֵף בֶּן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם וּבֵית דִּינָם קִבְּלוּ מֵאַנְטִיגוֹנוֹס וּבֵית דִּינֵי,

7 Also known as "Phineas" 8 The instruction in the Oral Torah, and were thoroughly taught it 9 Also known as "Samuel" 10 Also known as "David" 11 During the Exodus from Egypt 12 Also known as "Elijah" 13 *kohen*, a descendant of Aaron the Priest 14 Also known as "Isaiah" 15 Also known as "Joel" 16 Also known as "Jeremiah"

court. Yehoshu'a ben Peraḥyah and Nitai the Arbelite and their court from Yosef and Yosef and their court. Yehuda ben Ṭaba'i and Shim'on ben Shataḥ and their court from Yehoshu'a and Nitai and their court. Shema'yah and 'Avṭalion the righteous converts¹⁷ and their court from Yehuda and Shim'on and their court. Hillel and Shamai and their court from Shema'yah and 'Avṭalion and their court. Rabban¹⁸ Yoḥanan ben Zakkai and Rabban Shim'on, Hillel's son from Hillel and his court.

9 Rabban Yoḥanan ben Zakkai had five¹⁹ students, who were the greatest sages who received the tradition from him. They were: Ribbi²⁰ 'Eli'ezer the Great, Ribbi Yehoshu'a, Ribbi Yosse the Priest, Ribbi Shim'on ben Netan'el and Ribbi El'azar ben 'Arach. Ribbi 'Aqiva ben Yosef received the tradition from Ribbi 'Eli'ezer the Great – and Yosef his father was a righteous convert. Ribbi Yishma'el and Ribbi Me'ir son of the Righteous Convert received the tradition from Ribbi 'Aqiva; and Ribbi Me'ir and his fellows²¹ also received the tradition from Ribbi Yishma'el.

10 Ribbi Me'ir's fellows were Ribbi Yehuda, Ribbi Yose, Ribbi Shim'on, Ribbi Neḥemia, Ribbi 'El'azar ben Shamu'a, Ribbi Yoḥanan the Cobbler, Shim'on ben 'Aza'i and Ribbi Ḥananya ben Teradion. Likewise, Ribbi 'Aqiva's fellows received the tradition from Ribbi 'Eli'ezer the Great. And Ribbi 'Aqiva's fellows were Ribbi Ṭarfon who was Ribbi Yose the Galilean's teacher, Ribbi Shim'on ben 'El'azar and Ribbi Yoḥanan ben Nuri.

11 Rabban Gamli'el the Elder received the tradition from Rabban Shim'on his father, Hillel's son. Rabban Shim'on his son from him and Rabban Gamli'el his²² son from him. Rabban Shim'on his²³ son from him. Ribbi Yehuda, the son of Rabban Shim'on is referred to as “our Holy Teacher”, and he received the tradition from his father, from Ribbi 'El'azar ben Shamu'a and from Ribbi Shim'on his fellow.

12 Our Holy Teacher composed the Mishna²⁴. From the days of Moshe until our Holy Teacher, no one had composed a work from which the Oral Torah was

ויהושוע בן פרחיה ונתאי הארבלית ובית דינם קבלו מיוסף ויוסף ובית דינם, ויהודה בן טבאי ושמעון בן שטח ובית דינם קבלו מיהושוע ונתאי ובית דינם. שמעיה ואבטליון גרי הצדק ובית דינם קבלו מיהודה ושמעון ובית דינם. והלל ושמיאי ובית דינם קבלו משמעיה ואבטליון ובית דינם. ורובן יוחנן בן זכאי ורובן שמעון בנו שלהלל קבלו מהלל ובית דינו.

ט חמשה תלמידים היו לו לרובן יוחנן בן זכאי, והם גדולי החכמים שקבלו ממנו; ואלו הם – רבי אליעזר הגדול, ורבי יהושוע, ורבי יוסי הכוהן, ורבי שמעון בן נתנאל, ורבי אלעזר בן ערז. ורבי עקיבה בן יוסף קבל מרבי אליעזר הגדול, ויוסף אביו גר צדק היה. ורבי שמעאל ורבי מאיר בן גר הצדק קבלו מרבי עקיבה, וגם קבל רבי מאיר וחבריו מרבי שמעאל.

י חבריו שלרבי מאיר – הם רבי יהודה, ורבי יוסי, ורבי שמעון, ורבי נחמיה, ורבי אלעזר בן שמוע, ורבי יוחנן הסנדלר, ושמעון בן עזאי, ורבי חנניה בן תרדיון. וכן קבלו חבריו שלרבי עקיבה מרבי אליעזר הגדול; וחבריו שלרבי עקיבה – הם רבי טרפון רבו שלרבי יוסי הגלילי, ורבי שמעון בן אלעזר, ורבי יוחנן בן נורי.

יא רבן גמליאל הזקן קבל מרבן שמעון אביו, בנו שלהלל; ורבן שמעון בנו קבל ממנו, ורבן גמליאל בנו קבל ממנו, ורבן שמעון בנו קבל ממנו. ורבי יהודה בנו שלרבן שמעון, זה הוא הנקרא רבנו הקדוש, והוא קבל מאביו, ומרבי אלעזר בן שמוע ומרבי שמעון חברו.

יב רבנו הקדוש חבר המשנה. ומימות משה ועד רבנו הקדוש, לא חברו חברו שמלמדין אותו ברבים בתורה שבעל פה;

17 That is, proper converts to Judaism 18 Title given to the heads of the Sanhedrin from the dynasty of Hillel. Lit: “our master” 19 Especially noteworthy, among his many others 20 Ribbi is the traditional pronunciation among non-Ashkenazic Jewry. The term means “my master, and is the official title of a sage who received Mosaic ordination” 21 "חבר" in this context means a colleague in learning, as opposed to an ignoramus 22 Rabban Shim'on's 23 Rabban Gamli'el ben Shim'on 24 Lit: repetition

taught publicly. Rather, in each generation the head of the Sanhedrin²⁵ or the Prophet who lived then would write notes to remind himself of those sayings he heard from his teachers. He would then teach orally in public.

13 Likewise each person wrote himself notes on the explanations of the Torah and its laws which he had heard, as necessary; and of those new matters in each generation concerning such laws as were not learned from tradition, but rather from the thirteen methods by which Torah is expounded, and upon which the Sanhedrin had agreed. This is the way the matter had always been, until our Holy Teacher.

14 He collected all the statements, rulings, clarifications and explanations which had been heard since Moshe our Teacher, and which each generation's Sanhedrin had taught regarding any aspect of the Torah. From them he composed the Mishna. He taught it publicly, and it was revealed to all Israel²⁶; they all made copies of it, and it became entrenched in every place — so that the Oral Torah would not be forgotten among Israel.

15 And why did our Holy Teacher act thus, and not leave the matter as it had been? Because he saw that students were becoming scarce, and troubles were renewing, and that the evil empire²⁷ was spreading out in the world and strengthening, and Israel dispersing to the ends of the Earth. He composed one work for everyone to have, so that they could learn it quickly and not forget. He and his entire court sat and taught the Mishna publicly his entire lifetime.

16 These are the greatest of the sages who were members of our Holy Teacher's court and received the tradition from him: Shim'on and Gamli'el his sons, and Ribbi 'Afeś and Ribbi Hananyah ben Hama, and Ribbi Hiyya, and Rav, and Ribbi Yanna'y, and Bar Qapara, and Shemu'el, and Ribbi Yoḥanan and Ribbi Hosha'yah. These were the greatest who received the tradition from him, and along with them were thousands and myriads of other sages.

אֵלָא בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, רֵאשׁ בַּיִת דִּין אוּ נְבִיא שְׂיִהְיֶה בְּאוֹתוֹ הַדּוֹר, כּוֹתֵב לְעַצְמוֹ זְכָרוֹן בְּשִׁמוּעוֹת שְׁשִׁמַּע מִרְבוֹתָיו, וְהוּא מְלַמֵּד עַל פִּי בְּרַבִּים.

יג וְכֹן כָּל אֶחָד וְאֶחָד כּוֹתֵב לְעַצְמוֹ כְּפִי כּוֹחוֹ, מִבְּאוֹר הַתּוֹרָה וּמֵהַלְכוּתֶיהָ כְּמוֹ שְׁשִׁמַּע, וּמִדְּבָרִים שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בְּדִינִים שֶׁלֹּא לְמִדּוּם מִפִּי הַשְּׁמוּעָה אֵלָא בְּמִדָּה מְשֻׁלֶּשׁ עֲשָׂרָה מִדּוֹת וְהִסְפִּימוּ עֲלֶיהָ בַּיִת דִּין הַגָּדוֹל. וְכֹן הָיָה הַדְּבָר תָּמִיד, עַד רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ.

יד וְהוּא קִבֵּץ כָּל הַשְּׁמוּעוֹת וְכָל הַדִּינִין וְכָל הַבְּאוּרִין וְהַפְּרוּשִׁין שְׁשִׁמְעוּ מִמֶּנּוּ רַבְּנוּ, וְשֶׁלְּמִדּוֹ בַּיִת דִּין שֶׁלְּכָל דּוֹר וָדוֹר, בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְחִבֵּר מֵהַכֵּל סֵפֶר הַמִּשְׁנָה. וְשִׁנְנוּ בְּרַבִּים, וְנִגְלָה לְכָל יִשְׂרָאֵל; וְכִתְבוּהוּ כָּלֵם, וְרַבְּצוּ בְּכָל מְקוֹם, כְּדִי שֶׁלֹּא תִשְׁתַּכַּח תּוֹרָה שֶׁבַעַל פִּי מִיִּשְׂרָאֵל.

טו וְלָמָּה עָשָׂה רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ כֵּן, וְלֹא הֵינִי הַדְּבָר כְּמוֹת שֶׁהָיָה – לְפִי שֶׁרָאָה שֶׁהַתְּלָמִידִים מִתְּמַעְטִים וְהוֹלְכִים, וְהַצָּרוֹת מִתְּחַדְּשׁוֹת וּבְאוֹת, וּמִמְלַכַת הַרְשָׁעָה פּוֹשְׁטָת בְּעוֹלָם וּמִתְגַּבְּרַת, וְיִשְׂרָאֵל מִתְּגַלְּגָלִים וְהוֹלְכִים לְקָצוֹת: חִבֵּר חִבּוּר אֶחָד לְהִיּוֹת בְּיַד כָּלֵם, כְּדִי שֶׁלֹּא יִמָּדוּהוּ בְּמַהֲרָה וְלֹא יִשְׁכַּח; וְיָשֵׁב כָּל יָמָיו הוּא וּבַיִת דִּינּוּ, וְלִמֵּד הַמִּשְׁנָה בְּרַבִּים.

טז וְאֵלוּ הֵם גְּדוּלֵי הַחֲכָמִים שֶׁהָיוּ בְּבַיִת דִּינּוּ שֶׁלְּרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְקִבְּלוּ מִמֶּנּוּ – שְׁמַעוֹן וְגַמְלִיאֵל בְּנֵיו, וְרַבִּי אֶפְסֵס, וְרַבִּי חֲנַנְיָה בֶן קָמָא, וְרַבִּי חִיאִי, וְרַבִּי יוֹרְבִי, וְרַבִּי יִנְאִי, וְרַבִּי קַפְרָא, וְרַבִּי יוֹחָנָן, וְרַבִּי הוֹשַׁעְיָה. אֵלוּ הֵם הַגְּדוּלִים שֶׁקִּבְּלוּ מִמֶּנּוּ, וְעִמָּהֶם אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת מִשְׁאֵר הַחֲכָמִים.

25 The High Court of seventy-one Elders 26 The entire Jewish people, wherever they were 27 Rome and its offshoots

17 Even though these eleven received the tradition from our Holy Teacher and were present in his study hall, Ribbi Yoḥanan was young at that time and afterwards was a student of Ribbi Yanna'y and received Torah from him. Likewise Rav received the tradition from Ribbi Yanna'y, and Shemu'el received the tradition from Ribbi Ḥananyah ben Ḥama.

יז אף על פי שאֵלוּ הָאֶחָד עֶשֶׂר קִבְּלוּ מֵרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְעָמְדוּ בְּמִדְרָשׁוֹ, רַבִּי יוֹחָנָן קָטָן הָיָה וְאַחַר כֵּן הָיָה תַלְמִיד לְרַבִּי יַנָּאִי וְקִבֵּל מִמֶּנּוּ תּוֹרָה. וְכֵן רַב קִבֵּל מֵרַבִּי יַנָּאִי; וְשִׁמוּאֵל קִבֵּל מֵרַבִּי חֲנַנְיָה בֶּן חָמָא.

18 Rav composed the “Sifra” and “Sifre”, to explain and inform the foundations of the Mishna. Ribbi Ḥiyya composed the “Tosefta” to explain topics of the Mishna. Likewise, Ribbi Hosha'yah and Bar Qappara composed “Baraitoth” to explain statements of the Mishna. Ribbi Yoḥanan composed the Jerusalem Talmud, in the land of Israel, about three-hundred years after the destruction of the Temple.

יח רַב חִבֵּר סִפְרָא וְסִפְרֵי לְבָאֵר וּלְהוֹדִיעַ עֵיקָרֵי הַמִּשְׁנָה, וְרַבִּי חֵיָא חִבֵּר הַתּוֹסֵפְתָא לְבָאֵר עֲנִינֵי הַמִּשְׁנָה. וְכֵן רַבִּי הוֹשְׁעִיָה וְבַר קַפְרָא חִבְרוּ בְּרֵיתוֹת לְבָאֵר דְּבַרֵּי הַמִּשְׁנָה, וְרַבִּי יוֹחָנָן חִבֵּר הַתְּלִמוּד הַיְרוּשָׁלְמִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל אַחַר חֲרָבֵן הַבַּיִת בְּקִרְיַת מְשֻׁלָּשׁ מֵאוֹת שָׁנָה.

19 Among the greatest sages who received the tradition from Rav and Shemu'el were Rav Huna, Rav Yehuda, Rav Naḥman, and Rav Kahana. And among the greatest sages who received the tradition from Ribbi Yoḥanan were Rabba bar bar Ḥana, Ribbi Amé, Ribbi Asé, Rav Dimé and Ra'bun.

יט וּמַגְדוּלֵי הַחֻכְמִים שֶׁקִּבְּלוּ מֵרַב וְשִׁמוּאֵל – רַב הוּנָא, וְרַב יְהוּדָה, וְרַב נַחֲמָן, וְרַב כְּהָנָא; וּמַגְדוּלֵי הַחֻכְמִים שֶׁקִּבְּלוּ מֵרַבִּי יוֹחָנָן – רַבְּהַ בַּר בַּר חָנָה, וְרַבִּי אִמִּי, וְרַבִּי אֲסִי, וְרַב דִּימִי, וְרַבּוּן.

20 Of the sages who received the tradition from Rav Huna and from Rav Yehuda were Rabbah and Rav Yosef. Among the sages who received the tradition from Rabbah and Rav Yosef were Abaye and Rabba. Those two also received the tradition from Rav Naḥman. Among the sages who received the tradition from Rabba were Rav Ashé and Rabina, and Mar bar Rav Ashé received the tradition from his father, and from Rabina.

כ וּמִכָּלל הַחֻכְמִים שֶׁקִּבְּלוּ מֵרַב הוּנָא וּמֵרַב יְהוּדָה, רַבְּהַ וְרַב יוֹסֵף. וּמִכָּלל הַחֻכְמִים שֶׁקִּבְּלוּ מֵרַבְּהַ וְרַב יוֹסֵף, אֲבַיִי וְרַבָּא; וְשִׁנְיָהֶם קִבְּלוּ גַם מֵרַב נַחֲמָן. וּמִכָּלל הַחֻכְמִים שֶׁקִּבְּלוּ מֵרַבָּא, רַב אֲשִׁי וְרַבִּינָא; וּמֵרַב בַּר רַב אֲשִׁי קִבֵּל מֵאָבִיו וּמֵרַבִּינָא.

21 Thus there are forty men²⁸ from Rav Ashé to Moshe our Teacher. They are: (1) Rav Ashé, (2) from Rabba, (3) from Rabbah, (4) from Rav Huna, (5) from Ribbi Yoḥanan and Rav and Shemu'el, (6) from our Holy Teacher, (7) from Raban Shim'on his father, (8) from Raban Gamli'el his father, (9) from Raban Shim'on his father, (10) from Raban Gamli'el the Elder his father, (11) from Raban Shim'on his father, (12) from Hillel his father and Shammai, (13) from Shema'yah and 'Avtalion, (14) from Yehuda and Shim'on, (15) from Yehoshu'a and Nitai, (16) from Yosef and Yosef, (17) from Antigonos, (18) from Shim'on the Righteous, (19) from 'Ezra, (20) from Barukh, (21) from Yirmiyahu,

כא נִמְצְא מֵרַב אֲשִׁי עַד מֹשֶׁה רַבְּנֵנוּ – אַרְבָּעִים אִישׁ, וְאֵלוּ הֵן: (א) רַב אֲשִׁי, (ב) מֵרַבָּא, (ג) מֵרַבְּהַ, (ד) מֵרַב הוּנָא, (ה) מֵרַבִּי יוֹחָנָן וְרַב וְשִׁמוּאֵל, (ו) מֵרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ, (ז) מֵרַבֵּן שְׁמַעוֹן אָבִיו, (ח) מֵרַבֵּן גַּמְלִיאֵל אָבִיו, (ט) מֵרַבֵּן שְׁמַעוֹן אָבִיו, (י) מֵרַבֵּן גַּמְלִיאֵל הַזָּקֵן אָבִיו, (יא) מֵרַבֵּן שְׁמַעוֹן אָבִיו, (יב) מֵהִלֵּל אָבִיו וְשַׁמַּי, (יג) מִשְׁמַעְיָה וְאַבְטָלְיוֹן, (יד) מִיְהוּדָה וְשַׁמַּעוֹן, (טו) מִיְהוֹשֻׁעַ וְנִתַּאי, (טז) מִיּוֹסֵף וְיוֹסֵף, (יז) מֵאַנְטִיגוֹנוֹס, (יח) מִשְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק, (יט) מֵעֲזָרָא, (כ) מֵבָרוּךְ;

28 In the uninterrupted chain of tradition

(22) from Şefaniah, (23) from Ḥabbaquq, (24) from Naḥum, (25) from Yo‘el, (26) from Mikha, (27) from Yesha‘yahu, (28) from ‘Amos, (29) from Hoshe‘a, (30) from Zekhariah, (31) from Yehoyada‘, (32) from Elisha‘, (33) from ‘Eliyahu, (34) from ‘Aḥiyah, (35) from Dawid, (36), from Shemu‘el, (37) from ‘Eli, (38) from Pinḥas, (39) from Yehoshu‘a, (40) from Moshe our Teacher, teacher of all the Prophets, from HASHEM, the God of Israel.

22 All of the sages mentioned were the greatest of their generations; some of them were heads of academies, some were Exilarchs²⁹ and some were members of the great Sanhedrin. Along with them in every generation were thousands and myriads who heard from them and along with them.

23 Rabina and Rav Ashé were the last of the sages of the Talmud. Rav Ashé is the one who composed the Babylonian Talmud in the land of Shin‘ar³⁰, approximately one hundred years after Ribbi Yoḥanan composed the Jerusalem Talmud.

24 The topic of the two Talmuds is the explanation of the statements of the Mishna and clarification of its depths, and those matters which arose in each Sanhedrin from the days of our Holy Teacher until the composition of the Talmud. From all of these – the two Talmuds, Tosefta and Sifra and Sifre and the Toseftoth – is clarified that which is forbidden and permitted, what is *tamé* and *ṭahor*³¹, who is obligated³² and who is exempt, and what is fitting³³ and what is disqualified; just as they copied it one man from the other, extending back to Moshe at Sinai.

25 They likewise clarify those matters which were decreed³⁴ by the sages and Prophets in each generation in order to make a fence around the Torah, just as they heard clearly from Moshe: “*Therefore shall you keep My charge*” (Lev 18:30); He said, “establish a watch about My precepts”.

26 Similarly, they clarify the mandated behaviors³⁵ and enactments³⁶ which were established or directed in each generation, in accord with what that generation’s

(כא) מִירְמְיָהּ, (כב) מִצְפַּנְיָהּ, (כג) מִחֲבַקּוּק, (כד) מִנְחוּם, (כה) מִיֹּאֵל, (כו) מִמִּיכָה, (כז) מִיִּשְׁעְיָהּ, (כח) מִעֲמוּס, (כט) מִהוֹשֵׁעַ, (ל) מִזְכַּרְיָהּ, (לא) מִיְהוֹיָדָע, (לב) מֵאֵלִישָׁע, (לג) מֵאֵלִיָּהוּ, (לד) מֵאַחֲיָהּ, (לה) מִדָּוִד, (לו) מִשְׁמוּאֵל, (לז) מֵעֲלִי, (לח) מִפִּינְחָס, (לט) מִיְהוֹשׁוּעַ, (מ) מִמֹּשֶׁה רַבְּנוּ רַבְּנוּ שְׁלָכְל הַנְּבִיאִים, מֵעַם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

כב כָּל אֵלֹו הַחֲכָמִים הַנִּזְכָּרִים, הֵם גְּדוּלֵי הַדּוֹרוֹת – מֵהֶם רָאִישֵׁי יְשִׁיבוֹת, וּמֵהֶם רָאִישֵׁי גְלִיּוֹת, וּמֵהֶם מְסַנְהֲדֵי גְדוּלָה. וְעַמְּהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת שֹׁשְׁמְעוּ מֵהֶם וְעַמְּהֶם.

כג רַבִּינָא וְרַב אֲשֵׁי, הֵם סוּף חֲכָמֵי הַתְּלָמוּד; וְרַב אֲשֵׁי הוּא שְׁחַבְרַת הַתְּלָמוּד הַבְּבֵלִי בְּאַרְץ שְׁנַעַר, אַחַר שְׁחַבְרַת רַבִּי יוֹחָנָן הַתְּלָמוּד הִירוּשָׁלַמִי בְּכַמוּ מֵאַה שְׁנָה.

כד וְעַנְנֵן שְׁנֵי הַתְּלָמוּדִין – הוּא פְּרוּשׁ דְּבָרֵי הַמְּשֻׁנָה וּבְאוּר עֲמוּקוּתָיָהּ, וּדְבָרִים שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ בְּכָל בַּיִת דִּין וּבַיִת דִּין מֵיָמֹת רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְעַד חֲבוּר הַתְּלָמוּד. וּמִשְׁנֵי הַתְּלָמוּדִין, וּמִן הַתּוֹסֵפְתָא, וּמִסְפָּרָא וּמִסְפָּרֵי, וּמִן הַתּוֹסֵפְתוֹת – מִכְּלָם יִתְבָּאֵר הָאֲסוּר וְהַמְּתָר, וְהַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר, וְהַחֲבִיב וְהַפְּטוּר, וְהַכָּשֵׁר וְהַפְּסוּל, כְּמוֹ שֶׁהֶעֱתִיקוּ אִישׁ מִפִּי אִישׁ מִפִּי מֹשֶׁה מִסִּינַי.

כה גַּם יִתְבָּאֵר מֵהֶם דְּבָרִים שֶׁנִּזְרָו חֲכָמִים וּנְבִיאִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר, לַעֲשׂוֹת סִיג לַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֹׁשְׁמְעוּ מִמֹּשֶׁה בְּפְרוּשׁ “וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי” (ויקרא יח:ל), שְׁאֲמַר עָשׂוּ מִשְׁמַרְתִּי לְמִשְׁמַרְתִּי.

כו וְכֵן יִתְבָּאֵר מֵהֶם הַמְּנִיגוֹת וְהַתְּקִנּוֹת שֶׁהִתְקִינוּ אוֹ שֶׁנִּהְגּוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, כְּמוֹ שֶׁרָאוּ בַּיִת דִּין שֶׁלְאוֹתוֹ הַדּוֹר, לְפִי שֶׁאֲסוּר

29 Leaders of the Jewish people in Exile, especially in Babylon 30 Babylon 31 טמא means ritually impure, טהור ritually pure 32 To perform a commandment, or is punished for having transgressed one 33 Either for consumption or for the fulfillment of a commandment 34 “גזירה” – a Rabbinic prohibition whose aim is to prevent transgressions of Biblical Law 35 מנהג – Usually translated as “customs”, but which are behavior mandated by the Sanhedrin to direct the people 36 תקנה – Rabbinic positive commandments

Sanhedrin saw fit; since it is forbidden to deviate from their instruction as the verse states: *“you shall not turn aside from the sentence which they shall declare unto you, to the right hand, nor to the left”* (see Deut 17:11).

27 Likewise the laws and extraordinary judgments³⁷ which were not received from Moshe, which the Sanhedrin of that generation derived from the methods by which the Torah is expounded, and the Elders ruled on them and established that such is the law. All of this was compiled by Rav Ashé in the Talmud, from the days of Moshe until his own.

28 The sages of the Mishna also composed other works, in order to explain the words of the Torah. Ribbi Hosha'yah, our Holy Teacher's student, composed an explanation of the book of Genesis. Ribbi Yishma'el explained from the beginning of Exodus until the end of the Torah, a work called “Mekhilta”. Likewise, Ribbi 'Aqiva composed another work called “Mekhilta”. Other sages after them composed “Midrash”³⁸. All of these works were composed prior to the Babylonian Talmud.

29 Thus Rabina and Rav Ashé and their fellows were the last of the great sages of Israel who transcribed the Oral Torah, and who issued decrees, enactments and mandated behaviors — and whose decrees, enactments and mandated behaviors spread to all Jewish communities, wherever they dwelt.

30 After Rav Ashé's court, which composed and finished the Talmud during his son's days, the Jewish people were scattered far and wide all over the world, and they reached the farthest borders and islands. Conflict increased in the world, and wars made the roads impassible. Torah study diminished, and Israel³⁹ no longer gathered to study in their study-houses by the thousands and myriads as they had before.

31 Rather individuals, the remnants to whom God calls in every city and state, gathered and toiled in Torah and contemplated all the works of the sages, and understood thereby what the Law should be.

לסור מהם, שְׁנֵאמַר “לֹא תִסּוּר, מִכָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר־יִגְדּוּ לָךְ — יָמִין וּשְׂמָאל” (ראה דברים יז:יא).

כז וְכֵן מִשְׁפָּטִים וְדִינֵין פְּלִאִיִּים שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אוֹתָן מִמּוֹשֶׁה, וְדָנוּ בִּהֵן בֵּית דִּין הַגָּדוֹל שֶׁלֹּאֹתוֹ הַדּוֹר בְּמִדּוֹת שֶׁהַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת בָּהֶן, וּפְסָקוֹ אוֹתָן הִזְקִינִים, וְגָמְרוּ שֶׁהַדִּין כָּךְ הוּא. הַכֹּל חִבֵּר רַב אֲשִׁי בְּתַלְמוּד, מִיָּמֵי מוֹשֶׁה וְעַד יָמָיו.

כח וְחִבְּרוּ חֲכָמֵי מִשְׁנֵה חִבּוּרֵין אַחֲרֵים, לְפָרֵשׁ דְּבָרֵי הַתּוֹרָה: רַבִּי הוֹשַׁעְיָה תַלְמִידוֹ שֶׁלְרַבֵּנוּ הַקְדוֹשׁ, חִבֵּר בְּאוּר סֵפֶר בְּרֵאשִׁית. וְרַבִּי יִשְׁמַעֵאל פָּרֵשׁ מֵאֵלֶּה שְׁמוֹת עַד סוֹף הַתּוֹרָה, וְהוּא הִנְקִיָּא מְכֻלְתָּא; וְכֵן רַבִּי עֲקִיבָה חִבֵּר מְכֻלְתָּא. וְחֲכָמִים אַחֲרֵים אַחֲרֵיהֶם חִבְּרוּ מִדְרָשׁוֹת. וְהַכֹּל חִבֵּר קִדְם הַתַּלְמוּד הַבָּבְלִי.

כט נִמְצָא רַבִּינָא וְרַב אֲשִׁי וְחִבְּרֵיהֶם, סוֹף גְּדוּלֵי חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל הַמַּעֲתִיקִים תּוֹרָה שֶׁבַעל פֶּה, וְשִׁגְזָרוּ גְזוּרוֹת וְהִתְקִינוּ תִּקּוּנוֹת וְהִנְהִיגוּ מִנְהַגוֹת וּפְשָׁטוּ גְזוּרוֹתָם וְתִקּוּנוֹתָם וּמִנְהַגוֹתָם בְּכָל יִשְׂרָאֵל, בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם.

ל וְאַחַר בֵּית דִּינֵנוּ שֶׁלְרַב אֲשִׁי, שֶׁחִבֵּר הַתַּלְמוּד בֵּימֵי בְנוֹ וְגָמְרוּ, נִתְפָּזְרוּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָאֲרָצוֹת פְּזוּרֵי יָתֵר, וְהִגִּיעוּ לְקִצּוֹת וְלִפְּאַיִם הָרְחוֹקִים; וְרַבְתָּה קִטְטָה בְּעוֹלָם, וְנִשְׁתַּבְּשׁוּ הַדְרָכִים בְּגִישׁוֹת. וְנִתְמַעַט תַּלְמוּד תּוֹרָה, וְלֹא נִתְפָּסְסוּ יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד בִּישִׁבוֹתֵיהֶם אֲלֵפִים וּרְבָבוֹת כְּמוֹ שֶׁהָיוּ מִקִּדְם.

לא אֵלֶּא מִתְקַבְּצִים יְחִידִים הַשְּׂרִידִים אֲשֶׁר ה' קוֹרָא בְּכָל עִיר וְעִיר וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, וְעוֹסְקִים בְּתוֹרָה, וּמְבִינִים בְּחִבּוּרֵי הַחֲכָמִים כָּלָם, וְיודְעִים מֵהֶם דָּרָךְ הַמִּשְׁפָּט הַיָּאֵד הוּא.

37 Unique rulings made by derivation from the Written Torah, but not explicitly written in it 38 Exegetical literature 39 The Jewish people

32 The decisions of each city's court, which was established after the Talmud and which made a decree or enactment or mandated behavior for the residents of that city or cities, did not become widespread among all Israel. This was due to the long distances and the bad roads, and because that city's court was composed of individuals; and the Court of Seventy had ceased to exist several years before the Talmud's composition.

33 Therefore the residents of one city are not forced to behave according to the customs of another city, nor do we tell one court to enact the same decree as another court in their city. Likewise, if one of the Geonim⁴⁰ learned that the law should be a certain way, and a court which came after him realized that the law should be different based on the Talmud, we do not pay attention to the first⁴¹, but rather to whomever logic dictates — whether the first or the last.

34 This principle applies to the laws and decrees and enactments and mandated behaviors which came into being after the Talmud's composition. But those contained in the Babylonian Talmud are binding on all Jews; and we force each and every city to behave according to all the mandated behaviors which the Talmudic sages established, and to enact their decrees and abide by their enactments.

35 This is because all Israel agreed to everything in the Talmud, and the sages who enacted or decreed or established customs or judged and learned that the law is such, were all or most of the sages of Israel; and they received the traditional understanding of the entire Torah, one man from the other, back to Moshe our teacher.

36 All the sages who arose after the composition of the Talmud and built upon it and became famous for their wisdom, are called "Geonim". All the Geonim who arose in the land of Israel, and in the land of Shin'ar and in Spain and France, taught the way of the Talmud and brought to light its complexities and explained its subject matter, because its depths are very deep. Furthermore, it is written in the Aramaic language mixed with other languages, since that special language was clear to all in Shin'ar during the period the Talmud was

לב וְכָל בַּיִת דִּין שֶׁעָמַד אַחַר הַתְּלֻמוּד בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וְגַזַּר אוֹ הִתְקִין אוֹ הִנְהִיג לְבַנֵּי מְדִינָתוֹ, אוֹ לְבַנֵּי מְדִינוֹת – לֹא קָשְׁטוּ מַעֲשָׂיו בְּכָל יִשְׂרָאֵל: מִפְּנֵי רַחֵק מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם, וְשִׁבוּשׁ הַדְּרָכִים; וְהָיִית בַּיִת דִּין שְׁלֹאוֹתָהּ הַמְדִינָה יְחִידִים, וּבֵית דִּין הַגְּדוֹל שֶׁלְשִׁבְעִים בָּטַל מִכַּמְּהָ שָׁנִים קִדְּם חֲבוּר הַתְּלֻמוּד.

לג לְפִיכָּךְ אֵין כּוֹפִין אֶנְשֵׁי מְדִינָה זוֹ לְנִהְיָ בְּמִנְהַג מְדִינָה אַחֶרֶת, וְאֵין אוֹמְרִין לְבַיִת דִּין זֶה לְגַזֵּר גְּזֵרָה שֶׁגִּזְרָה בַּיִת דִּין אַחֶר בְּמְדִינָתוֹ. וְכֵן אִם לָמַד אֶחָד מִן הַגְּאוֹנִים שֶׁדָּרָךְ הַמְשַׁפֵּט כֵּךְ הוּא, וְנִתְבָּאֵר לְבַיִת דִּין אַחֶר שֶׁעָמַד אַחֲרָיו שֶׁאֵין זֶה דָּרָךְ הַמְשַׁפֵּט הַכְּתוּב בַּתְּלֻמוּד – אֵין שׁוֹמְעִין לְרֵאשׁוֹן, אֲלֵא לְמִי שֶׁהִדְעַת נוֹטָה לְדַבְּרָיו, בֵּין רֵאשׁוֹן, בֵּין אַחֲרוֹן.

לד וְדַבְּרִים הַלְלוּ, בְּדִינִים וְגִזְרוֹת וְתִקְנוֹת וּמִנְהַגוֹת שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ אַחֶר חֲבוּר הַתְּלֻמוּד. אֲבָל כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבַּתְּלֻמוּד הַבְּבֵלִי, חִיבִין כָּל בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְלַכֵּת בָּהֶם; וְכוֹפִין כָּל עִיר וְעִיר וְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה לְנַהֵג בְּכָל הַמִּנְהַגוֹת שֶׁנִּהְיָ חֻקִּים שֶׁבַּתְּלֻמוּד, וְלְגַזֵּר גְּזֵרוֹתָם וְלַכֵּת בְּתִקְנוֹתָם.

לה הוֹאִיל וְכָל אוֹתָן הַדְּבָרִים שֶׁבַּתְּלֻמוּד הִסְפִּימוּ עֲלֵיהֶם כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאוֹתָן הַחֻקִּים שֶׁהִתְקִינוּ אוֹ שֶׁגִּזְרוּ אוֹ שֶׁהִנְהִיגוּ אוֹ שֶׁדָּנוּ דִּין וְלָמְדוּ שֶׁהִמְשַׁפֵּט כֵּךְ הוּא הֵם כָּל חֻקֵּי יִשְׂרָאֵל אוֹ רֶבֶן, וְהֵם שֶׁשָּׁמְעוּ הַקְּבָלָה בְּעִיקְרֵי הַתּוֹרָה כְּלָהּ, אִישׁ מִפִּי אִישׁ עַד מֹשֶׁה רַבֵּנוּ.

לו כָּל הַחֻקִּים שֶׁעָמְדוּ אַחֶר חֲבוּר הַתְּלֻמוּד וּבָנוּ בוֹ, וַיֵּצֵא לָהֶם שֵׁם בְּחֻקֵּיהֶם – הֵם הַנְּקָרָאִים גְּאוֹנִים. וְכָל אֵלוֹ הַגְּאוֹנִים שֶׁעָמְדוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל וּבְאַרְץ שְׁנַעַר וּבְסַפְרַד וּבְצַרְפַּת לָמְדוּ דָּרָךְ הַתְּלֻמוּד וְהוֹצִיאוּ לְאוֹר תַּעֲלוּמוֹתָיו וּבְאָרוֹ עֲנִינָיו, לְפִי שֶׁדָּרָךְ עֲמוּקָה דְרָכוֹ עַד לְמֵאוֹד. וְעוֹד שֶׁהוּא בְּלִשׁוֹן אֲרָמִי מְעָרָב עִם לְשׁוֹנוֹת אַחֲרוֹת, לְפִי שֶׁאוֹתָהּ הִלְשׁוֹן הִיְתָה בְּרוּרָה לְכָל בְּשַׁנְעַר בְּעַת שֶׁחֲבַר

40 Post-Talmudic sages 41 Simply because it is earlier

composed. But everywhere else, even in Shin'ar in the days of the Geonim, it is incomprehensible until one is taught.

37 Many questions were asked of the Geonim of each era by the residents of every city, to explain the difficult subjects in the Talmud. They would answer according to their wisdom; and the questioners collected the answers, and composed books of them from which to learn.

38 Likewise, the Geonim of each generation composed books to explain the Talmud. Some explained only a few laws, some explained whole chapters which had become difficult to understand in their days, and some explained entire tractates and series⁴².

39 They also composed books of established law regarding the forbidden and permitted, the obligated and the exempt, in those matters which were important then; so that they would be accessible to one unable to plumb the depths of the Talmud. This is the holy labor in which all the Geonim of Israel toiled from the time the Talmud was composed until this day, which is the one thousand, one hundred and eighth year after the destruction⁴³.

40 Now misfortune continually strikes, all are short of time, our sages' wisdom is lost, and the understanding of our wise men has been hidden⁴⁴. Therefore those explanations, answers and laws which the Geonim composed and considered completely clear, are now difficult to understand, and only a very few comprehend their subject matter properly. Needless to say the Talmud itself⁴⁵: the Babylonian and Jerusalem Talmuds, Sifra, Sifre and Toseftoth, all require wide knowledge, a wise soul and a great deal of time before one knows how to use them properly to rule on the forbidden and permitted and the rest of the laws of the Torah.

41 For this reason I bestirred myself; I Moshe son of Rav Maimon the Spaniard — and I relied upon the Rock⁴⁶, may He be blessed, and learned until I understood all these books. I saw fit to compose clarifications

התלמוד; אבל בשאר המקומות וכן בשנער בימי הגאונים, אין אדם מכיר אותה לשון עד ששאלמדים אותו.

לז ושאלות רבות שואליו אנשי כל עיר ועיר לכל גאון שיהיה בימיהם לפרש להם דברים קשים שבתלמוד, והם משיבים להם כפי חכמתם; ואותן השואליו מקבצים התשובות, ועושין מהן ספרים להבין מהם.

לח גם חברו הגאונים שבכל דור ודור, חבריו לבאר התלמוד: מהם מי שפרש הלכות יחידות, ומהם מי שפרש פרקים יחידים שנתקשו בדין, ומהם מי שפרש מסכתות וסדרים.

לט ועוד חברו הלכות פסוקות, בענין האסור והמתיר והחייב והפטור, בדברים שהשעה צריכה להם, כדי שיהיו קרובין למדע מי שאינו יכול לירד לעמקו שלתלמוד. וזו היא מלאכת ה' שעשו בה כל גאונים ישראל, מיום שחבר התלמוד ועד זמן זה, שהוא שנה שמניית אחר מאה וארץ לחרבן.

מ ובזמן הזה תקפו צרות יתרות, ודחקה שעה את הכל, ואבדה חכמת חכמינו, ובינת נבוינו נסתתרה; לפיכך אותן הפרושי ויהתשובות וההלכות שחברו הגאונים, וראו שהם דברים מבארים, נתקשו בימינו, ואין מבין עניניהם פראוי אלא מעט במספר. ואין צריך לומר, התלמוד עצמו: הבבלי, והירושלמי, וספרא, וספרי, והתוספתות — שהן צריכין דעת רחבה ונפש חכמה וזמן ארוך, ואחר כך יודע מהן הדרך הנכונה בדברים האסורין והמתירין ושאר דיני תורה היא.

מא ומפני זה נערת חצני, אני משה בירב מימון הספרדי, ונשענתי על הצור ברוד; הוא, ובינותי בכל אלו הספרים; וראיתי לחבר דברים המתבררים מכל אלו החבורין,

42 Of tractates of Talmud 43 Of the Temple, destroyed in 70CE. This is therefore approx. 1178CE 44 See [Isa 29:14](#) 45 Is no longer understood properly 46 A common reference to God

of all these other compositions, concerning the forbidden and permitted, the unclean and clean along with the rest of the laws of the Torah. I wrote in clear and terse language, so that the entire Oral Torah would be laid out for everyone without difficulties or digression, nor various opinions; rather clear, common and correct words, in accord with the Law which emerges from all the aforementioned compositions and explanations, from the days of our Holy Teacher until now.

42 So that all the laws be revealed both to the less learned and the more learned, with the details of each and every commandment, and the details of every matter which the sages and Prophets enacted. The main point is this: that one not need any other composition whatsoever regarding any point of Jewish law; rather this composition should encompass the entirety of the Oral Torah, with the enactments and mandated behaviors and decrees which had been made since the days of Moshe our teacher until the composition of the Talmud, as elucidated by the Geonim in all of their compositions which were composed after the Talmud. Therefore I have called this work “Mishne Torah”⁴⁷, since a person should read the written Torah first, and then read this book; and from it know the entirety of the Oral Torah, and not need to read any other book.

43 I saw fit to break this work into “laws”, according to topic. Each of the “laws” are arranged into chapters dealing with the same subject. And each chapter is broken into “small laws”, to facilitate memorization.

44 Some of these “laws” which are ordered by subject concern only one Torah commandment; that is a commandment containing a great deal of received tradition which is therefore a subject of its own. Some of them are “laws” containing many commandments; in that case all of the “laws” treat of one subject. This is because this work is arranged by topic and not by the number of commandments, as will become apparent to the reader.

45 The number of Torah commandments applicable forever is six hundred and thirteen. Two hundred forty eight of them are positive, the mnemonic being the

בְּעֵינֵי הָאָסוּר וְהַמְּתָר וְהַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר עִם שְׂאֵר דִּינֵי תוֹרָה: כָּלֵן בְּלִשׁוֹן בְּרוּרָה וְדַרְךְ קְצָרָה, עַד שֶׁתְּהֵא תוֹרָה שֶׁבַעֲל פֶּה כָּלָה סְדוּרָה בְּפִי הַכֹּל – בְּלֵא קִשְׁיָה וְלֵא פְרוּק, וְלֵא זֶה אוֹמֵר בָּכָה וְזֶה אוֹמֵר בָּכָה, אֲלֵא דְבָרִים בְּרוּרִים קְרוּבִים נְכוּנִים, עַל פִּי הַמְשַׁפֵּט אֲשֶׁר יִתְבָּאֵר מִכָּל אֵלוֹ הַחֲבוּרִין וְהַפְּרוּשִׁין הַנִּמְצָאִים מִיָּמוֹת רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְעַד עַכְשָׁיו.

מב עד שִׁיְהִי כָל הַדִּינִין גְּלוּיִין לְקַטָּן וְלַגְּדוֹל בְּדִין כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, וּבְדִין כָּל הַדְּבָרִים שֶׁתִּקְנוּ חֲכָמִים וּנְבִיאִים: כָּלֵל שֶׁלְדַבֵּר, כְּדִי שֶׁלֵּא יִהְיֶה אָדָם צָרִיד לְחֲבוּר אַחַר בְּעוֹלָם בְּדִין מִדִּינֵי יִשְׂרָאֵל; אֲלֵא יִהְיֶה חֲבוּר זֶה מְקַבֵּץ לְתוֹרָה שֶׁבַעֲל פֶּה כָּלָה, עִם הַתְּקִנּוֹת וְהַמְּנִהְגוֹת וְהַגְּזָרוֹת שֶׁנִּעֲשִׂי מִיָּמוֹת מִשֶּׁה רַבְּנֵי וְעַד חֲבוּר הַתְּלָמוּד, וּכְמוֹ שֶׁפָּרְשׂוּ לָנוּ הַגְּאוּנִים בְּכָל חֲבוּרֵיהֶן, שֶׁחֲבָרוּ אַחַר הַתְּלָמוּד. לְפִיכֵן קָרָאתִי שֵׁם חֲבוּר זֶה מְשִׁנָּה תוֹרָה – לְפִי שֶׁאָדָם קוֹרֵא תוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב תַּחֲלָה, וְאַחַר כֵּן קוֹרֵא בְּזֵה, וְיִוָּדַע מִמֶּנּוּ תוֹרָה שֶׁבַעֲל פֶּה כָּלָה, וְאֵינוֹ צָרִיד לְקִרְוֹת סֵפֶר אַחַר בְּיָנְיָהֶם.

מג וְרָאִיתִי לְחַלֵּק חֲבוּר זֶה הֶלְכוֹת הֶלְכוֹת בְּכָל עֵינֵן וְעֵינֵן, וְאַחֲלַק הֶלְכוֹת לְפָרְקִים שֶׁבְּאוֹתוֹ עֵינֵן; וְכָל פָּרֵק וּפָרֵק אֲחֲלַק אוֹתוֹ לְהֶלְכוֹת קְטָנוֹת, כְּדִי שִׁיְהִי סְדוּרִין עַל פֶּה.

מד אֵלוֹ הֶלְכוֹת שֶׁבְּכָל עֵינֵן וְעֵינֵן – יֵשׁ מֵהֶן הֶלְכוֹת שֶׁהֵן מְשַׁפְּטִי מִצְוָה אַחַת בְּלִבָּד, וְהִיא הַמִּצְוָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ דְּבָרֵי קְבָלָה הַרְבֵּה וְהִיא עֵינֵן בְּפִנֵי עֲצָמוֹ; וְיֵשׁ מֵהֶן הֶלְכוֹת שֶׁהֵן כּוֹלְלִין מְשַׁפְּטִי מִצְוֹת הַרְבֵּה, אִם יִהְיוּ אוֹתָן הַמִּצְוֹת כָּלֵן בְּעֵינֵן אֶחָד: מִפְּנֵי שֶׁחֲלוּק חֲבוּר זֶה הוּא לְפִי הָעֵינִינִים לֵא לְפִי מִנֵּן הַמִּצְוֹת, כְּמוֹ שֶׁיִּתְבָּאֵר לְקוֹרֵא בּוֹ.

מה וּמִנֵּן מִצְוֹת שֶׁלְתוֹרָה הַנּוֹהֲגוֹת לְדוֹרוֹת, שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת: מֵהֶן מִצְוֹת עֲשֵׂה מֵאֲתֵים שְׁמוֹנֶה וְאַרְבָּעִים, סִימָן לָהֶן

47 Lit: “second to the Torah”. Also: “repetition of the Torah”, and the book of Deuteronomy

number of distinct parts of a human body. Three hundred and sixty five of them are negative, the mnemonic being the number of days in the solar year.

מִנּוּ אֲבָרָיו שְׁלֹשָׁאָדָם; וּמֵהֶן מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה
שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת חֲמֵשׁ וְשָׁשִׁים, סִימָן לָהֶן מִנּוּ
יָמוֹת הַחֲמָה.

Positive Commandments

מצוות עשה

1 The first of the positive commandments is to know that God exists, as the verse states: *“I am HASHEM your God”* (Ex 20:2) (also: Deut 5:6).

א מצוה ראשונה ממצוות עשה, לידע שיש שם אלוה, שנאמר “אנכי ה' אלהיך” (שמות כב) (גם: דברים ה:ו).

2 To acknowledge His Oneness, as the verse states: *“HASHEM our God, HASHEM is One”* (Deut 6:4)

ב ליחדו, שנאמר “ה' אלהינו, ה' אחד” (דברים ו:ד).

3 To love Him, as the verse states: *“you shall love HASHEM your God”* (Deut 6:5) (also: Deut 11:1).

ג לאהבו, שנאמר “ואהבת, את ה' אלהיך” (דברים ו:ה) (גם: דברים יא:א).

4 To revere Him, as the verse states: *“you shall fear HASHEM your God”* (Deut 6:13) (also: Deut 10:20).

ד ליראה ממנו, שנאמר “את ה' אלהיך תירא” (דברים ו:יג) (גם: דברים י:ב).

5 To pray to Him, as the verse states: *“you shall serve HASHEM your God”* (Ex 23:25). “Service” is prayer.

ה להתפלל לו, שנאמר “ועבדתם, את ה' אלהיכם” (שמות כג:כה); עבודה זו תפלה.

6 To cleave to Him, as the verse states: *“to Him shall you cleave”* (Deut 10:20).

ו לדבקה בו, שנאמר “ובו תדבק” (דברים י:כ).

7 To swear in His name, as the verse states: *“by His name shall you swear”* (Deut 6:13) (also: Deut 10:20).

ז להשבע בשמו, שנאמר “ובשמו, תשבוע” (דברים ו:יג) (גם: דברים י:כ).

8 To emulate His good and just ways, as the verse states: *“walk in His ways”* (Deut 28:9).

ח להדמות בדרךיו הטובים והישרים, שנאמר “והלכת, בדרךיו” (דברים כח:ט).

9 To sanctify His name, as the verse states: *“I will be sanctified among the Children of Israel”* (Lev 22:32).

ט לקדש שמו, שנאמר “ונקדשתי, בתוך בני ישראל” (ויקרא כב:לב).

10 To recite the *shema*¹ twice each day, as the verse states: *“and speak of them... when you lie down, and when you rise up.”* (Deut 6:7).

י לקרות קרית שמע פעמים בכל יום, שנאמר “ודברת בם... ובשכבך ובקומך” (דברים ו:ז).

11 To learn Torah and to teach it, as the verse states: *“you shall teach them diligently to your children”* (Deut 6:7).

יא ללמד תורה וללמדה, שנאמר “ושננתם לבניך” (דברים ו:ז).

12 To bind phylacteries¹ on the head, as the verse states: *“they shall be for frontlets between your eyes”* (Deut 6:8).

יב לקשר תפלין בראש, שנאמר “והיו לטטפת, בין עיניך” (דברים ו:ח).

13 To bind phylacteries on the arm, as the verse states: *“and you shall bind them for a sign upon your hand”* (Deut 6:8).

יג לקשר תפלין ביד, שנאמר “וקשרתם לאות, על ידך” (דברים ו:ח).

¹ Also known as “tefillin”

Positive Commandments

מצוות עשה

- 14 To make tassels², as the verse states: *“that they make... tassels”* (Num 15:38).
- 15 To affix a *mezuzah*³, as the verse states: *“you shall write them upon the door-posts”* (Deut 6:9) (also: Deut 11:20).
- 16 To assemble the nation to hear Torah at the end of the Sabbatical year, as the verse states: *“assemble the people”* (Deut 31:12).
- 17 That each man write a Torah scroll for himself, as the verse states: *“write this song for yourselves”* (Deut 31:19).
- 18 That the king write a Torah scroll for himself, in addition to the one every man must write, so that he has two Torah scrolls, as the verse states: *“he shall write a copy of this Torah for himself”* (Deut 17:18).
- 19 To bless after eating, as the verse states: *“you shall eat and be satisfied, and bless”* (Deut 8:10).
- 20 To build the Chosen House⁴, as the verse states: *“let them make Me a sanctuary”* (Ex 25:8).
- 21 To revere that House, as the verse states: *“you shall revere My sanctuary”* (Lev 19:30) (also: Lev 26:2).
- 22 To perpetually guard that House, as the verse states: *“you and your sons with you before the tent of the testimony”* (Num 18:2).
- 23 That the Levites should serve in the Temple, as the verse states: *“the Levites alone shall do the service”* (Num 18:23).
- 24 That the Priest⁵ sanctify his hands and feet at the time of service, as the verse states: *“Aaron and his sons shall wash”* (Ex 30:19).
- 25 To arrange lamps in the Temple, as the verse states: *“Aaron and his sons shall set it”* (Ex 27:21).
- 26 That the Priests should bless Israel⁶, as the verse states: *“so shall you bless the Children of Israel”* (Num 6:23).

- יד לעשות ציצית, שִׁנְאָמַר “וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית” (במדבר טו: לח).
- טו לקבץ מזוזה, שִׁנְאָמַר “וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת” (דברים ו: ט) (גם: דברים יא: כ).
- טז להקהיל את העם לשמע תורה במוצאי שביעית, שִׁנְאָמַר “הִקְהֵל אֶת-הָעָם” (דברים לא: יב).
- יז לכתב כל איש ספר תורה לעצמו, שִׁנְאָמַר “כְּתַבוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת” (דברים לא: יט).
- יח לכתב המלך ספר תורה לעצמו, יתר על האחד שלכל אדם, עד שיהיה לו שתי תורות, שִׁנְאָמַר “וְכָתַב לוֹ אֶת-מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת” (דברים יז: יח).
- יט לברך אחר המזון, שִׁנְאָמַר “וְאָבֵלְתָּ, וְשָׂבַעְתָּ — וּבֵרַכְתָּ” (דברים ח: י).
- כ לבנות בית הבחירה, שִׁנְאָמַר “וַעֲשׂוּ לִי, מִקְדָּשׁ” (שמות כה: ח).
- כא ליראה מבית זה, שִׁנְאָמַר “וּמִקְדָּשִׁי תִירְאוּ” (ויקרא יט: ל) (גם: ויקרא כו: ב).
- כב לשמר בית זה תמיד, שִׁנְאָמַר “וְאִתָּהּ, וּבְנִידָּךְ אִתָּךְ, לִפְנֵי אֱהִל הָעֵדֻת” (במדבר יח: ב).
- כג להיות הלוי עובד במקדש, שִׁנְאָמַר “וְעַבְד הַלְוִי הוּא” (במדבר יח: כג).
- כד לקדש הכוהן ידיו ורגליו בשעת העבודה, שִׁנְאָמַר “וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו...” (שמות ל: יט).
- כה לערך גרות במקדש, שִׁנְאָמַר “יַעֲרֹךְ אֶת-אֱהֲרֹן וּבָנָיו” (שמות כו: כא).
- כו לברך הכוהנים את ישראל, שִׁנְאָמַר “כֹּה תְבָרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל” (במדבר י: כג).

2 Also known as “*šīšit*” 3 Lit: “doorpost”; it is named after the location it is placed 4 The Holy Temple 5 Descendants of Aaron, Also known as “*kohen*” 6 The Jewish people

Positive Commandments

מצוות עשה

27 To arrange bread and frankincense before God every week, as the verse states: *“you shall set show bread upon the table”* (Ex 25:30).

כז להסדיר לחם ולבונה לפני ה' בכל שבת, שִׁנְאַמֶר *“וְנָתַתְּ עֲלֵהּ שֶׁלֶחַן לֶחֶם פָּנִים”* (שמות כה:ל).

28 To burn incense twice a day, as the verse states: *“Aaron shall burn incense on it”* (Ex 30:7).

כח להקטיר קטרת פעמים ביום, שִׁנְאַמֶר *“וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהָרוֹן, קִטְרֵת סַמִּים”* (שמות לז:ז).

29 To keep fire burning perpetually on the elevation altar, as the verse states: *“fire shall be kept burning upon the altar continually”* (Lev 6:6).

כט לערד אש במזבח העולה תמיד, שִׁנְאַמֶר *“אֵשׁ, תָּמִיד תּוֹקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ”* (ויקרא ו:ו).

30 To remove the ashes from upon the altar each day, as the verse states: *“he shall take up the ashes”* (Lev 6:3).

ל להרים הדשן מעל המזבח בכל יום, שִׁנְאַמֶר *“וְהָרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן”* (ויקרא ו:ג).

31 To send the *tamé*⁷ away from the camp of God's presence, which is the Temple, as the verse states: *“they put out of the camp every leper, and every oozing one”* (Num 5:2).

לא לשלח טמאים ממחנה שכינה שהוא המקדש, שִׁנְאַמֶר *“וַיִּשְׁלְחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה, כָּל־צְרוּעַ וְכָל־זָב”* (במדבר ה:ב).

32 To honor the offspring of Aaron, and to give them precedence in all matters of holiness, as the verse states: *“he shall be holy to you”* (Lev 21:8).

לב לחלק כבוד לזרעו שלא־הרון ולהקדימו לכל דבר שבקדשה, שִׁנְאַמֶר *“וְקִדְשֵׁתוּ”* (ויקרא כא:ח).

33 That the Priests should be dressed in the Priestly garments when they perform the service, as the verse states: *“you shall make holy garments”* (Ex 28:2).

לג להיות הכוהנים לובשים לעבודה בגדי כהנה, שִׁנְאַמֶר *“וַעֲשִׂיתָ בְּגָדֵי־קֹדֶשׁ”* (שמות כה:ב).

34 To bear the Ark upon one's shoulders when carrying it, as the verse states: *“they bore them upon their shoulders”* (Num 7:9).

לד לשאת הארון על הכתף כשנושאים אותו, שִׁנְאַמֶר *“בְּכַתְּף יִשְׂאוּ”* (במדבר ז:ט).

35 To anoint High Priests and Kings with the Anointing Oil, as the verse states: *“this shall be a holy anointing oil”* (Ex 30:31).

לה למשח כוהנים גדולים ומלכים בשמן המשחה, שִׁנְאַמֶר *“שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה”* (שמות ל:לא).

36 That the Priests should perform their service in the Temple in shifts, and perform their service together on the Holidays, as the verse states: *“if a Levite come... beside that which is his due according to the fathers' houses”* (Deut 18:6-8).

לו להיות הכוהנים עובדים במקדש משמרות משמרות, ובמועדים עובדים כאחד, שִׁנְאַמֶר *“וְכִי־יָבֵא הַלְוִי... לְבַד מִמִּכְרָיו, עַל־הָאָבוֹת”* (דברים יח:ו-ח).

37 That Priests may become *tamé* only for their close relatives, and mourn them just as the rest of Israel are commanded to mourn their dead, as the verse states: *“for her may he defile himself”* (Lev 21:3).

לז להיות הכוהנים מטמאים לקרוביהם ומתאבלין עליהן כשאר ישראל שהן מצוין להתאבל על מתיהן, שִׁנְאַמֶר *“לָהּ, יִטְמָא”* (ויקרא כא:ג).

7 Ritually impure

Positive Commandments

מצוות עשה

38 That a High Priest must marry a virgin, as the verse states: *“he shall take a wife in her virginity”* (Lev 21:13).

לח להיות כוהן גדול נושא בתולה, שְׁנֵאֱמָר “וְהוּא, אִשָּׁה בְּתוּלִיָּה יִקַּח” (ויקרא כא:ג).

39 To offer the perpetual offerings every day, as the verse states: *“two day by day, for a continual burnt-offering”* (Num 28:3).

לט להקריב תמידיו בכל יום, שְׁנֵאֱמָר “שְׁנַיִם לַיּוֹם, עֹלָה תָמִיד” (במדבר כח:ג).

40 That the High Priest bring a meal offering every day, as the verse states: *“this is the offering of Aaron and his sons”* (Lev 6:13).

מ להקריב כוהן גדול מנחה בכל יום, שְׁנֵאֱמָר “זֶה קָרְבַּן אֶהְרֹן וּבָנָיו” (ויקרא ו:יג).

41 To add another offering every Sabbath, as the verse states: *“on the sabbath day two he-lambs”* (Num 28:9).

מא להוסיף קרבן אחר בכל שבת, שְׁנֵאֱמָר “וּבַיּוֹם, הַשַּׁבָּת — שְׁנַיִם־כִּבְשִׂים” (במדבר כח:ט).

42 To add another offering on the first of each month, as the verse states: *“in your new moons”* (Num 28:11).

מב להוסיף קרבן בכל ראש חודש וחודש, שְׁנֵאֱמָר “וּבְרָאשֵׁי, חֳדָשֵׁיכֶם” (במדבר כח:יא).

43 To add another offering during Pesah⁸, as the verse states: *“Seven days you shall bring an offering made by fire to HASHEM”* (Lev 23:36).

מג להוסיף קרבן בחג הפסח, שְׁנֵאֱמָר “שִׁבְעַת יָמִים, תִּקְרְבוּ אִשָּׁה לָהּ” (ויקרא כג:לו).

44 To offer the ‘omermeal offering the day after the first day of Pesah along with one male sheep, as the verse states: *“you shall bring the sheaf of the first-fruits of your harvest”* (Lev 23:10).

מד להקריב מנחת העמר ממחרת ראשון שלפסח עם כבש אחד, שְׁנֵאֱמָר “וְהֵבֵאתֶם אֶת־עֹמֶר” (ויקרא כג:י).

45 To add an offering on the day of Shavuoth, as the verse states: *“in your feast of weeks... you shall present a burnt-offering”* (Num 28:26-27).

מה להוסיף קרבן ביום עצרת, שְׁנֵאֱמָר “וּבַיּוֹם הַבְּבוּרִים... וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה” (במדבר כח:כו-כז).

46 To bring the two loaves of bread with the offerings brought because of them on Shavuoth, as the verse states: *“out of your dwellings two wave-loaves... shall you present with the bread”* (Lev 23:17-18).

מו להביא שתי הלחם עם הקרבנות הקרבין בגלל הלחם ביום עצרת, שְׁנֵאֱמָר “מִמּוֹשְׁבֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה... וְהִקְרַבְתֶּם עַל־הַלֶּחֶם” (ויקרא כג:יז-יח).

47 To add an offering on Rosh Hashanah⁹, as the verse states: *“in the seventh month, on the first day of the month... you shall prepare a burnt-offering”* (Num 29:1-2).

מז להוסיף קרבן בראש השנה, שְׁנֵאֱמָר “וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ... וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה” (במדבר כט:א-ב).

48 To add an offering on the Fast Day¹⁰, as the verse states: *“on the tenth day of this seventh month...”* (Num 29:7).

מח להוסיף קרבן ביום הצום, שְׁנֵאֱמָר “וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי...” (במדבר כט:ז).

8 Also known as “Passover”, the feast of unleavened bread 9 The beginning of the Jewish year for certain things 10 Yom haKippurim

49 To perform the service¹¹ on the Fast Day as the verse states: “with this shall Aaron come... and from the Children of Israel” (Lev 16:3-5), and all the service which is written in the portion *aḥarei-mot*¹² (Lev 16:1).

מט לעשות עבודת היום ביום הצום, שִׁנְאָמֶר “בְּזֹאת יָבֹא אֲהַרֹן... וּמֵאֵת, עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל” (ויקרא טז:ג-ה), וְכָל הָעֲבוֹדָה הַכְּתוּבָה בְּפָרֶשֶׁת “אַחֲרֵי מוֹת” (ויקרא טז:א).

50 To bring an additional offering on the holiday of Sukkot¹³ as the verse states: “you shall present a burnt-offering” (Num 29:13).

נ להוסיף קרבן בַּחַג הַסֻּכּוֹת, שִׁנְאָמֶר “וְהִקְרַבְתֶּם עִלָּה אִשָּׁה...” (במדבר כט:יג).

51 To bring an additional offering on the day of Shemini Atseret¹⁴, since that day is a holiday on its own, as the verse states: “on the eighth day” (Num 29:35).

נא להוסיף קרבן בְּיוֹם שְׁמִינֵי עֶצְרַת, שְׁיוֹם זֶה רִגְלָה בְּפִנֵּי עֲצֻמוֹ הוּא, שִׁנְאָמֶר “בְּיוֹם, הַשְּׁמִינֵי — עֶצְרַת” (במדבר כט:לה).

52 To celebrate on the pilgrimage festivals as the verse states: “three times shall you keep a feast for Me” (Ex 23:14).

נב לחג בְּרִגְלִים, שִׁנְאָמֶר “שְׁלֹשׁ רִגְלִים, תִּחַג לִי” (שמות כג:יד).

53 To present oneself¹⁵ on the pilgrimage festivals as the verse states: “three times a year all your males shall appear” (Ex 23:17) (also: Ex 34:23; Deut 16:16).

נג להראות בְּרִגְלִים, שִׁנְאָמֶר “שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, בַּשָּׁנָה — יִרְאֶה, כָּל־זְכוּרָךְ” (שמות כג:יז) (גם: שמות לד:כג; דברים טז:טז).

54 To rejoice during the pilgrimage festivals, as the verse states: “you shall rejoice in your feast” (Deu 16:14).

נד לשׂמח בְּרִגְלִים, שִׁנְאָמֶר “וְשִׂמַּחְתָּ, בְּחַגְדְּךָ” (דברים טז:יד).

55 To slaughter the Pesah lamb, as the verse states: “the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it” (Ex 12:6).

נה לשַׁחֹט כֶּבֶשׂ הַפֶּסַח, שִׁנְאָמֶר “וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ, כָּל קְהַל עֲדַת־יִשְׂרָאֵל” (שמות יב:ו).

56 To eat the meat of the Pesah offering on the night of the fifteenth, as the verse states: “they shall eat the meat on that night” (Ex 12:8).

נו לֶאֱכֹל בֶּשַׂר הַפֶּסַח בַּלַּיִל חֲמִשָּׁה עָשָׂר, שִׁנְאָמֶר “וְאָכְלוּ אֹת־הַבֶּשֶׂר, בַּלַּיְלָה הַזֶּה” (שמות יב:ח).

57 To do the “Second Pesah” as the verse states: “in the second month on the fourteenth day” (Num 9:11).

נז לעשות פֶּסַח שְׁנִי, שִׁנְאָמֶר “בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר” (במדבר ט:יא).

58 To eat the Pesah offering then, as the verse states: “they shall eat it with unleavened bread and bitter herbs” (Num 9:11).

נח לֶאֱכֹל פֶּסַח בּוֹ, שִׁנְאָמֶר “עִלְמִצּוֹת וּמֵרִירִים, יֹאכְלֶהוּ” (במדבר ט:יא).

59 To sound trumpets over the offerings, and in times of danger, as the verse states: “you shall blow with the trumpets” (Num 10:10).

נט לְתַקֵּעַ בְּחֲצוֹצְרוֹת עַל הַקְּרָבָנוֹת וּבְשָׁעַת הַצָּרוֹת, שִׁנְאָמֶר “וְתַקַּעְתֶּם בְּחֲצוֹצְרוֹת” (במדבר י:י).

60 That all the offered animals be at least eight days old, as the verse states: “from the eighth day and thenceforth” (Lev 22:27).

ס להיות כָּל קְרָבָנוֹת בְּהֵמָה מִיוֹם שְׁמִינֵי וְהִלָּאָה, שִׁנְאָמֶר “וּמִיוֹם הַשְּׁמִינֵי, וְהִלָּאָה” (ויקרא כב:כז).

11 in the Temple 12 אַחֲרֵי־מוֹת, lit “after the death of...”, the first phrase of the portion dealing with the Fast Day service 13 The feast of Tabernacles
14 The eighth day after Sukkot 15 Lit: “be seen”, in the Temple

Positive Commandments

מצוות עשה

- 61 That all the offered animals be blemish-free, as the verse states: *“it shall be perfect to be accepted”* (Lev 22:21).
- 62 To salt all offerings, as the verse states: *“with all your offerings you shall offer salt”* (Lev 2:13).
- 63 Performance of the burnt offering, as the verse states: *“if his offering be a burnt-offering”* (Lev 1:3).
- 64 Performance of the sin offering, as the verse states: *“this is the law of the sin-offering”* (Lev 6:18).
- 65 Performance of the guilt offering, as the verse states: *“this is the law of the guilt-offering”* (Lev 7:1).
- 66 Performance of the peace offering, as the verse states: *“this is the law of the sacrifice of peace-offerings”* (Lev 7:11).
- 67 Performance of the meal offering, as the verse states: *“when one brings a meal-offering”* (Lev 2:1).
- 68 That the Court¹⁶ bring an offering if it errs in its teachings, as the verse states: *“if the whole congregation of Israel shall err”* (Lev 4:13).
- 69 That an individual bring a sin offering if he errs regarding a negative commandment, for the transgression of which one would be liable for excision¹⁷, as the verse states: *“if any one sin”* (Lev 5:1).
- 70 That an individual bring an offering if he is unsure whether or not he committed a sin warranting excision, as the verse states: *“though he know it not, yet he is guilty... he shall bring... a guilt-offering”* (see Lev 5:17-18); this is known as an “undetermined guilt offering”.
- 71 That one bring a sin offering if he errs and misappropriates holy property¹⁸, or sins by stealing, or by having relations with a “betrothed maidservant”, or who denies a having a deposit and swears to that effect. This is known as a “definite sin offering”.
- 72 To bring a “variable offering” as the verse states: *“if his means not suffice”* (Lev 5:7), *“but if his means not suffice”* (Lev 5:11).

- סא להיות כֹּל קֶרְבַּן בְּהֵמָה תָּמִים, שְׁנֵאֲמַר “תָּמִים יְהִי לְרִצּוֹן” (ויקרא כב:כא).
- סב לְמַלַּח כֹּל קֶרְבַּן, שְׁנֵאֲמַר “עַל כָּל-קֶרְבְּנֶיךָ, תִּקְרִיב מֶלַח” (ויקרא ב:ג).
- סג מַעֲשֵׂה הָעוֹלָה, שְׁנֵאֲמַר “אִם-עֹלָה קֶרְבְּנוֹ” (ויקרא א:ג).
- סד מַעֲשֵׂה הַחֲטָאת, שְׁנֵאֲמַר “זֹאת תּוֹרַת הַחֲטָאת” (ויקרא ו:יח).
- סה מַעֲשֵׂה הָאֲשָׁם, שְׁנֵאֲמַר “זֹאת תּוֹרַת, הָאֲשָׁם” (ויקרא ז:א).
- סו מַעֲשֵׂה זֶבַח הַשְּׁלָמִים, שְׁנֵאֲמַר “זֹאת תּוֹרַת, זֶבַח הַשְּׁלָמִים” (ויקרא ז:יא).
- סז מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה, שְׁנֵאֲמַר “וְנִפֶּשׁ, כִּי-תִקְרִיב קֶרְבַּן מִנְחָה” (ויקרא ב:א).
- סח לְהִקְרִיב בַּיּוֹם דִּין קֶרְבַּן אִם טְעוּ בַּהוֹרָאָה, שְׁנֵאֲמַר “וְאִם כָּל-עֵדֶת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁגּוּ” (ויקרא ד:ג).
- סט לְהִקְרִיב הַיְחִיד קֶרְבַּן חֲטָאת אִם שָׁגַג בְּמִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁחִיבִין עָלֶיךָ כֶּרֶת, שְׁנֵאֲמַר “נִפֶּשׁ כִּי-תַחֲטָא” (ויקרא ה:א).
- ע לְהִקְרִיב הַיְחִיד קֶרְבַּן אִם נִסְתַּפֵּק לוֹ אִם חֲטָא בְּחֲטָא שְׁחִיבִין עָלָיו חֲטָאת אוֹ לֹא חֲטָא, שְׁנֵאֲמַר “וְלֹא-יָדַע וְאֲשָׁם... וְהֵבִיא אֶת-אֲשָׁמוֹ” (ראה ויקרא ה:יז-יח); וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא אֲשָׁם תְּלוּי.
- עא לְהִקְרִיב הַשּׁוֹגֵג בְּמַעֲלָה, אוֹ הַחוּטָא בְּגִזְלָה, אוֹ בְּשִׁפְחָה חְרוּפָה, אוֹ שֶׁכַּפֵּר בַּפְּקֻדוֹן וְנִשְׁבַּע, קֶרְבַּן אֲשָׁם; וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא אֲשָׁם וְדַאי.
- עב לְהִקְרִיב קֶרְבַּן עוֹלָה וְיֹרֵד, שְׁנֵאֲמַר “וְאִם-לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ” (ויקרא ה:ז), “וְאִם-לֹא תִשְׁיֵג יָדוֹ” (ויקרא ה:יא).

16 The High Court, or Sanhedrin 17 karet, a Divine punishment 18 called me'ila

73 To confess before God any sin one does, whether when he brings his offering or at any other time, as the verse states: *“they shall confess their sin which they have done”* (Num 5:7).

עג להתנדודות לפני ה' מכל חטא שיעשה האדם, בשעת הקרבן ושלא בשעת הקרבן, שנאמר *“והתודו, את-חטאתם אשר עשו”* (במדבר ה:ז).

74 That a man who oozes¹⁹ bring an offering after becoming ritually purified, as the verse states: *“when he who has an issue is cleansed...”* (Lev 15:13).

עד להקריב הזב קרבן אחר שיתטהר, שנאמר *“וכי־יטהר הזב...”* (ויקרא טו:יג).

75 That a woman who oozes²⁰ bring an offering after becoming ritually purified, as the verse states: *“if she be cleansed of her issue”* (Lev 15:28).

עה להקריב הזבה קרבן אחר שתטהר, שנאמר *“ואם־טהרה, מזובה”* (ויקרא טו:כח).

76 That a woman after childbirth bring an offering after becoming ritually purified, as the verse states: *“when the days of her purification are fulfilled”* (Lev 12:6).

עו להקריב היולדת קרבן אחר שתטהר, שנאמר *“ובמלאת ימי טהרה”* (ויקרא יב:ו).

77 That a leper bring an offering after becoming ritually purified, as the verse states: *“And on the eighth day”* (Lev 14:10).

עז להקריב המצרע קרבן אחר שיתטהר, שנאמר *“וביום השמיני”* (ויקרא יד:י).

78 To tithe cattle, as the verse states: *“all the tithe of the herd or the flock”* (Lev 27:32).

עח לעשר הבהמה, שנאמר *“וכל־מעשר בקר וצאן”* (ויקרא כז:לב).

79 To sanctify and make offerings of the firstborn of ritually clean animals, as the verse states: *“all the firstling males that are born”* (Deut 15:19).

עט לקדש בכור הבהמה הטהורה ולהקריבו, שנאמר *“כל־הבכור אשר יולד”* (דברים טו:יט).

80 To redeem firstborn men, as the verse states: *“the first-born of man you shall surely redeem”* (Num 18:15).

פ לפדות בכור אדם, שנאמר *“אך פדה תפדה, את בכור האדם”* (במדבר יח:טו).

81 To redeem firstborn donkeys, as the verse states: *“the firstling of an ass shall you redeem with a lamb”* (Ex 34:20).

פא לפדות פטר חמור, שנאמר *“ופטר חמור תפדה בשוה”* (שמות לד:כ).

82 To break the neck of the firstborn donkey, as the verse states: *“if you not redeem it, you shall break its neck”* (Ex 13:13, Ex 34:20).

פב לערוף פטר חמור, שנאמר *“ואם־לא תפדה וערפתו”* (שמות יג:יג, שמות לד:כ).

83 To bring all required or voluntary offerings, on the first pilgrimage festival he encounters, as the verse states: *“you shall come there. And there you shall bring”* (Deut 12:5-6).

פג להביא כל הקרבנות שיש על האדם בחובה או בנדבה ברגל ראשון שפגע בו, שנאמר *“ובאת שמה. והבאתם שמה”* (דברים יב:ה-ו).

84 To bring all the sacrifices in the Chosen House, as the verse states: *“there shall you do all that I command you”* (Deut 12:14).

פד להקריב כל הקרבנות בבית הבחירה, שנאמר *“ושם תעשה, כל אשר אנכי מצוה”* (דברים יב:יד).

19 From his genitals 20 Similar to, but not the same as menstruation

85 To take care of bringing sacrifices from outside the Land to the Chosen House, as the verse states: *“only your holy things which you have, and your vows, shall you take”* (Deut 12:26); from received tradition they learned that the verse only refers to sanctified items which are outside the Land.

פה להטפל בהבאת הקרבנות מחוצה לארץ לבית הבחירה, שנאמר “רק קדשים אשר יהיו לך, ונדריה, תשא ובאת” (דברים יב:כו); מפני השמועה למדו שאינו מדבר אלא בקדשי חוצה לארץ.

86 To redeem sanctified animals which are defective, and then they become permitted to be eaten, as the verse states: *“notwithstanding you may kill and eat flesh”* (Deut 12:15); from received tradition they learned the verse tells of redemption of disqualified offerings.

פו לפדות קדשים בעלי מומין ויהיו מתרין באכילה, שנאמר “רק בכל-אות נפשך תזבח ואכלת בשר” (דברים יב:טו); מפני השמועה למדו שאינו מדבר אלא בפסולי המקדשין שיפדו.

87 That the exchanged²¹ be sanctified, as the verse states: *“then both it and that for which it is changed shall be holy”* (Lev 27:10) (also: Lev 27:33).

פז להיות התמורה קדש, שנאמר “והיה הוא ותמורתו יהיה-קדש” (ויקרא כז:י) (גם: ויקרא כז:לג).

88 That the remainder of meal offerings be eaten, as the verse states: *“that which is left thereof shall Aaron and his sons eat”* (Lev 6:9).

פח לאכל שרי מנחות, שנאמר “והנותרת ממנה, יאכלו אהרן ובניו” (ויקרא ו:ט).

89 That the flesh of the sin and guilt offerings be eaten, as the verse states: *“they shall eat those things wherewith atonement was made”* (Ex 29:33).

פט לאכל בשר חטאת ואשם, שנאמר “ואכלו אתם אשר כפר בהם” (שמות כט:לג).

90 To burn any consecrated flesh which has become *ṭamé*, as the verse states: *“the flesh that touches any unclean thing”* (Lev 7:19).

צ לשרף בשר קדש שנטמא, שנאמר “והבשר אשר יגע בכל-טמא” (ויקרא ז:יט).

91 To burn the remainder of sacrifices, as the verse states: *“that which remains of the flesh of the sacrifice on the third day shall be burnt with fire.”* (Lev 7:17).

צא לשרף נותר, שנאמר “והנותר, מבשר הזבח — ביום, השלישי, באש, ישרף” (ויקרא ז:יז).

92 That the Nazirite shall let his hair grow, as the verse states: *“he shall let the locks of the hair of his head grow long”* (Num 6:5).

צב לגדל הנזיר שערו, שנאמר “גדל פרע, שער ראשו” (במדבר ו:ה).

93 That the Nazirite shave his head and bring offerings when he completes the term of his vow, or within that period if he becomes *ṭamé*, as the verse states: *“if any man die very suddenly beside him”* (Num 6:9).

צג לגלח הנזיר שערו על קרבנותיו במלאת ימי נזרו, או בתוך ימי נזרו אם נטמא, שנאמר “וכי-ימות מת עליו” (במדבר ו:ט).

94 That one fulfill the utterances of his mouth, concerning offerings or giving charity or anything similar, as the verse states: *“that which is gone out of your lips you shall observe”* (Deut 23:24).

צד לקיים אדם כל שהוציא בשפתיו, מקרבן או צדקה וכיוצא בהן, שנאמר “מוצא שפתיך, תשמר ועשית” (דברים כג:כד).

21 An item exchanged for some other item previously sanctified

Positive Commandments

מצוות עשה

95 To adjudicate the dissolution of vows according to all the laws mentioned in the Torah portion.

צה לדון בהפר נדרים בכל הדינין האמורין בפירשה.

96 That one who touches a carcass²² be *ṭamé*, as the verse states: “if any animals... die” (Lev 11:39).

צו להיות כל נוגע בנבלה טמא, שנאמר “וכי ימות מן הבהמה” (ויקרא יא:לט).

97 That the eight “swarming things” be *ṭamé*, as the verse states: “these are they which are unclean” (Lev 11:29).

צז להיות שמונה שרצים מטמאין, שנאמר “זוה לכם הטמא” (ויקרא יא:כט).

98 That food be able to become *ṭamé*, as the verse states: “all food therein which may be eaten” (Lev 11:34).

צח להיות האכלין מטמאין, שנאמר “מכל האכל אשר יאכל” (ויקרא יא:לד).

99 That a menstruant be *ṭamé*, and cause *ṭum’a*²³ to others.

צט להיות הנדה טמאה ומטמאה לאחרים.

100 That a woman after childbirth be *ṭamé* just as a menstruant is.

ק להיות היולדת טמאה כנדה.

101 That a “leper” be *ṭamé*, and cause *ṭum’a*.

קא להיות המצרע טמא ומטמא.

102 That a “leprous” garment be *ṭamé*, and cause *ṭum’a*.

קב להיות בגד מנגע טמא ומטמא.

103 That a “leprous” house be *ṭamé*.

קג להיות בית מנגע מטמא.

104 That an oozing man cause *ṭum’a*.

קד להיות הזב מטמא.

105 That sperm cause *ṭum’a*.

קה להיות שכבת זרע מטמאה.

106 That an oozing woman cause *ṭum’a*.

קו להיות זבה מטמאה.

107 That a dead person cause *ṭum’a*.

קז להיות המת מטמא.

108 That the “waters of separation” cause *ṭum’a* to one who was pure, and only purify one who had *ṭum’a* caused by contact with the dead. Most of the details of these laws of *ṭum’a* and the varieties of each sort of *ṭum’a*, are explained in the Written Torah.

קח להיות מי נדה מטמאין לאדם טהור, ומטהרין מטמאת מת בלבד. וכל אלו הדינין שלטמאות אלו, רב משפט כל טמאה וטמאה מהן מבאר בתורה שבכתב.

109 That purification from *ṭum’a* be effected by immersion in a ritual bath, as the verse states: “then he shall bathe all his flesh in water” (Lev 15:16); So from received tradition they learned that this “bathing” is of his entire body all at once.

קט להיות הטהרה מכל הטמאות בטבילה במי מקוה, שנאמר “ורחץ במים את-כל-בשרו” (ויקרא טו:טז); כך למדו מפי השמועה שרחיצה זו במים שקל גופו עולה בהן בבת אחת.

110 That purification from “leprosy”, whether of humans or of houses, be by means of cedar wood, hyssop, scarlet wool, two birds and “living water”²⁴, as the verse states: “this shall be the law of the leper” (Lev 14:2).

קי להיות הטהרה מן הצרעת בין צרעת אדם בין צרעת בית בעץ ארז ואזוב ושני תולעת ושתי צפרים ומים חיים, שנאמר “זאת תהיה תורת המצרע” (ויקרא יד:ב).

22 of an improperly slaughtered animal 23 Ritual impurity 24 Water from a flowing spring

111 That the “leper” shave all his hair, as the verse states: *“it shall be on the seventh day, that he shall shave all his hair”* (Lev 14:9).

קיא להיות המצרע מגלח כל שערו, שנאמר “והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו” (ויקרא יד:ט).

112 That a “leper” should be recognized by everyone through all the things mentioned about him, *“his clothes shall be rent, and the hair of his head shall go loose, and he shall cover his upper lip, and shall cry: ‘Unclean, unclean.’”* (Lev 13:45). The rest of those who are *tamé* also need to publicise themselves.

קיב להיות המצרע ידוע לכל בדברים האמורים בו, “בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע, ועל שפם, יעטה; וטמא טמא, יקרא” (ויקרא יג:מה). וכן שאר הטמאים צריכין להודיע את עצמן.

113 To prepare the ashes of the red heifer and have them available, as the verse states: *“it shall be kept for the congregation of the children of Israel”* (Num 19:9).

קיג לעשות פרה אדמה להיות אפרה מוכן, שנאמר “והיתה לעדת בני ישראל” (במדבר יט:ט).

114 That one who dedicates a valuation give the specific amounts of money listed in the portion, as the verse states: *“when a man shall clearly utter a vow”* (Lev 27:2).

קיד להיות מעריך אדם נותן דמים הקצובין בפרשה, שנאמר “איש, כי יפלא נדר” (ויקרא כז:ב).

115 That one who dedicates the valuation of non-kosher animal shall give its monetary value, as the verse states: *“he shall set the animal”* (Lev 27:11).

קטו להיות מעריך בהמה טמאה נותן דמיה, שנאמר “והעמיד את הבהמה” (ויקרא כז:יא).

116 That one who dedicates the valuation of his house do so by the evaluation of a Priest, as the verse states: *“when a man shall sanctify his house”* (Lev 27:14).

קטז להיות מעריך ביתו נותן כערך הכוהן, שנאמר “ואיש, כי יקדש את ביתו” (ויקרא כז:יד).

117 That one who dedicates the value of his field give the value specified in the Torah, as the verse states: *“if a man sanctify unto the HASHEM part of the field of his possession”* (Lev 27:16).

קיז לתן מקדיש שדהו ערפה האמור בתורה, שנאמר “ואם משדה אחזתו” (ויקרא כז:טז).

118 That one who misappropriates sanctified items or who eats tithes²⁵ must add a fifth to the principal value and return it, as the verse states: *“he shall make restitution for that which he did amiss regarding the holy thing”* (Lev 5:16).

קיח להוסיף המועיל או אוכל תרומה חמש על הקרן ולהחזירו, שנאמר “ואת אשר חטא מן הקדש ישלם” (ויקרא ה:טז).

119 That the growth of the fourth year be holy, as the verse states: *“all the fruit thereof shall be holy”* (Lev 19:24).

קיט להיות נטע רבעי קדש, שנאמר “והיה, כל פריו — קדש הלולים” (ויקרא יט:כד).

120 To leave a corner of the field.

קכ להניח פאה.

121 To leave gleanings.

קכא להניח לקט.

25 If he is not a Priest

Positive Commandments

מצוות עשה

122 To leave forgotten sheaves.

קכב להניח עמר השכחה.

123 To leave single grapes.

קכג להניח עוללות בפרם.

124 To leave the vineyard gleanings, because regarding all of these the verse states “you shall leave them for the poor and for the stranger” (Lev 19:1) (also: Lev 23:22); this is their positive commandment.

קכד להניח פרט הפרם. לפי שבכל אלו נאמר “לעני ולגר תעזב אתם” (ויקרא יט:י) (גם: ויקרא כג:כב); וזו היא מצוות עשה שלהם.

125 To bring the first-fruits to the Chosen House, as the verse states: “The choicest first-fruits of your land” (Ex 23:19) (also: Ex 34:26).

קכה להביא בפורים לבית הבחירה, שנאמר “ראשית, בבורי אדמתך” (שמות כג:יט) (גם: שמות לד:כו).

126 To separate the major tithe for the Priest, as the verse states: “the first-fruits of your grain...” (Deut 18:4).

קכו להפריש תרומה גדולה לפוהו, שנאמר “ראשית דגגך...” (דברים יח:ד).

127 To separate a tithe of the grain for the Levites, as the verse states: “all the tithe of the land” (Lev 27:30).

קכז להפריש מעשר דגן ללוויים, שנאמר “וכל מעשר הארץ” (ויקרא כז:ל).

128 To separate the second tithe, for its owners to eat in Jerusalem, as the verse states: “you shall surely tithe all the increase of your seed” (Deut 14:22); from received tradition they learned that this refers to the second tithe.

קכח להפריש מעשר שני להאכל לבעלי בירושלים, שנאמר “עשר תעשר, את כל תבואת זרעך” (דברים יד:כב); מפי השמועה למדו שזה הוא מעשר שני.

129 That the Levites separate a tithe from the tithe which they received from the Israelites²⁶, and give it to the Priests, as the verse states: “speak unto the Levites” (Num 18:26).

קכט להיות הלוויים מפרישין מעשר מן המעשר שלקחו מישראל ונותנין אותו לפוהנים, שנאמר “ואלה הלוים תדבר” (במדבר יח:כו).

130 To separate the poor tithe instead of the second tithe during the third and sixth years of the Sabbatical cycle, as the verse states: “at the end of every three years you shall bring forth all the tithe of your increase” (Deut 14:28).

קל להפריש מעשר עני תחת מעשר שני בשלישית ובששית בשבוע, שנאמר “מקצה שלש שנים, תוציא את כל מעשר תבואתך” (דברים יד:כח).

131 To make the “tithe confession”, as the verse states: “then you shall say before the HASHEM your God: ‘I have removed the hallowed things from my house’” (Deut 26:13).

קלא להתנדות ודוי מעשר, שנאמר “ואמרת לפני ה' אלהיך בערתי הקדש” (דברים כז:יג).

132 To make a statement over the first-fruits, as the verse states: “you shall speak and say before the HASHEM your God” (Deut 26:5).

קלב לקרות על הבפורים, שנאמר “וענית ואמרת לפני ה' אלהיך” (דברים כז:ה).

133 To separate dough²⁷ for the Priest, as the verse states: “Of the first of your dough you shall set apart” (Num 15:20).

קלג להפריש חלה לפוהו, שנאמר “ראשית, ערסתכם — חלה, תרימו” (במדבר טו:כ).

26 Jews who are neither Priests nor Levites 27 This is what is known as hallah

134 To let the ground lie fallow, as the verse states: *“but the seventh year you shall let it rest and lie fallow,”* (Ex 23:11).

קלד להשמיט קרקע, שְׁנַאֲמַר “וְהִשְׁבִּיעַת תְּשֻׁמְטָנָה וְנִטְשָׁתָה” (שמות כג:יא).

135 To cease from working the land, as the verse states: *“in plowing time and in harvest you shall rest”* (Ex 34:21).

קלה לשבת מעבודת הארץ, שְׁנַאֲמַר “בְּחָרִישׁ וּבְקָצִיר, תִּשְׁבֹּת” (שמות לד:כא).

136 To sanctify the Jubilee year by cessation of work, as on the Sabbatical year, as the verse states: *“you shall hallow the fiftieth year”* (Lev 25:10).

קלו לקדש שְׁנַת יוֹבֵל בְּשָׁבִיטָה כְּשִׁמְטָה, שְׁנַאֲמַר “וְקִדְשְׁתֶּם, אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים” (ויקרא כה:י).

137 To sound the *shofar*²⁸ on the Jubilee year, as the verse states: *“then shall you make proclamation with the blast of the horn”* (Lev 25:9).

קלו לתקע בשופר בשְׁנַת הַיּוֹבֵל, שְׁנַאֲמַר “וְהִעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה” (ויקרא כה:ט).

138 To give redemption for the Land on the Jubilee year, as the verse states: *“and in all the land of your possession you grant a redemption for the land”* (Lev 25:24).

קלח לתן גְּאֻלָּה לְאֶרֶץ בְּשָׁנַת יוֹבֵל, שְׁנַאֲמַר “וּבְכֹל, אֶרֶץ אַחֲזַתְכֶם, גְּאֻלָּה, תִּתְּנוּ לְאֶרֶץ” (ויקרא כה:כד).

139 That one may redeem houses within a walled city until a year has passed, as the verse states: *“if a man sell a dwelling-house in a walled city”* (Lev 25:29).

קלט להיות גְּאֻלַּת בְּתֵי עָרֵי חוֹמָה עַד שְׁנָה, שְׁנַאֲמַר “וְאִישׁ, כִּי־יִמְכַר בַּיַּת־מוֹשָׁב עִיר חוֹמָה” (ויקרא כה:כט).

140 To count the years of the Jubilee by years and Sabbatical cycles, as the verse states: *“you shall number seven sabbaths of years”* (Lev 25:8).

קמ למנות שְׁנֵי יוֹבֵל שָׁנִים וְשִׁמְטִים, שְׁנַאֲמַר “וְסַפַּרְתָּ לָּהּ, שִׁבְעַת שָׁבָתֹת שָׁנִים” (ויקרא כה:ח).

141 To forgive monetary debts on the Sabbatical year, as the verse states: *“every creditor shall release that which he lent”* (Deut 15:2).

קמא להשמיט כְּסָפִים בְּשָׁבִיעִית, שְׁנַאֲמַר “שְׁמוּט כָּל־בַּעַל מִשֵּׂה יָדוֹ” (דברים טו:ב).

142 To collect debts from Gentiles, as the verse states: *“of a foreigner you may exact it; but whatsoever of yours”* (Deut 15:3).

קמב לנגש לנכרי, שְׁנַאֲמַר “אֶת־הַנֹּכְרִי, תִּגְשֶׁ; וְאִשֶּׁר יִהְיֶה לָּךְ” (דברים טו:ג).

143 To give a Priest the forearm, cheeks and maw of the animal, as the verse states: *“they shall give to the priest the forearm”* (Deut 18:3).

קמג לתן מן הַבְּהֵמָה לַכֹּהֵן הַזֹּרֵעַ וְהַלְּחִיִּים וְהַקֶּבֶה, שְׁנַאֲמַר “וְנָתַן, לַכֹּהֵן, הַזֹּרֵעַ” (דברים יח:ג).

144 To give the first fleece to the Priest, as the verse states: *“the first of the fleece of your sheep shall you give him”* (Deut 18:4).

קמד לתן ראשית הגז לַכֹּהֵן, שְׁנַאֲמַר “וְרֵאשִׁית גִּזּוֹ צֹאנֶךָ — תִּתֵּן־לוֹ” (דברים יח:ד).

145 To adjudicate the laws of devoted things, whether to God or to the Priest, as the verse states: *“notwithstanding, no devoted thing...”* (Lev 27:28).

קמה לדון בְּדִינֵי תְּרָמִים, מֵהֶם לַה' וּמֵהֶם לַכֹּהֵן, שְׁנַאֲמַר “אֲדָ־כָּל־חֶרֶם...” (ויקרא כז:כח).

Positive Commandments

מצוות עשה

156 That the meat of domesticated or wild animals and fowl may be eaten only after slaughter, as the verse states: *“you shall kill of your herd and of your flock”* (Deut 12:21).

קמו לשחט בהמה חיה ועוף ואחר כך לאכל בשרו, שנאמר *“וְזָבַחְתָּ מִבְּקָרְךָ וּמִצֹּאֲנֶדְךָ”* (דברים יב:כא).

147 To cover a wild animal’s or fowl’s blood²⁹, as the verse states: *“he shall pour out its blood, and cover it with dust”* (Lev 17:13).

קמו לכסות דם חיה ועוף, שנאמר *“וְשָׁפַדְךָ, אֶת־דַּמּוֹ, וְכָסֶהוּ, בְּעָפָר”* (ויקרא יז:ג).

148 To send the mother bird away, as the verse states: *“you must let the mother go, but the young you may keep for yourself”* (Deut 22:7).

קמח לשלח הקו, שנאמר *“שִׁלַּח תִּשְׁלַח אֶת־הָאִם, וְאֶת־הַבָּנִים תִּקַּח־לָךְ”* (דברים כב:ז).

149 To examine the signs of animals, as the verse states: *“these are the living things which you may eat”* (Lev 11:2).

קמט לבדק בסימני בהמה, שנאמר *“זֹאת הַחַיָּה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ”* (ויקרא יא:ב).

150 To examine the signs of fowl, so that one distinguish between the unclean and the clean ones, as the verse states: *“of all clean birds you may eat”* (Deut 14:11).

קנ קנ לבדק בסימני העוף עד שיבדיל בין טמא שבו לטהור שבו, שנאמר *“כָּל־צִפּוֹר טְהוֹרָה, תֹּאכְלוּ”* (דברים יד:יא).

151 To examine the signs of grasshoppers, to know the clean from the unclean, as the verse states: *“which have jointed legs”* (Lev 11:21).

קנא לבדק בסימני חגבים לידע טהור מן הטמא, שנאמר *“אֲשֶׁר־לוֹ כַרְעִים”* (ויקרא יא:כא).

152 To examine the signs of fish, as the verse states: *“these you may eat of all that are in the waters”* (Lev 11:9) (also: Deut 14:9).

קנב לבדק בסימני דגים, שנאמר *“אֶת־זֶה, תֹּאכְלוּ, מִכֹּל, אֲשֶׁר בַּמַּיִם”* (ויקרא יא:ט) (גם: דברים יד:ט).

152 That only the Court sanctify months and calculate years and months, as the verse states: *“this month shall be for you the beginning of months;”* (Ex 12:2).

קנג לקדש חודשים ולחשב שנים וחודשים בבית דין בלבד, שנאמר *“הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם, רֵאשׁ חֳדָשִׁים”* (שמות יב:ב).

154 To cease activity on the Sabbath, as the verse states: *“on the seventh day you shall rest”* (Ex 23:12) (also: Ex 34:21).

קנד לשבת בשבת, שנאמר *“וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת”* (שמות כג:יב) (גם: שמות לד:כא).

155 To sanctify the Sabbath, as the verse states: *“remember the sabbath day, to keep it holy”* (Ex 20:7).

קנה לקדש שבת, שנאמר *“זְכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְשׁוֹ”* (שמות כז:א).

156 To destroy leaven, as the verse states: *“the first day you shall remove leaven from your houses”* (Ex 12:15).

קנו לבער חמץ, שנאמר *“בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן, תִּשְׁבִּיתוּ שָׂאֵר מִבֹּתֵיכֶם”* (שמות יב:טו).

157 To relate the exodus from Egypt on the first night of Pesah, as the verse states: *“you shall tell your son”* (Ex 13:8).

קנז לספר ביציאת מצרים בפילה הראשון שלחג המצות, שנאמר *“וְהַגַּדְתָּ לְבִנְךָ”* (שמות יג:ח).

29 After slaughter

Positive Commandments

מצוות עשה

158 To eat unleavened bread on that night, as the verse states: *“in the evening you shall eat unleavened bread”* (Ex 12:18).

קנח לאכל מצה בליל זה, שנאמר *“בֶּעֶרְב, תֹאכְלוּ, מִצֹּת”* (שמות יב:יח).

159 To cease work on the first of Pesah, as the verse states: *“the first day shall be a holy convocation”* (Ex 12:16).

קנט לשבת בראשון שלפסח, שנאמר *“בְּיוֹם הָרֵאשִׁוֹן, מִקְרָא־קֹדֶשׁ”* (שמות יב:טו).

160 To cease work on the seventh day thereof, as the verse states: *“on the seventh day a holy convocation”* (Ex 12:16) (also: Num 28:25).

קס לשבת בשביעי בו, שנאמר *“וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי, מִקְרָא־קֹדֶשׁ”* (שמות יב:טז) (גם: במדבר כח:כה).

161 To count forty-nine days from the reaping of the ‘omer, as the verse states: *“you shall count from the day after the day of rest”* (Lev 23:15).

קסא לספור מקצירת העמר תשעה וארבעים יום, שנאמר *“וּסְפַרְתֶּם לָכֶם, מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת”* (ויקרא כג:טו).

162 To cease work on the fiftieth day, as the verse states: *“you shall make proclamation on that day; there shall be a holy convocation”* (Lev 23:21).

קסב לשבת ביום חמשים, שנאמר *“וּקְרַאתֶם בְּעֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה, מִקְרָא־קֹדֶשׁ”* (ויקרא כג:כא).

163 To cease work on the first of the seventh month, as the verse states: *“the first day of the month, shall be a solemn rest to you”* (Lev 23:24).

קסג לשבת בראשון שלחדש השביעי, שנאמר *“בְּאַחַד לַחֲדָשׁ, יְהִי־לָכֶם שַׁבְּתוֹן”* (ויקרא כג:כד).

164 To afflict oneself on the tenth of that month, as the verse states: *“on the tenth day of the month, you shall afflict your souls”* (see Lev 16:29) (also: Num 29:7).

קסד להתענות בעשירי בו, שנאמר *“וּבַעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ תַּעֲנִנוּ אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם”* (ראה ויקרא טז:כט) (גם: במדבר כט:ז).

165 To cease work on the fast day, as the verse states: *“it shall be a sabbath of solemn rest for you”* (Lev 23:32).

קסה לשבת ביום הצום, שנאמר *“שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם”* (ויקרא כג:לב).

166 To cease work on the first day of the festival of Sukkot, as the verse states: *“the first day shall be a holy convocation”* (Lev 23:35).

קסו לשבת בראשון שלחג הסוכות, שנאמר *“בְּיוֹם הָרֵאשִׁוֹן, מִקְרָא־קֹדֶשׁ”* (ויקרא כג:לה).

167 To cease work on the eighth day of the festival, as the verse states: *“the eighth day shall be a holy convocation”* (see Lev 23:36).

קסז לשבת בשמיני שלחג, שנאמר *“וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ”* (ראה ויקרא כג:לו).

168 To dwell in the booth seven days, as the verse states: *“you shall dwell in booths seven days”* (Lev 23:42).

קסח לישב בסכה שבעת ימים, שנאמר *“בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ, שִׁבְעַת יָמִים”* (ויקרא כג:מב).

169 To raise the palm-frond, as the verse states: *“on the first day you shall take the fruit of goodly trees”* (Lev 23:40).

קסט לטל לולב, שנאמר *“וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בְּיוֹם הָרֵאשִׁוֹן, פְּרֵי עֵץ הַדֶּר”* (ויקרא כג:מ).

170 To hear the sound of the *shofar* being blown on Rosh Hashanah, as the verse states: “*it is a day of horn-blowing for you*” (Num 29:1).

קע לשמע קול שופר בראש השנה, שנאמר “יום תרועה, יהיה לכם” (במדבר כט:א).

171 To give a half-sheqel each year³⁰, as the verse states: “*this they shall give, every one who passes among them*” (Ex 30:13).

קעא לתן מחצית השקל בכל שנה, שנאמר “זה יתנו, כל-העבר” (שמות לג:ג).

172 To obey any prophet who shall arise in each generation, if he neither adds to nor subtracts from the Torah, as the verse states: “*to him shall you listen*” (Deut 18:15).

קעב לשמע מכל נביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע, שנאמר “אליו, תשמעון” (דברים יח:טו).

173 To appoint a king, as the verse states: “*you shall indeed set over you a king*” (Deut 17:15).

קעג למנות מלך, שנאמר “שום תשים עליך מלך” (דברים יז:טו).

174 To obey any High Court which will arise among the Jewish people, as the verse states: “*according to the law which they teach you, and according to the judgment which they tell you, you shall do*” (Deut 17:11).

קעד לשמע מכל בית דין הגדול שיעמדו להם לישראל, שנאמר “ועל-המשפט אשר-יאמרו לך — תעשה” (דברים יז:יא).

175 To follow the majority when there is a dispute in the Sanhedrin among the judges, as the verse states: “*turn aside after a multitude*” (Ex 23:2).

קעה לנטות אחרי רבים אם תהיה מחלקת בין הסנהדרין בדינין, שנאמר “אחרי רבים — להטת” (שמות כג:ב).

176 To appoint judges and officers in each and every Jewish community, as the verse states: “*judges and officers you shall appoint*” (Deut 16:18).

קעו למנות שופטים ושוטרים בכל קהל וקהל מישראל, שנאמר “שפטים ושטרים, תתן-לך” (דברים טז:יח).

177 To treat litigants equally at the time of trial, as the verse states: “*in righteousness you shall judge your neighbour*.” (Lev 19:15).

קעז להשוות בין בעלי דינין בשעה שעומדין בדין, שנאמר “בצדק, תשפט עמיתך” (ויקרא יט:טו).

178 That one who has testimony testify in court, as the verse states: “*he being a witness, whether he saw or knew*” (Lev 5:1).

קעח להעיד בבית דין למי שיש לו עדות, שנאמר “והוא עד, או ראה או ידע” (ויקרא ה:א).

179 To examine the witnesses thoroughly, as the verse states: “*then you shall inquire, and make search, and ask diligently*” (Deut 13:15).

קעט לחקור העדים הרבה, שנאמר “ודרשת וחקרת ושאלת, היטב” (דברים יג:טו).

180 To do to scheming witnesses that which they plotted to do, as the verse states: “*then shall you do to him, as he had purposed to do*” (Deut 19:19).

קפ לעשות לעדים זוממים כמו שדמו לעשות, שנאמר “ועשיתם לו, כאשר זמם” (דברים יט:יט).

181 To break the neck of the heifer as prescribed, as the verse states: “*they shall break the heifer’s neck there in the river-bed*” (Deut 21:4).

קפא לערוף את העגלה כמצותה, שנאמר “וערפו-שם את-העגלה, בנחל” (דברים כא:ד).

30 For the maintenance of the Temple and other communal needs

Positive Commandments

מצוות עשה

182 To prepare six cities of refuge, as the verse states: *“you shall prepare the way, and divide the borders of your land,”* (Deut 19:3).

קפב להכין שש ערי מקלט, שנאמר “תכין לה, הדרך, ושלשת את-גבול ארצך” (דברים יט:ג).

183 To give the Levites cities to dwell in, which are also cities of refuge, as the verse states: *“that they give the Levites... cities”* (Num 35:2).

קפג לתת ללוויים ערים לשבת, וגם הם קולטות, שנאמר “ונתנו ללוויים... ערים” (במדבר לה:ב).

184 To make a guard-rail, as the verse states: *“you shall make a parapet for your roof”* (Deut 22:8).

קפד לעשות מעקה, שנאמר “ועשית מעקה לגגך” (דברים כב:ח).

185 To destroy idols and all their appurtenances, as the verse states: *“you shall surely destroy all the places”* (Deut 12:2).

קפה לאבד עבודה זרה וכל משמשיה, שנאמר “אבד תאבדון את-כל-המקמות” (דברים יב:ב).

186 To kill the men of a subverted city and to burn the city, as the verse states: *“and shall burn with fire”* (Deut 13:17).

קפו להרג אנשי עיר הנדחת ולשרף את העיר, שנאמר “ושרפת באש...” (דברים יג:יז).

187 To obliterate the seven nations from the Land of Israel, as the verse states: *“you shall utterly destroy them”* (Deut 20:17).

קפז לאבד שבועה עממים מארץ ישראל, שנאמר “החרם תחרימם” (דברים כ:ז).

188 To wipe out the offspring of Amalek, as the verse states: *“you shall blot out the remembrance of Amalek”* (Deut 25:19).

קפח להכרית זרעו שלעמלק, שנאמר “תמחה את-זכר עמלק” (דברים כה:יט).

189 To always remember what Amalek did, as the verse states: *“remember what Amalek did to you”* (Deut 25:17).

קפט לזכר מה שעשה עמלק תמיד, שנאמר “זכור, את אשר-עשה לה עמלק” (דברים כה:יז).

190 To wage optional wars as described in the Torah, as the verse states: *“when you draw near to a city”* (Deut 20:10).

קצ לעשות במלחמת הרשות כמשפט הכתוב בתורה, שנאמר “כִּי-תִקְרַב אֶל-עִיר” (דברים כ:י).

191 To anoint a Priest for war, as the verse states: *“it shall be when you near battle, that the priest shall approach”* (Deut 20:2).

קצא למשח כוהן למלחמה, שנאמר “והיה, בקרבכם אלהי-המלחמה; ונגש הכהן” (דברים כ:ב).

192 To prepare a latrine for the camp, as the verse states: *“you shall have a place outside the camp”* (Deut 23:13).

קצב להתקין יד במחנה, שנאמר “ויד תהיה לה, מחוץ למחנה” (דברים כג:יג).

193 To prepare a shovel, as the verse states: *“you shall have a shovel among your weapons”* (Deut 23:14).

קצג להתקין יתד, שנאמר “ויתד תהיה לה, על-אזגך” (דברים כג:יד).

Positive Commandments

מצוות עשה

194 To return that which one stole, as the verse states: *“he shall restore that which he took by robbery”* (Lev 5:23).

קצד להשיב את הגזל, שִׁנְאַמֵּר “וְהָשִׁיב אֶת־הַגְּזֹלָה אֲשֶׁר גָּזַל” (ויקרא ה:כג).

195 To give charity, as the verse states: *“you shall surely open your hand to him”* (Deut 15:8) (also: Deut 15:11).

קצה לתן צדקה, שִׁנְאַמֵּר “פָּתַח תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ” (דברים טו:ח) (גם: דברים טו:יא).

196 To give gifts to a Hebrew manservant, as the verse states: *“you shall furnish him liberally”* (Deut 15:14); and likewise for a Hebrew maidservant.

קצו להעניק לעבד עברי, שִׁנְאַמֵּר “הֶעֱנִיק תַּעֲנִיק, לוֹ” (דברים טו:יד); וְכֹן לְאִמָּה עֲבָרְיָהּ.

197 To lend to the poor, as the verse states: *“if you lend money to any of My people, to the poor”* (Ex 22:24); “if” is not optional, but rather a commandment, as the verse states: *“you shall surely lend him”* (Deut 15:8).

קצז להלוות לעני, שִׁנְאַמֵּר “אִם־כֶּסֶף תִּלְוֶה אֶת־עַמִּי, אֶת־הָעֲנִי” (שמות כב:כד); “אם” זה אינו רשות אלא מצוה, שִׁנְאַמֵּר “וְהֶעֱבַט, תַּעֲבִיטֶנּוּ” (דברים טו:ח).

198 To lend to a Gentile on interest, as the verse states: *“to a foreigner you may lend on interest”* (Deut 23:21); from received tradition they learned it is a positive commandment.

קצח להלוות לנכרי ברבית, שִׁנְאַמֵּר “לְנֹכְרִי תִשִּׁיךְ” (דברים כג:כא); מִפִּי הַשְּׂמוּעָה לְמַדּוֹ שֶׁזֶּה מְצֻוֶּה עָשֶׂה.

199 To return a pledge to its owners, as the verse states: *“you shall surely restore to him the pledge”* (Deut 24:13).

קצט להשיב המשכון לבעליו, שִׁנְאַמֵּר “הָשִׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת־הָעֵבוֹט” (דברים כד:יג).

200 To pay a worker’s wages on time, as the verse states: *“on the same day you shall give him his hire”* (Deut 24:15).

ר לתן שכר שכיר בזמנו, שִׁנְאַמֵּר “בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ” (דברים כד:טו).

201 That the worker may eat while employed, as the verse states: *“when you come into your neighbour’s vineyard... when you come into your neighbour’s standing grain”* (Deut 23:25-26).

רא להיות השכיר אוכל בזמן שכירותו, שִׁנְאַמֵּר “כִּי תִבֵּא בְּכַרְם רֵעֶךָ... כִּי תִבֵּא בְּקִמַּת רֵעֶךָ” (דברים כג:כה-כו).

202 To unload one’s fellow or his animal, as the verse states: *“you shall surely release it with him”* (Ex 23:5).

רב לעזוב מעל חברו או מעל בהמתו, שִׁנְאַמֵּר “עֲזֹב תַּעֲזֹב, עִמּוֹ” (שמות כג:ה).

203 To lift up the burden onto the animal, as the verse states: *“you shall surely help him to lift them up again”* (Deut 22:4).

רג להקים המשא על הבהמה, שִׁנְאַמֵּר “הִקֵּם תִּקֵּם, עִמּוֹ” (דברים כב:ד).

204 To return a lost item, as the verse states: *“you shall surely return them to your brother”* (Deut 22:1).

רד להשיב האבדה, שִׁנְאַמֵּר “הָשִׁב תָּשִׁיבֶם, לְאָחִיךָ” (דברים כב:א).

205 To rebuke the sinner, as the verse states: *“you shall surely rebuke your fellow”* (Lev 19:17).

רה להוכיח החוטא, שִׁנְאַמֵּר “הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת־עֲמִיתְךָ” (ויקרא יט:יז).

Positive Commandments

מצוות עשה

- 206 To love any member of the Covenant, as the verse states: *“you shall love your fellow as yourself”* (Lev 19:18).
- 207 To love the convert, as the verse states: *“you shall love the convert”* (Deut 10:19).
- 208 To have just balances and weights, as the verse states: *“just balances, and just weights”* (Lev 19:36).
- 209 To honor sages, as the verse states: *“you shall rise before the elderly”* (Lev 19:32).
- 210 To honor ones father and mother, as the verse states: *“honor your father and mother”* (Ex 20:11) (also: Deut 5:15).
- 211 To revere³¹ ones father and mother, as the verse states: *“every man shall fear his mother and his father”* (Lev 19:3).
- 212 To be fruitful and multiply, as the verse states: *“be fruitful and multiply”* (Gen 9:7).
- 213 To effect marriage by means of sexual intercourse, as the verse states: *“if any man take a wife, and go to her”* (Deut 22:13) (also: see Deut 24:1).
- 214 That a groom must gladden his wife one year, as the verse states: *“he shall be free for his house one year”* (Deut 24:5).
- 215 To circumcise a son, as the verse states: *“on the eighth day the flesh of his foreskin shall be circumcised”* (Lev 12:3).
- 216 To perform Levirate marriage with one’s brother’s wife, as the verse states: *“the brother-in-law shall go in to her”* (Deut 25:5).
- 217 To remove the brother-in-law’s shoe, as the verse states: *“she shall take off his shoe”* (Deut 25:9).
- 218 That one who rapes a woman be required to marry her, as the verse states: *“and she shall be his wife”* (Deut 22:29).
- 219 That one who slanders his wife must remain with her all his days, as the verse states: *“she shall be his wife”* (Deut 22:19).

- רו לְאַהֲבַת כָּל אָדָם מִבְּנֵי בְרִיתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר “וְאָהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ” (ויקרא יט:יח).
- רוז לְאַהֲבַת אֶת הַגֵּר, שֶׁנֶּאֱמַר “וְאָהַבְתֶּם, אֶת הַגֵּר” (דברים י:ט).
- רח לְצַדֵּק מֵאֲזֵנִים עִם הַמְּשָׁקְלוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר “מֵאֲזֵנֵי צֶדֶק אֲבִי-צֶדֶק” (ויקרא יט:לו).
- רט לְכַבֵּד הַחֲכָמִים, שֶׁנֶּאֱמַר “מִפְּנֵי שִׁיבָה תִּקּוּם” (ויקרא יט:לב).
- רי לְכַבֵּד אָב וְאִם, שֶׁנֶּאֱמַר “כִּבְדוּ אֶת-אֲבֹתֵיךָ, וְאֶת-אִמְךָ” (שמות כ:יא) (גם: Deut ה:טו).
- ריא לִירְאָה מֵאָב וְאִם, שֶׁנֶּאֱמַר “אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ” (ויקרא יט:ג).
- ריב לְפָרוֹת וְלְרַבּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר “פְּרוּ וּרְבוּ” (בראשית ט:ז).
- ריג לְבַעַל בְּקִדּוּשֵׁינוּ, שֶׁנֶּאֱמַר “כִּי-יִקַּח אִישׁ, אִשָּׁה; וּבָא אֵלֶיהָ” (דברים כב:יג) (גם: ראה דברים כד:א).
- ריד לְשַׂמַּח חַתָּן אֶת אִשְׁתּוֹ שָׁנָה, שֶׁנֶּאֱמַר “נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ, שָׁנָה אַחַת” (דברים כד:ה).
- רטו לְמוֹל אֶת הַבֶּן, שֶׁנֶּאֱמַר “וּבַיּוֹם, הַשְּׁמִינִי, יִמּוֹל, בְּשׂוֹר עֶרְלָתוֹ” (ויקרא יב:ג).
- רטז לִיבֵם אִשְׁתּוֹ אַח, שֶׁנֶּאֱמַר “יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ” (דברים כה:ה).
- ריז לְחַלֵּץ לַיָּבֵם, שֶׁנֶּאֱמַר “וְחִלְצָה נַעֲלֹו” (דברים כה:ט).
- ריח לְשֵׂא אוֹנֵס אֶת אֲנוּסָתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר “וְלוֹ-תִּהְיֶה לְאִשָּׁה” (דברים כב:כט).
- ריט לִישֵׁב מוֹצֵיא שֵׁם רַע עִם אִשְׁתּוֹ כָּל יָמָיו, שֶׁנֶּאֱמַר “וְלוֹ-תִּהְיֶה לְאִשָּׁה” (דברים כב:יט).

31 To be in awe of, fear

Positive Commandments

מצוות עשה

220 To fine the enticer fifty sheqels, in addition to the rest of the laws, as the verse states: *“if a man entice”* (Ex 22:15).

רכ לדון במפתה בחמשים שקל עם שאר דיניו, שנאמר *“כִּי־יִפְתֶּה אִישׁ”* (שמות כב:טו).

221 To treat the “pretty woman” as stated in the Torah, as the verse states: *“you see among the captives”* (Deut 21:11).

רכא לעשות ליפת תאר כפתוב, שנאמר *“וְרֵאִיתָ, בַּשְּׁבִיָּה”* (דברים כא:יא).

222 To divorce by means of a document, as the verse states: *“he shall write her a bill of divorce and put it in her hand”* (Deut 24:1,3).

רכב לגרש בשטר, שנאמר *“וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָהּ”* (דברים כד:א,ג).

223 The treat the “wayward wife” as specified in the Torah, as the verse states: *“then the Priest shall execute upon her all this law”* (Num 5:30).

רכג לעשות לסוטה כתורתה, שנאמר *“וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן, אֵת כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת”* (במדבר ה:ל).

224 To punish the wicked by flogging, as the verse states: *“the judge shall lie him down and beat him”* (Deut 25:2).

רכד להלקות הרשעים, שנאמר *“וְהַפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהַכֹּהֵן”* (דברים כה:ב).

225 To exile an inadvertent murderer, as the verse states: *“he shall dwell there until the High Priest dies”* (see Num 35:25).

רכה להגלות רוצח בשגגה, שנאמר *“וַיָּשָׁב שָׁם, עַד־מוֹת הַכֹּהֵן”* (ראה במדבר לה:כה).

226 That the High Court execute by means of the sword, as the verse states: *“he shall surely be punished”* (Ex 21:20).

רכו להיות בית דין הורגין בסיר, שנאמר *“נָקָם, יִנָּקֶם”* (שמות כא:כ).

227 That the High Court execute by means of strangulation, as the verse states: *“both the adulterer and the adulteress shall surely be put to death”* (Lev 20:10).

רכז להיות בית דין הורגין בחנק, שנאמר *“מוֹת־יוֹמָת הַנָּאֵף, וְהַנֶּאֱפֶת”* (ויקרא כ:י).

228 That the High Court execute by means of burning, as the verse states: *“they shall be burnt with fire, both he and they”* (Lev 20:14).

רכח להיות בית דין שורפין באש, שנאמר *“בְּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ, וְאֶתְהֵן”* (ויקרא כ:יד).

229 That the High Court execute by means of stoning, as the verse states: *“you shall stone them”* (Deut 22:24).

רכט להיות בית דין סוקלין באבנים, שנאמר *“וּסְקַלְתֶּם אֹתָם”* (דברים כב:כד).

230 To hang one who deserves hanging, as the verse states: *“you shall hang him upon a tree”* (Deut 21:22).

רל לתלות מי שנתחב תליה, שנאמר *“וְתָלִיתָ אֹתוֹ, עַל־עֵץ”* (דברים כא:כב).

231 To bury the one executed on the same day, as the verse states: *“you shall surely bury him on that same day”* (Deut 21:23).

רלא לקבר הנהרג ביומו, שנאמר *“כִּי־קְבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא”* (דברים כא:כג).

232 To judge the Hebrew manservant according to his rules, as the verse states: *“if you buy a Hebrew servant”* (Ex 21:2).

רלב לדון בעבד עברי כהלכותיו, שנאמר *“כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי”* (שמות כא:ב).

Positive Commandments

מצוות עשה

233 To set the Hebrew maidservant aside for betrothal, as the verse states: *“who set her aside for himself... and if he set her aside for his son”* (Ex 21:8,9).

רלג ליעד אמה עבריה, שְׁנֵאָמֶר “אֲשֶׁר-לוֹ יַעֲדָה... וְאִם-לְבָנוֹ, יַעֲדָנָה” (שמות כא:ח-ט).

234 To redeem a Hebrew maidservant, as the verse states: *“he shall let her be redeemed”* (Ex 21:8).

רלד לפדות אמה עבריה, שְׁנֵאָמֶר “וְהַפְּדָה” (שמות כא:ח).

235 To enslave a Canaanite slave forever, as the verse states: *“you shall hold them as slaves forever”* (Lev 25:46).

רלה לעבד בעבד פנעני לעולם, שְׁנֵאָמֶר “לְעֹלָם, בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ” (ויקרא כה:מו).

236 That one who wounds another pay monetary damages, as the verse states: *“if men contend, and one hits”* (Ex 21:18).

רלו להיות החובל משלם ממון, שְׁנֵאָמֶר “וְכִי-יִרְיֹבֵן אָנָשִׁים — וְהָכָה” (שמות כא:יח).

237 To adjudicate damage caused by animals, as the verse states: *“if one man’s ox hurt another’s”* (Ex 21:35).

רלז לדון בנזקי בהמה, שְׁנֵאָמֶר “כִּי-יִגַּף שׁוֹר-אִישׁ אֶת-שׁוֹר רֵעֵהוּ” (שמות כא:לה).

238 To adjudicate damages caused by a pit, as the verse states: *“if a man open a pit”* (Ex 21:33).

רלח לדון בנזקי הבור, שְׁנֵאָמֶר “כִּי-יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר” (שמות כא:לג).

239 To sentence a thief with payments or with a death penalty, as the verse states: *“if a man steal”* (see Ex 21:37), *“if he tunnels in”* (Ex 22:1), *“if he steals a man”* (Ex 21:16).

רלט לדון בגנב בתשלומין או במיתה, שְׁנֵאָמֶר “וְכִי יִגְנוֹב, אִם-בַּמַּחְתָּרֹת” (שמות כב:א), “וְגָנַב אִישׁ” (שמות כא:טז).

240 To adjudicate damages caused by destruction, as the verse states: *“if a man cause a field or a vineyard to be destroyed”* (Ex 22:4).

רמ לדון בנזקי הבער, שְׁנֵאָמֶר “כִּי יִבְעֹר-אִישׁ, שָׂדֵה אוֹ-כַרְם” (שמות כב:ד).

241 To adjudicate damages caused by fire, as the verse states: *“if fire break out and catch in thorns”* (Ex 22:5).

רמא לדון בנזקי האש, שְׁנֵאָמֶר “כִּי-תִצַּא אֵשׁ וּמִצָּאָה קִצִּים” (שמות כב:ה).

242 To adjudicate losses caused by an unpaid guardian, as the verse states: *“if a man deliver money or items to his fellow”* (Ex 22:6).

רמב לדון בדין שומר חנם, שְׁנֵאָמֶר “כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ-כֵלִים” (שמות כב:ו).

243 To adjudicate losses caused by a paid guardian or a renter, as the verse states: *“if a man deliver to his fellow a donkey or an ox”* (Ex 22:9).

רמג לדון בדין נושא שכר ושוכר, שְׁנֵאָמֶר “כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ-שׁוֹר” (שמות כב:ט).

244 To adjudicate losses caused by a borrower, as the verse states: *“if a man borrow from his fellow”* (Ex 22:13).

רמד לדון בדין השואל, שְׁנֵאָמֶר “וְכִי-יִשְׁאַל אִישׁ מֵעַם רֵעֵהוּ” (שמות כב:יג).

245 To adjudicate sales transactions, as the verse states: *“should you sell something”* (Lev 25:14).

רמה לדון בדין מקוח וממכר, שְׁנֵאָמֶר “וְכִי-תִמְכְּרוּ מִמְכָּר” (ויקרא כה:יד).

Positive Commandments

מצוות עשה

246 To adjudicate between the accuser and the denier, as the verse states: *“for every matter of trespass”* (Ex 22:8).

רמו לדון בדין טוען וכוֹפֵר, שְׁנֵאָמַר “עַל-כָּל-דְּבַר-פֶּשַׁע” (שמות כב:ח).

247 To save one who is being pursued, even at the expense of the pursuer’s life, as the verse states: *“you shall cut off her hand”* (Deut 25:12).

רמו להציל הנרדף ואפלו בנפש הרודף, שְׁנֵאָמַר “וְקַצַּתָּהּ, אֶת-כַּפָּהּ” (דברים כה:יב).

248 To adjudicate inheritances, as the verse states: *“if a man die and has no son... it shall be for the Children of Israel”* (Num 27:8-11).

רמח לדון בדיני נחלות, שְׁנֵאָמַר “אִישׁ בִּי-יָמוּת, וּבֶן אֵין לוֹ... וְהִיְתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל” (במדבר כז:ח-יא).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

1 The first of the negative commandments is that one not even imagine there is any god besides HASHEM, as the verse states: “*you shall have no other gods*” (Ex 20:2) (also: Deut 5:6).

א מצוה ראשונה ממצוות לא תעשה, שלא לעלות במחשבה שיש שם אלוה זולתי ה', שנאמר “לא־יהיה לך אֱלֹהִים אַחֲרָיִם” (שמות כב:) (גם: דברים ה:ו).

2 Not to make a statue himself, nor that others make it for him, as the verse states: “*do not make a graven image nor any manner of likeness*” (Ex 20:3) (also: see Deut 5:7).

ב שלא לעשות פסל, לא יעשה בידו ולא יעשו לו אחרים, שנאמר “לא־תעשה לך פסל, וְכִלְתֻמוֹנָה” (שמות כג:) (גם: ראה דברים ה:ז).

3 Not to make any idol, even for others, as the verse states: “*and molten gods you shall not make for yourselves*” (Lev 19:4).

ג שלא לעשות עבודה זרה ואפלו לאַחֲרָיִם, שנאמר “ואֱלֹהֵי מַסֶּכֶה, לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם” (ויקרא יט:ד).

4 Not to make shapes for decoration, even though they are not worshipped, as the verse states: “*you shall not make with Me gods of silver*” (Ex 20:19).

ד שלא לעשות צורות לנואי, ואף על פי שאין עובדין אותן, שנאמר “לא תעשו, אֱתֵי: אֱלֹהֵי כֶסֶף” (שמות כ:יט).

5 Not to prostrate oneself to an idol, even if it is not normally worshiped by prostration, as the verse states: “*you shall not bow down to them*” (Ex 20:4) (also: Deut 5:8).

ה שלא להשתחוות לעבודה זרה, אף על פי שאין דרך עבודתה בהשתחויה, שנאמר “לא־תשתחוה להם” (שמות כד:) (גם: דברים ה:ח).

6 Not to worship an idol in the manner it is normally worshiped, as the verse states: “*nor serve them*” (Ex 20:4) (also: Ex 23:24; Deut 5:8).

ו שלא לעבד עבודה זרה בדברים שדרךה להעבד בהן, שנאמר “ולא תעבדם” (שמות כד:) (גם: שמות כג:כד; דברים ה:ח).

7 Not to pass children over the fire for Molech, as the verse states: “*you shall not give any of your seed to set them apart to Molech*” (Lev 18:21).

ז שלא להעביר למלך, שנאמר “ומזרעך לא־תתן, להעביר למלך” (ויקרא יח:כא).

8 Not to perform an act of *ov*, as the verse states: “*do not turn to the ovot*” (Lev 19:31).

ח שלא לעשות מעשה אוב, שנאמר “אל־תפנו אֶל־הָאִבֹת” (ויקרא יט:לא).

9 Not to perform an act of *yid'oni*, as the verse states: “*nor to the yid'onim*” (Lev 19:31).

ט שלא לעשות מעשה ידעוני, שנאמר “ואֶל־הַיְדֹעֲנִים” (ויקרא יט:לא).

10 Not to turn to any idolatry, as the verse states: “*turn not to the idols*” (Lev 19:4).

י שלא לפנות אחר עבודה זרה, שנאמר “אל־תפנו, אֶל־הָאֱלִילִים” (ויקרא יט:ד).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

- 11 Not to erect a pillar, as the verse states: “nor shall you erect yourself a pillar” (Deut 16:22).
- 12 Not to place a prostration stone, as the verse states: “nor shall you place a prostration stone in your land” (Lev 26:1).
- 13 Not to plant a tree in the Temple, as the verse states: “you shall not plant an Asherah of any tree” (Deut 16:21).
- 14 Not to swear in the name of an idol, nor to make idolaters swear in the name of an idol, as the verse states: “you shall make no mention of other gods” (Ex 23:13).
- 15 Not to incite the Children of Israel to seek idols, as the verse states: “not shall it be heard from your mouth” (Ex 23:13); this is a warning to the inciter.
- 16 Not to entice any Jew to go after idols, as the verse says regarding the enticer, “they shall not continue to do the evil” (Deut 13:12).
- 17 Not to love the enticer, as the verse states: “you shall not desire him” (Deut 13:9).
- 18 Not to stop hating the enticer, as the verse states: “nor listen to him” (Deut 13:9).
- 19 Not to save the enticer¹, but rather stand by while he dies, as the verse states: “neither shall your eye pity him” (Deut 13:9).
- 20 That the one enticed not testify in favor of the enticer, as the verse states: “neither shall you spare” (Deut 13:9).
- 21 That the one enticed not refrain from testifying against the enticer, if he has any testimony against him, as the verse states: “you shall not conceal for him” (Deut 13:9).
- 22 Not to derive any benefit from a worshipped covering, as the verse states: “you shall not covet the silver or gold that is on them” (Deut 7:25).

- יא שְׁלֹא לְהָקִים מִצְבָּה, שֶׁנֶּאֱמַר “וְלֹא־תָקִים לָךְ, מִצְבָּה” (דברים טו:כב).
- יב שְׁלֹא לִתֵּן אֶבֶן מִשְׁכִּית, שֶׁנֶּאֱמַר “וְאֶבֶן מִשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֶרְצְכֶם” (ויקרא כו:א).
- יג שְׁלֹא לִטַּע אֵילָן בַּמִּקְדָּשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא־תִטַּע לָךְ אֲשֵׁרָה, כָּל־עֵץ” (דברים טו:כא).
- יד שְׁלֹא לְשָׁבַע בְּעִבּוּדָה זָרָה לְעֹבְדֵיהָ, וְלֹא מִשְׁבִּיעִין אוֹתוֹן בָּהּ, שֶׁנֶּאֱמַר “וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכְּרוּ” (שמות כג:יג).
- טו שְׁלֹא לְהַדִּיחַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַחֵר עֹבְדָה זָרָה, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא יִשְׁמַע עַל־פִּיךָ” (שמות כג:יג); זוֹ אֲזַהֲרָה לַמְדִּיחַ.
- טז שְׁלֹא לְהַסִּית אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל אַחֵר עֹבְדָה זָרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בַּמִּסִּית “וְלֹא־יִוָּסְפוּ לַעֲשׂוֹת, כַּדָּבָר הַרְעָ” (דברים יג:יב).
- יז שְׁלֹא לְאַהֲבַת הַמִּסִּית, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא־תֵאָבֵה לוֹ” (דברים יג:ט).
- יח שְׁלֹא לַעֲזֹב הַשְּׂנֵאָה לַמִּסִּית, שֶׁנֶּאֱמַר “וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו” (דברים יג:ט).
- יט שְׁלֹא לְהַצִּיל הַמִּסִּית אֶלָּא עוֹמֵד עַל דָּמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא־תַחֲוֹס עֵינְךָ עָלָיו” (דברים יג:ט).
- כ שְׁלֹא יִלְמַד הַמָּסֵת זְכוּת עַל הַמִּסִּית, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא־תַחְמֹל” (דברים יג:ט).
- כא שְׁלֹא יִשְׁתַּק הַמָּסֵת מִלְּמַד חוֹבָה עַל הַמִּסִּית, אִם יָדַע לוֹ חוֹבָה, שֶׁנֶּאֱמַר “וְלֹא־תִכְסֶה עָלָיו” (דברים יג:ט).
- כב שְׁלֹא לְהִנּוֹת בְּצַפּוּיֵי נֶעְבֵּד, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא־תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם” (דברים ז:כה).

1 From a deadly situation

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

23 Not to rebuild a subverted city as it was, as the verse states: *“it shall not be built again”* (Deut 13:17).

כג שלא לבנות עיר הנדחת לכמות שהיתה, שִׁנְאַמֶּר “לא תבנה עוד” (דברים יג:יז).

24 Not to benefit from the wealth of a subverted city, as the verse states: *“none of the devoted thing shall cling to your hand”* (Deut 13:18).

כד שלא להנות בממון עיר הנדחת, שִׁנְאַמֶּר “ולא ידבק בידך מאומה, מן החרם” (דברים יג:יח).

25 Not to derive benefit from idols or their appurtenances or anything offered to them or to the wine poured for them, as the verse states: *“you shall not bring an abomination into your house”* (Deut 7:26).

כה שלא להנות בעבודה זרה, ובכל משמשיה ובתקרבת שלה ובין שנתנסד לה, שִׁנְאַמֶּר “ולא תביא תועבה אל-ביתך” (דברים ז:כו).

26 Not to prophecy in its name, as the verse states: *“that shall speak in the name of other gods, that prophet shall die”* (Deut 18:20).

כו שלא להתנבא בשמה, שִׁנְאַמֶּר “ואשר ידבר, בשם אלהים אחרים — ומת, הנביא ההוא” (דברים יח:כ).

27 Not to prophesy falsely, as the verse states: *“who speaks a word presumptuously in My name, which I did not command he speak”* (Deut 18:20).

כז שלא להתנבא בשקר, שִׁנְאַמֶּר “אשר יזיד לדבר דבר בשמי, את אשר לא-צויתיו לדבר” (דברים יח:כ).

28 Not to listen to one who prophesies in the name of idols, as the verse states: *“you shall not listen to the words of that prophet”* (Deut 13:4).

כח שלא לשמע למתנבא בשם עבודה זרה, שִׁנְאַמֶּר “לא תשמע, אל-דברי הנביא” (דברים יג:ד).

29 Not to abstain from killing a false prophet, nor to be afraid of him, as the verse states: *“do not be afraid of him”* (Deut 18:22).

כט שלא נמנע מהריגת נביא השקר ולא ירא ממנו, שִׁנְאַמֶּר “לא תגור ממנו” (דברים יח:כב).

30 Not to behave in the manner of idolaters nor follow their customs, as the verse states: *“you shall not walk in the customs of the nation”* (Lev 20:23).

ל שלא ללכת בחקות עובדי עבודה זרה ולא במנהגותם, שִׁנְאַמֶּר “ולא תלכו בחקת הגוי” (ויקרא כ:כג).

31 Not to use divination, as the verse states: *“there shall not be found among you... one who uses divination”* (Deut 18:10).

לא שלא לקסם, שִׁנְאַמֶּר “לא ימצא בך... קסם קסמים” (דברים יח:י).

32 Not to practise astrology, as the verse states: *“nor soothsaying”* (Lev 19:26).

לב שלא לעונן, שִׁנְאַמֶּר “לא תעוננו” (ויקרא יט:כו).

33 Not to give portents, as the verse states: *“do not give portents”* (Lev 19:26).

לג שלא לנחש, שִׁנְאַמֶּר “לא תנחשו” (ויקרא יט:כו).

34 Not to practice witchcraft, as the verse states: *“there shall not be found among you... a sorcerer”* (Deut 18:10).

לד שלא לכשף, שִׁנְאַמֶּר “לא ימצא בך... ומכשף” (דברים יח:י).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

- 35 Not to chant charms, as the verse states: “or a charmer” (Deut 18:11).
- 36 Not to inquire of an *ov*, as the verse states: “who consults an *ov*” (Deut 18:11).
- 37 Not to inquire of a *yid’oni*, as the verse states: “who consults an *ov* or a *yid’oni*” (Deut 18:11).
- 38 Not to inquire of the dead in a dream, as the verse states: “or a necromancer” (Deut 18:11).
- 39 That a woman not wear men’s clothing, as the verse states: “a woman shall not wear that which pertains to a man” (Deut 22:5).
- 40 That a man not wear women’s clothing, as the verse states: “neither shall a man don a woman’s garment” (Deut 22:5), since this was an idolatrous custom, mentioned in their books.
- 41 Not to write on the body as idolaters do, as the verse states: “you shall not make any marks upon you” (Lev 19:28).
- 42 Not to wear *sha’atnez*² as the idolatrous priests do, as the verse states: “you shall not wear a mingled stuff” (Deut 22:11).
- 43 Not to round the corners of the head as the idolatrous priests do, as the verse states: “you shall not round the corners of your heads” (Lev 19:27).
- 44 Not to completely remove the beard as idolaters do, as the verse states: “neither shall you mar the corners of your beard” (Lev 19:27).
- 45 Not to cut oneself as idolaters do, as the verse states: “you shall not cut yourselves” (Deut 14:1); cutting and scratching are equivalent.
- 46 Not to ever dwell in Egypt, as the verse states: “you shall not ever return that way” (Deut 17:16).

- לה שלא לחבר חבר, שנאמר “וחבר, חבר” (דברים יח:יא).
- לו שלא לשאל באוב, שנאמר “ושאל אוב” (דברים יח:יא).
- לז שלא לשאל בידעוני, שנאמר “ושאל אוב וידעני” (דברים יח:יא).
- לח שלא לשאל בחלום מן המתים, שנאמר “ודרש אל-המתים” (דברים יח:יא).
- לט שלא תעדה אשה עדי איש, שנאמר “לא-יהיה כלי-גבר על-אשה” (דברים כב:ה).
- מ שלא יעדה איש עדי אשה, שנאמר “ולא-ילבש גבר שמלת אשה” (דברים כב:ה), מפני שזה היה מנהג עובדי עבודה זרה וכן מפרש בספרי עבודתה.
- מא שלא לכתב בגוף כעובדי עבודה זרה, שנאמר “וכתבת קעקע, לא תתנו בכם” (ויקרא יט:כח).
- מב שלא ללבש שעטניז כמו שלובשין כומרי עבודה זרה, שנאמר “לא תלבש שעטניז” (דברים כב:יא).
- מג שלא להקיף פאת ראש ככומרי עבודה זרה, שנאמר “לא תקפו, פאת ראשכם” (ויקרא יט:כז).
- מד שלא להשחית כל הזקן כעובדי עבודה זרה, שנאמר “ולא תשחית, את פאת זקנד” (ויקרא יט:כז).
- מה שלא להתגודד כעובדי עבודה זרה, שנאמר “לא תתגדדו” (דברים יד:א); וגידדה ושריטה אחת היא.
- מו שלא לשכן בארץ מצרים לעולם, שנאמר “לא תספון לשוב בדרך הזה, עוד” (דברים יז:טז).

2 Mixed wool and linen

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

47 Not to wander after the thoughts of one's heart and the sight of one's eyes, as the verse states: "you not go about after your heart and your eyes" (Num 15:39).

מז שלא לתור אחר מחשבות הלב וראית העינים, שְׁנֵאָמַר "וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם, וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם" (במדבר טו:לט).

48 Not to establish a covenant with the seven nations, as the verse states: "you shall make no covenant with them" (Deut 7:2).

מח שלא לְכַרֵּת בְּרִית לְשִׁבְעָה עַמִּמִּין, שְׁנֵאָמַר "לֹא־תִכְרַת לָהֶם בְּרִית" (דברים ז:ב).

49 Not to leave any person of the seven nations alive, as the verse states: "you shall leave nothing alive" (Deut 20:16).

מט שלא להחיות אדם משִׁבְעָה עַמִּמִּין, שְׁנֵאָמַר "לֹא תַחֲיֶה, כָּל־נִשְׁמָה" (דברים כ:טז).

50 Not to have mercy on idolaters, as the verse states: "nor show mercy to them" (Deut 7:2).

נן שלא לחון על עובדי עבודה זרה, שְׁנֵאָמַר "וְלֹא תַחֲנֵם" (דברים ז:ב).

51 Not to permit idolaters to dwell in our land, as the verse states: "they shall not dwell in your land" (Ex 23:33).

נא שלא להושיב עובדי עבודה זרה בארצנו, שְׁנֵאָמַר "לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ" (שמות כג:לג).

52 Not to marry idolaters, as the verse states: "you shall not marry them" (Deut 7:3).

נב שלא להתחתן בעובדי עבודה זרה, שְׁנֵאָמַר "וְלֹא תִתְחַתֵּן, בָּם" (דברים ז:ג).

53 That an Ammonite or Moabite never be allowed to marry a born Jewish woman, as the verse states: "an Ammonite or a Moabite shall not enter" (Deut 23:4).

נג שלא ישא עמוני ומואבי בת ישראל לעולם, שְׁנֵאָמַר "לֹא־יָבֹא עַמּוּנִי וּמוֹאָבִי" (דברים כג:ד).

54 Not to prevent the offspring of Esau from entering the congregation but for three generations, as the verse states: "do not abhor an Edomite" (Deut 23:8).

נד שלא להרחיק זרע עֵשָׂו מן הקהל אלא עד שלושה דורות, שְׁנֵאָמַר "לֹא־תִתְעַב אֲדָמִי" (דברים כג:ח).

55 Not to prevent an Egyptian from entering the congregation but for three generations, as the verse states: "you shall not abhor an Egyptian" (Deut 23:8).

נה שלא להרחיק מצרי מלבוא בקהל אלא עד שלושה דורות, שְׁנֵאָמַר "לֹא־תִתְעַב מִצְרִי" (דברים כג:ח).

56 Not to initially offer peace to Ammon and Moab during war-time as one does with the other nations, as the verse states: "you shall not seek their peace nor prosperity" (Deut 23:7).

נו שלא לקרא שלום לעמון ומואב בתחלה בשעת מלחמה כשאר הגוים, שְׁנֵאָמַר "לֹא־תִדְרֹשׁ שְׁלָמָם, וְטַבָּתָם" (דברים כג:ז).

57 Not to destroy fruit trees; similarly, all wantonly destructive actions are forbidden, as the verse states: "you shall not cut down its trees" (Deut 20:19).

נז שלא להשחית אילני מאכל, וכן כל שיש בו השחתה אסור, שְׁנֵאָמַר "לֹא־תִשְׁחִית אֶת־עֵצָה" (דברים כ:יט).

58 That the warriors neither be awed by, nor in fear of, their enemy at wartime, as the verse states: "you shall not be affrighted at them" (Deut 7:21), "you shall not fear them" (Deut 3:22).

נח שלא ייראו אנשי המלחמה ולא יפחדו מן אויביהם בשעת מלחמה, שְׁנֵאָמַר "לֹא תַעֲרָן, מִפְּנֵיהֶם" (דברים ז:כא), "לֹא, תִירָאוּם" (דברים ג:כב).

59 Not to forget the evil which Amalek did to us, as the verse states: *“you shall not forget”* (Deut 25:19).

נט שלא יסור מלִבְבֵנוּ מַעֲשֵׂה עַמְלִק הָרַע שֶׁעָשָׂה לָנוּ, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא, תִשְׁכַּח” (דברים כה:יט).

60 That we are warned not to blaspheme His name, as the verse states: *“you shall not revile God”* (Ex 22:27), and regarding the punishment for this it states: *“he who blasphemes God’s name, shall surely be put to death”* (Lev 24:16). The general rule is: anything the Torah punishes by excision or court-imposed execution is a negative commandment – excepting circumcision and Pesah, whose transgressors are punished with excision though they are positive commandments.

ס שֶׁאֵנוּ מְזַהְרִין עַל בְּרִכַּת הַשֵּׁם, שֶׁנֶּאֱמַר “אֱלֹהִים, לֹא תִקְלַל” (שמות כב:כז), וְנֶאֱמַר בְּעֵנֶשׁ “וְנִקַּב שֵׁם־ה' מוֹת יוּמָת” (ויקרא כד:טו). וְזֶה הַכֹּל: כָּל שֶׁעֲנֵשׁ עָלָיו הַכֶּתוּב כֶּרֶת אוֹ מִיתַת בַּיִת דִּין, הֲרִי זוֹ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה – חוּץ מִמִּילָה וּפְסַח, שֶׁהֵן בְּכָרֶת וְהֵן מִצְוֹת עֲשֶׂה.

61 Not to transgress a verbal oath, as the verse states: *“you shall not swear by My name falsely”* (Lev 19:12).

סא שֶׁלֹא לַעֲבֹר עַל שְׁבוּעַת בְּטוּי, שֶׁנֶּאֱמַר “וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בְשֵׁמִי, לִשְׁקֵר” (ויקרא יט:יב).

62 Not to swear in vain, as the verse states: *“you shall not take the name of HASHEM your God, in vain”* (Ex 20:6) (also: Deut 5:10).

סב שֶׁלֹא לִשָּׁבַע לְשׁוּא, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־ה' אֱלֹהֶיךָ, לְשׁוּא” (שמות כו:גם); (דברים ה:י).

63 Not to profane the name of the Holy One, blessed is He, as the verse states: *“you shall not profane My holy name”* (Lev 22:32).

סג שֶׁלֹא לְחַלֵּל אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר “וְלֹא תַחֲלִילוּ, אֶת־שֵׁם קְדֹשִׁי” (ויקרא כב:לב).

64 Not to test God’s word, as the verse states: *“you shall not try HASHEM your God”* (Deut 6:16).

סד שֶׁלֹא לְנַסּוֹת אֶת דְּבַר ה', שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא תִנְסֶוּ, אֶת־ה' אֱלֹהֵיכֶם” (דברים ו:טז).

65 Not to destroy the Temple, or synagogues or study-houses. Likewise, Not to erase any of the holy Names, nor to destroy any holy writings, as the verse states: *“you shall surely destroy... and burn their Asherim”* (Deut 12:2-3), *“you shall not do so to HASHEM your God”* (Deut 12:4).

סה שֶׁלֹא לְאַבֵּד בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ, אוֹ בֵּתֵי כְּנָסְיוֹת, וּבֵתֵי מִדְרָשׁוֹת; וְכֵן אִין מוֹחֲקִין אֶת הַשְּׁמוֹת הַמִּקְדָּשִׁין, וְאִין מְאַבְדִּין אֶת כְּתָבֵי הַקְּדָשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר “אַבֵּד תֵּאַבְדוּן... וְאַשְׂרֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן” (דברים יב:בג), “לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן, לַה' אֱלֹהֵיכֶם” (דברים יב:ד).

66 Not to leave the one whose body was hung on a tree overnight, as the verse states: *“his body shall not remain all night upon the tree”* (Deut 21:23).

סו שֶׁלֹא יִלִּין הַצְּלוּב עַל הָעֵץ, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא־תִלֵּין גְּבֻלָתוֹ עַל־הָעֵץ” (דברים כא:כג).

67 Not to cease the guard around the Temple, as the verse states: *“you shall keep the charge of the holy things”* (Num 18:5).

סז שֶׁלֹא לְהִשְׁבִּית שְׁמִירָה סָבִיב לַמִּקְדָּשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר “וּשְׁמֵרְתֶם, אֶת מִשְׁמַרְתֵּי הַקְּדָשׁ” (במדבר יח:ה).

68 That a Priest not enter the Courtyard whenever he wishes, as the verse states: *“he shall not come at all times to the holy place”* (Lev 16:2).

סח שֶׁלֹא יִכְנֵס כּוֹהֵן לַהֵיכָל בְּכָל עֵת, שֶׁנֶּאֱמַר “וְאַל־יָבֵא בְּכָל־עֵת אֶל־הַקְּדָשׁ” (ויקרא טז:ב).

Negative Commandments

69 That a blemished Priest not enter from the Altar and inwards to the Courtyard, as the verse states: “*he shall not go in to the veil*” (Lev 21:23).

70 That a blemished Priest not officiate³, as the verse states: “*whoever has a blemish, shall not approach*” (Lev 21:17).

71 That a temporarily blemished Priest not officiate, as the verse states: “*any man who has a blemish shall not approach*” (Lev 21:18).

72 That the Levites not perform the Priest’s service, nor the Priests that of the Levites, as the verse states: “*only they shall not approach the holy vessels nor the altar... neither they nor you*” (Num 18:3).

73 Not to enter the Temple, nor teach Torah while intoxicated with wine, as the verse states: “*drink no wine or strong drink... when you go... that you may teach the Children of Israel*” (Lev 10:9-11).

74 That a common man⁴ not officiate in the Temple, as the verse states: “*but a common man shall not approach you*” (Num 18:4).

75 That a *ṭamé* Priest not officiate, as the verse states: “*that they separate themselves from the holy things of Israel*” (Lev 22:2).

76 That a Priest who has immersed⁵ not officiate until sunset, as the verse states: “*and not profane the name of their God*” (Lev 21:6).

77 That a *ṭamé* person not enter the Courtyard⁶, as the verse states: “*that they not defile their camp*” (Num 5:3); this refers to the camp of the Divine Presence.

78 That a *ṭamé* person not enter the camp of the Levites, which corresponds forever afterwards to the Temple Mount, as the verse states: “*he shall not enter the camp*” (Deut 23:11); this refers to the camp of the Levites.

79 Not to build the Altar from hewn stones, as the verse states: “*you shall not build it of hewn stones*” (Ex 20:2).

מצוות לא תעשה

סט שלא יפגס בעל מום מן המזבח ולפנים להיכל, שנאמר “אך אלהי־פרכת לא יבא” (ויקרא כא:כג).

ע שלא יעבד בעל מום, שנאמר “אשר יהיה בו מום — לא יקרב” (ויקרא כא:יז).

עא שלא יעבד בעל מום עובר, שנאמר “כל־איש אשר־בו מום, לא יקרב” (ויקרא כא:יח).

עב שלא יתעסקו הלויים בעבודת הכוהנים ולא כוהנים בעבודת הלויים, שנאמר “אך אל־כלי הקדש ואל־המזבח לא יקרבו... גסהם גס־אתם” (במדבר יח:ג).

עג שלא יפגס למקדש ולא יורה בתורה שתוי יין, שנאמר “יין ושכר אל־תשת... בבאכם... ולהורות, את־בני ישראל” (ויקרא יט:יא).

עד שלא יעבד הזר במקדש, שנאמר “וזר, לא־יקרב אליכם” (במדבר יח:ד).

עה שלא יעבד כוהן טמא, שנאמר “וינזרו מקדשי בני־ישראל” (ויקרא כב:ב).

עו שלא יעבד כוהן טבול יום עד שיעריב שמשו, שנאמר “ולא יחללו, שם אלהיהם” (ויקרא כא:ו).

עז שלא יפגס טמא לעזרה, שנאמר “ולא יטמאו את־מחניהם” (במדבר ה:ג); זה מחנה שכינה.

עח שלא יפגס טמא למחנה לויה, שכנגדו לדורות הר הבית, שנאמר “לא יבא אל־תוֹךְ המחנה” (דברים כג:יא); זה מחנה לויה.

עט שלא לבנות אבני מזבח גזית, שנאמר “לא־תבנה אתהן גזית” (שמות כ:כא).

3 Perform the sacrificial service 4 Neither a Priest nor a Levite 5 In a *miqwe*, or ritual bath 6 Of the Temple

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

- 80 Not to step upon the Altar, as the verse states: *“you shall not ascend steps to My Altar”* (Ex 20:22).
- 81 Not to extinguish the Altar’s fire, as the verse states: *“fire shall be kept burning upon the Altar continually, it shall not go out”* (Lev 6:6).
- 82 Not to burn incense nor offerings upon the golden Altar, as the verse states: *“you shall not offer strange incense upon it”* (Ex 30:9).
- 83 Not to prepare oil in the manner of the anointing oil, as the verse states: *“you shall not make according to its composition”* (Ex 30:32).
- 84 Not to anoint a common man with the anointing oil, as the verse states: *“it shall not be poured on any man’s flesh”* (Ex 30:32).
- 85 Not to prepare incense in the manner of the holy incense, as the verse states: *“you shall not make according to its composition for yourselves”* (see Ex 30:37).
- 86 Not to remove the Ark’s staves as the verse states: *“they shall not be taken from it”* (Ex 25:15).
- 87 Not to loosen the breastplate from the *efod*⁷, as the verse states: *“that the breastplate not be loosened from the ephod”* (Ex 28:28) (also: Ex 39:21).
- 88 That the *me’il*⁸ not be torn, as the verse states: *“as the hole of a coat of mail, that it not tear”* (Ex 28:32).
- 89 Not to make holy offerings outside the Temple, as the verse states: *“take heed that you not offer your burnt-offerings”* (Deut 12:13).
- 90 Not to slaughter sanctified animals outside the Temple, as the verse states: *“who kills an ox or a lamb... and did not bring to to the door of the Tent of Meeting... he shall be cut off”* (Lev 17:3-4).
- 91 Not to sanctify blemished animals for the Altar, as the verse states: *“whatever has a blemish, you shall not bring”* (Lev 22:20); this refers to the prohibition of sanctifying it.

- פ שְׁלֹא לִפְסֹעַ עַל הַמִּזְבֵּחַ, שֶׁנֶּאֱמָר “וְלֹא־תַעֲלֶה בַּמַּעֲלֹת, עַל־הַמִּזְבֵּחַ” (שמות כ:כב).
- פא שְׁלֹא לִכְבוֹת אֶשׁ הַמִּזְבֵּחַ, שֶׁנֶּאֱמָר “אֵשׁ, תָּמִיד תּוֹקֵד עַל־הַמִּזְבֵּחַ — לֹא תִכָּבֶה” (ויקרא ו:ו).
- פב שְׁלֹא לְהַקְטִיר וּלְהַקְרִיב בַּמִּזְבֵּחַ הַזֶּהָב, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־תַעֲלוּ עָלָיו קֹטֶרֶת זָרָה” (שמות ל:ט).
- פג שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת בְּמִתְכַנֵּת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה, שֶׁנֶּאֱמָר “וּבְמִתְכַנְתּוֹ, לֹא תַעֲשׂוּ” (שמות ל:לב).
- פד שְׁלֹא לְסוּדֵי בְשֵׁמֶן הַמִּשְׁחָה זָר, שֶׁנֶּאֱמָר “עַל־בֶּשֶׂר אָדָם, לֹא יִסָּדֵךְ” (שמות ל:לב).
- פה שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת בְּמִתְכַנֵּת הַקֹּטֶרֶת, שֶׁנֶּאֱמָר “וּבְמִתְכַנְתָּהּ, לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם” (ראה שמות ל:לו).
- פו שְׁלֹא לְהוֹצִיא בְּיַד הָאָרוֹן, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא יִסְרוּ, מִמֶּנּוּ” (שמות כה:טו).
- פז שְׁלֹא יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפֹד, שֶׁנֶּאֱמָר “וְלֹא־יִזַּח הַחֹשֶׁן, מֵעַל הָאֵפֹד” (שמות כה:כה) (גם: שמות לט:כא).
- פח שְׁלֹא יִקְרַע הַמַּעֲלֵל, שֶׁנֶּאֱמָר “כִּפֵּי תַחֲרָא יִהְיֶה־לוֹ — לֹא יִקְרַע” (שמות כה:לב).
- פט שְׁלֹא לְהַעֲלוֹת קִדְשִׁים בַּחוּץ, שֶׁנֶּאֱמָר “הַשְּׂמֶר לָךְ, פֶּן־תַּעֲלֶה עֲלֵתֶיךָ” (דברים יב:ג).
- צ שְׁלֹא לְשַׁחֵט קִדְשִׁים בַּחוּץ, שֶׁנֶּאֱמָר “אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ־כֶשֶׂב... וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד, לֹא הֵבִיאוּ... וְנִכְרַת” (ויקרא יז:גד).
- צא שְׁלֹא לְהַקְדִּישׁ בְּעֲלֵי מוּמִין לַמִּזְבֵּחַ, שֶׁנֶּאֱמָר “כֹּל אֲשֶׁר־בו מוּם, לֹא תִקְרִיבוּ” (ויקרא כב:כ); זֶה הוּא אֲסוּר הַקְדָּשׁוֹ.

7 Vest, one of the Priestly vestments 8 Coat, one of the Priestly vestments

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

92 Not to slaughter blemished animals for the sake of an offering, as the verse states: *“you shall not offer these to HASHEM”* (Lev 22:22).

צב שְׁלֹא לְשַׁחֵט בְּעֲלֵי מוּמִין לְשֵׁם קָרְבָּן, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלָהּ, לָהּ” (ויקרא כב:כב).

93 Not to throw the blood of blemished animals on the Altar, as it states regarding blemished offerings: *“you shall not offer to HASHEM”* (Lev 22:24); this refers to the prohibition of throwing its blood.

צג שְׁלֹא לְזָרֵק דָּם בְּעֲלֵי מוּמִין לְגִבֵּי הַמִּזְבֵּחַ, שֶׁנֶּאֱמָר בְּבִעְלֵי מוּמִין “לֹא תִקְרִיבוּ לָהּ” (ויקרא כב:כד); וְזֶה הוּא אֲסוּר זְרִיקַת דָּמוֹ.

94 Not to burn the offered parts of blemished animals, as the verse states: *“nor make a fire offering of them on the Altar”* (Lev 22:22).

צד שְׁלֹא לְהַקְטִיר אֲמוּרֵי בְּעֲלֵי מוּמִין, שֶׁנֶּאֱמָר “וְאֵשָׁה, לֹא־תִתְּנוּ מֵהֶם עֹל־הַמִּזְבֵּחַ” (ויקרא כב:כב).

95 Not to offer an animal with a temporary blemish, as the verse states: *“you shall not sacrifice to HASHEM your God an ox or a sheep, which has a blemish”* (Deut 17:1); this refers to a temporary blemish.

צה שְׁלֹא לְהִקְרִיב בְּעַל מוּם עוֹבֵר, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־תִזְבַּח לָהּ אֱלֹהֶיךָ שׂוֹר וְשֵׂה, אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם” (דברים יז:א); זֶה מוּם עוֹבֵר.

96 Not to offer a blemished animal from a Gentile, as the verse states: *“from the hand of a foreigner you shall not offer”* (Lev 22:25).

צו שְׁלֹא לְהִקְרִיב בְּעַל מוּם מִיַּד הַגּוֹיִים, שֶׁנֶּאֱמָר “וּמִיַּד בֶּן־נֶכֶד, לֹא תִקְרִיבוּ” (ויקרא כב:כה).

97 Not to create a blemish in sanctified animals, as the verse states: *“it shall have no blemish”* (Lev 22:21); that is to say, do not create a blemish in it.

צז שְׁלֹא לְתַן מוּם בְּקַדְשִׁים, שֶׁנֶּאֱמָר “כָּל־מוּם לֹא יִהְיֶה־בוֹ” (ויקרא כב:כא); כְּלוּמַר, אֵל תִּתֵּן בּוֹ מוּם.

98 Not to offer leaven or honey, as the verse states: *“you shall not offer any leaven nor any honey”* (Lev 2:11).

צח שְׁלֹא לְהִקְרִיב שְׂאֹר אוֹ דְבַשׁ, שֶׁנֶּאֱמָר “כִּי כָל־שְׂאֹר וְכָל־דְבַשׁ, לֹא־תִקְטִירוּ” (ויקרא ב:יא).

99 Not to offer unsalted offerings, as the verse states: *“you shall not cease the salt of the covenant of God”* (Lev 2:13).

צט שְׁלֹא לְהִקְרִיב תַּפֵּל, שֶׁנֶּאֱמָר “וְלֹא תִשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ” (ויקרא ב:יג).

100 Not to offer the hire of a harlot or the price of a dog, as the verse states: *“you shall not bring the hire of a harlot, or the price of a dog”* (Deut 23:19).

ק שְׁלֹא לְהִקְרִיב אֶתְנֵן וּמַחִיר, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־תָבִיא אֶתְנֵן זוֹנָה וּמַחִיר כֶּלֶב” (דברים כג:יט).

101 Not to slaughter an animal and its child, as the verse states: *“you shall not kill it and its young in one day”* (Lev 22:28).

קא שְׁלֹא לְשַׁחֵט אוֹתוֹ וְאֶת בְּנוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר “אֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ, לֹא תִשְׁחַטוּ בְּיוֹם אֶחָד” (ויקרא כב:כח).

102 Not to put olive oil on the sin meal-offering, as the verse states: *“he shall put no oil on it”* (Lev 5:11).

קב שְׁלֹא לְתַן זַיִת בְּמִנְחַת חוּטָא, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־יִשִּׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן” (ויקרא ה:יא).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

103 Not to put frankincense on it, as the verse states: *“nor shall he put frankincense on it”* (Lev 5:11).

קג שלא לתן עליה לבונה, שֶׁנֶאֱמַר “וְלֹא־יתן עליה לבונה” (ויקרא ה:יא).

104 Not to pour olive oil on the wayward wife’s meal offering, as the verse states: *“he shall pour no oil on it”* (Num 5:15).

קד שלא לתן זית במנחת סוטה, שֶׁנֶאֱמַר “לֹא־יצק עליו שמן” (במדבר ה,טו).

105 Not to put frankincense on it, as the verse states: *“nor put frankincense on it”* (Num 5:15).

קה שלא לתן עליו לבונה, שֶׁנֶאֱמַר “וְלֹא־יתן עליו לבונה” (במדבר ה:טו).

106 Not to exchange consecrated items, as the verse states: *“he shall not alter it nor change it, good for bad”* (Lev 27:10).

קו שלא להמיר, שֶׁנֶאֱמַר “לֹא יחליפנו, וְלֹא־ימיר אתו טוב ברע” (ויקרא כז:י).

107 Not to change consecrated items from one offering type to another, as it states regarding the firstborn: *“no man shall sanctify it”* (Lev 27:26); that is to say, you may not sanctify it for a different offering.

קז שלא לשנות הקדשים מקרבן לקרבן, שֶׁנֶאֱמַר בַּבְּכוֹר “לֹא־יקדיש איש, אתו” (ויקרא כז:כו); כְּלוּמַר, לֹא יקדישנו לקרבן אחר.

108 Not to redeem the firstborn of a ritually pure beast, as the verse states: *“but the firstling of an ox... you shall not redeem”* (Num 18:17).

קח שלא לפדות בכור בהמה טהורה, שֶׁנֶאֱמַר “אֵד בְּכוֹר־שׁוֹר... לֹא תפדה” (במדבר יח:יז).

109 Not to sell tithes of animals, as the verse states: *“it shall not be redeemed”* (Lev 27:33).

קט שלא למכר מעשר בהמה, שֶׁנֶאֱמַר “לֹא יגאל” (ויקרא כז:לג).

110 Not to sell a dedicated field, as the verse states: *“no devoted thing... shall not be sold”* (Lev 27:28).

קי שלא למכר שדה החרם, שֶׁנֶאֱמַר “כָּל־חרם... לֹא ימכר” (ויקרא כז:כח).

111 Not to redeem a dedicated field, as the verse states: *“it shall not be redeemed”* (Lev 27:28).

קיב שלא לפדות שדה החרם, שֶׁנֶאֱמַר “לֹא יגאל” (ויקרא כז:כח).

112 Not to split a fowl sin offering, as the verse states: *“and pinch off its head near its neck, but shall not separate it”* (Lev 5:8).

קיג שלא יבדיל בחטאת העוף, שֶׁנֶאֱמַר “וּמָלַק אֶת־ראשו ממול ערפו, וְלֹא יבדיל” (ויקרא ה:ח).

113 Not to use consecrated animals, as the verse states: *“you shall do no work with the firstling of your ox”* (Deut 15:19).

קיג שלא לעבד בעבד בקדשים, שֶׁנֶאֱמַר “לֹא תעבד בבכר שורך” (דברים טו:יט).

114 Not to shear consecrated animals, as the verse states: *“nor shear the firstling of your flock”* (Deut 15:19).

קיד שלא לגז את הקדשים, שֶׁנֶאֱמַר “לֹא תגזו בכור צאנך” (דברים טו:יט).

115 Not to slaughter the Pesah sacrifice while leaven remains, as the verse states: *“you shall not offer the blood of My sacrifice with leavened bread”* (Ex 34:25).

קטו שלא ישחט הפסח והחמץ קיים, שֶׁנֶאֱמַר “לֹא־תשחט על־חמץ, דם־זבחי” (שמות לד:כה).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

116 Not to leave the offered parts of the Pesah sacrifice until they are disqualified by remaining overnight, as the verse states: *“nor shall the fats of My festival of-fering remain until morning”* (Ex 23:18).

קטז שלא להניח אמורי הפסח עד שיפסלו בלינה, שנאמר *“ולא ילין חלב-חגי, עד-בקר”* (שמות כג:יח).

117 Not to leave leftovers of the meat of the Pesah, as the verse states: *“you shall leave nothing of it until the morning”* (Ex 12:10).

קיז שלא להותיר מבשר הפסח, שנאמר *“לא-תותירו ממנו, עד-בקר”* (שמות יב:י).

118 Not to leave leftovers from the festival offer- ing of the fourteenth until the third day, as the verse states: *“nor shall any of the flesh remain all night...”* (Deut 16:4); from received tradition they learned that this refers to the meat of the festival offering of the four- teenth, and when it says *“until the morning”* (ibid) it refers to the morning of the second day of Pesah, which is the third day after its slaughter.

קיח שלא להותיר מחגיגת ארבעה עשר ליום השלישי, שנאמר *“ולא ילין מן-הבשר...”* *“ (דברים טו:ד); מפי השמועה למדו שבבשר חגיגת ארבעה עשר הכתוב מדבר, וזה שנאמר “לבקר” (שם) לבקרו שליום שני שלפסח, שהוא שלישי לשחיטה.*

119 Not to leave of the meat of the second Pesah of- fering until the morning, as the verse states: *“they shall leave none of it until the morning”* (Num 9:12).

קיט שלא להותיר מבשר פסח שני עד בקר, שנאמר *“לא-ישאירו ממנו עד-בקר”* (במדבר ט:יב).

120 Not to leave of the meat of the thanksgiving offer- ing until morning, as the verse states: *“you shall leave none of it until the morning”* (Lev 22:30); and the rule for any consecrated offerings is that they may not be left after the time they are eaten.

קכ שלא להותיר מבשר התודה עד בקר, שנאמר *“ולא-תותירו ממנו עד-בקר”* (ראה ויקרא כב:ל); והוא הדין לשאר הקדשים, שאין מניחין אותן לאחר זמן אכילתן.

121 Not to break a bone of the Pesah, as the verse states: *“nor shall you break any of its bones”* (Ex 12:46).

קכא שלא לשבר עצם בפסח, שנאמר *“ועצם, לא תשברו-בו”* (שמות יב:מו).

122 Not to break a bone of the second Pesah, as the verse states: *“they shall not break any of its bones”* (Num 9:12).

קכב שלא לשבר עצם בפסח שני, שנאמר *“ועצם לא ישברו-בו”* (במדבר ט:יב).

123 Not to take the meat of the Pesah offering outside the group⁹, as the verse states: *“you shall not carry it out of the house”* (Ex 12:46).

קכג שלא להוציא מבשר הפסח מן החבורה, שנאמר *“לא-תוציא מן-הבית”* (שמות יב:מו).

124 Not to cause the remainder of the meal offerings to become leaven, as the verse states: *“it shall not be baked with leaven”* (Lev 6:10).

קכד שלא לעשות שגרי מנחות חמץ, שנאמר *“לא תאפה חמץ”* (ויקרא ו:י).

125 Not to eat the meat of the Pesah raw or cooked in liquid, as the verse states: *“do not eat it raw, nor cooked in liquid”* (Ex 12:9).

קכה שלא לאכל בשר הפסח נא ומבשל, שנאמר *“אל-תאכלו ממנו נא, ובשל מבשל”* (שמות יב:ט).

9 Of those who sat together to eat it

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

126 Not to feed the meat of the Pesah to a resident alien, as the verse states: “a sojourner and a hired servant shall not eat it” (Ex 12:45).

קכו שלא להאכיל בשר הפסח לגר תושב, שְׁנַאֲמַר “תושב ושכיר, לא־יאכל בו” (שמות יב:מה).

127 That an uncircumcised man not eat of the Pesah, as the verse states: “no uncircumcised man shall eat it” (Ex 12:48).

קכז שלא יאכל הערל בשר הפסח, שְׁנַאֲמַר “כַּל־עֶרְל, לא־יאכל בו” (שמות יב:מח).

128 Not to feed the meat of the Pesah to a Jew who became a heretic, as the verse states: “no alien shall eat it” (Ex 12:43); that is, a Jew who associates with aliens and worships idols as they do, shall not eat it.

קכח שלא להאכיל בשר הפסח לישׁרְאֵל שְׁנִשְׁתַּמְד, שְׁנַאֲמַר “כַּל־בְּוֹנֵבַר, לא־יאכל בו” (שמות יב:מג); כְּלוּמַר, יִשְׁרָאֵל שְׁנִלְוָה לְבַנְי נִכְר וְעַבְד עֲבוּדָה זָרָה כְּמוֹתָם לא יאכל בו.

129 That a person who became *ṭamé* not eat of consecrated offerings, as the verse states: “but the soul which eats of the flesh of the peace-offering sacrifices which pertain to HASHEM, while he is *ṭamé*, that soul shall be cut off” (Lev 7:20).

קכט שלא יאכל אדם שְׁנִטְמָא קִדְּשִׁים, שְׁנַאֲמַר “וְהִנֵּפֶשׁ אֲשֶׁר־תֹּאכַל בְּשֶׁר, מִזֵּבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לַה', וְטִמְאַתּוּ, עָלָיו — וְנִכְרְתָהּ” (ויקרא ז:כ).

130 Not to eat of consecrated items which became *ṭamé*, as the verse states: “and the flesh which touches anything *ṭamé*, shall not be eaten” (Lev 7:19).

קל שלא לאֲכַל מִן הַקִּדְּשִׁים שְׁנִטְמָאוּ, שְׁנַאֲמַר “וְהַבֶּשֶׂר אֲשֶׁר־יִגַע בְּכָל־טָמֵא, לא יאֲכַל” (ויקרא ז:יט).

131 Not to eat *notar*, as the verse states: “every one who eats it will bear his iniquity... and that soul shall be cut off from his people” (Lev 19:8).

קלא שלא לאֲכַל נוֹתֵר, שְׁנַאֲמַר “וְאִכְלִיו עֹנּוֹ יִשָּׂא... וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהִיא, מֵעַמִּיהָ” (ויקרא יט:ח).

132 Not to eat *pigul*, as the verse states: “it shall not be considered for the one who offers it, it is *pigul*; and the soul who eats it shall bear his iniquity” (Lev 7:18); and it is punished by excision.

קלב שלא לאֲכַל פְּגוּל, שְׁנַאֲמַר “הַמִּקְרִיב אֹתוֹ לא יחֲשֵׁב לוֹ, פְּגוּל יִהְיֶה; וְהִנֵּפֶשׁ הָאֹכֶלֶת מִמֶּנּוּ, עֹנָה תִשָּׂא” (ויקרא ז:יח); וְהוּא בְּכַרְתָּ.

133 That a common man not eat tithes, as the verse states: “no common man shall eat of the holy thing” (Lev 22:10).

קלג שלא יאכל זָר תְּרוּמוֹת, שְׁנַאֲמַר “וְכָל־זָר, לא־יאכל קִדְּשׁ” (ויקרא כב:י).

134 That even a Priest’s tenant or his hireling not eat tithes, as the verse states: “a tenant of a Priest, or a hired servant, shall not eat of the holy thing” (Lev 22:10).

קלד שלא יאכל אֶפְלוֹ תוֹשֵׁב כּוֹהֵן וְשִׁכִּירוֹ תְּרוּמָה, שְׁנַאֲמַר “תוֹשֵׁב כּוֹהֵן וְשִׁכִּיר, לא־יאכל קִדְּשׁ” (ויקרא כב:י).

135 That an uncircumcised man may not eat tithes, which is the rule for all other sanctified items. The Torah taught this from the laws of Pesah by means of a *gezera shawa*¹⁰, and it is not explicit in the Torah. From received tradition they learned that the prohibition of an uncircumcised man eating tithed produce is inherent in the Written Law, and is not a Rabbinic ordinance.

קלה שלא יאכל עֶרְל תְּרוּמָה, וְהוּא הַדִּין לְשֶׁאֵר קִדְּשִׁים. וְדַבֵּר זֶה לְמַדּוֹ הַכְּתוּב מִן הַפֶּסַח בְּגִזְרָה שׁוּוֹה, וְאַיִנוּ בְּפִרוּשׁ מִן הַתּוֹרָה; וּמִפִּי הַשְּׂמוּעָה לְמַדּוֹ שְׂאִסוּר עֶרְל בְּקִדְּשִׁים מִגּוֹפֵי תּוֹרָה, וְאַיִנוּ מִדְּבַרֵי סוּפְרִים.

10 One of the methods by which the Law is derived from Biblical text, by comparison of a word used in two locations

136 That a Priest who is *tamé* not eat tithes, as the verse states: “one of your seed... may not eat of the sanctified” (see Lev 21:17) (also: Lev 22:4).

קלו שלא יאכל כוהן טמא תרומה, שִׁנְאָמֶר “אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ... בִּקְדָשִׁים לֹא יֹאכַל” (ראה ויקרא כא:יז) (גם: ויקרא כב:ד).

137 That a desecrated Priestess not eat sanctified food; neither tithes nor the breast and forelimb, as the verse states: “if a priest’s daughter be married to a common man, she shall not eat of the sanctified tithes” (Lev 22:12).

קלו שלא תאכל חֲלָלָה קֹדֶשׁ, לא תרומות ולא חֲזֵה וְשׁוֹק, שִׁנְאָמֶר “וּבַת־כֹּהֵן — כִּי תִהְיֶה, לְאִישׁ זָר: הִיא, בְּתֵרוֹמַת הַקְּדָשִׁים לֹא תֹאכַל” (ויקרא כב:יב).

138 That the Priest’s meal-offering not be eaten, as the verse states: “every meal-offering of the priest shall be entirely burned, it shall not be eaten” (Lev 6:16).

קלח שלא תאכל מִנְחַת כוהן, שִׁנְאָמֶר “וְכָל־מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה, לֹא תֹאכַל” (ויקרא ו:טז).

139 Not to eat the meat of the inner sin offerings, as the verse states: “and no sin offering, of whose blood is brought... shall not be eaten” (Lev 6:23).

קלט שלא לאכל בֶּשֶׂר חֲטָאוֹת הַנִּעֲשׂוֹת בַּפְּנִים, שִׁנְאָמֶר “וְכָל־חֲטָאת אֲשֶׁר יוּבָא מִדָּמָה... לֹא תֹאכַל” (ויקרא ו:כג).

140 Not to eat disqualified sacrifices in which a blemish was purposefully made, as the verse states: “you shall not eat any abominable thing” (Deut 14:3); from received tradition they learned that this verse is referring to disqualified sacrifices in which a blemish was made.

קמ שלא לאכל פְּסוּלֵי הַמִּקְדָּשִׁין שֶׁהָטַל בָּהֶם מוֹם בְּכוֹנָה, שִׁנְאָמֶר “לֹא תֹאכַל, כָּל־תּוֹעֵבָה” (דברים יד:ג); לְמַדְּנוּ מִפִּי הַשְּׁמוּעָה שֶׁבַּפְּסוּלֵי הַמִּקְדָּשִׁין שֶׁהָטַל בָּהֶם מוֹם הַכְּתוּב מִדָּבָר.

141 Not to eat the second tithe of grain outside Jerusalem, as the verse states: “you may not eat within your gates, the tithe of your grain” (Deut 12:17).

קמא שלא לאכל מַעֲשֵׂר שְׁנִי שֶׁלְדָגָן חוּץ לִירוּשָׁלַיִם, שִׁנְאָמֶר “לֹא־תֹכַל לֶאֱכַל בְּשַׁעֲרֶיךָ, מַעֲשֵׂר דְגָנְךָ” (דברים יב:יז).

142 Not to eat the second tithe of wine outside Jerusalem, as the verse states: “your wine” (Deut 12:17).

קמב שלא לאכל מַעֲשֵׂר שְׁנִי שֶׁלְתִירוֹשׁ חוּץ לִירוּשָׁלַיִם, שִׁנְאָמֶר “תִּירוֹשְׁךָ” (דברים יב:יז).

143 Not to eat the second tithe of oil outside Jerusalem, as the verse states: “and your oil” (Deut 12:17).

קמג שלא לאכל מַעֲשֵׂר שְׁנִי שֶׁלִיצֶהָר חוּץ לִירוּשָׁלַיִם, שִׁנְאָמֶר “וְיִצְהָרְךָ” (דברים יב:יז).

144 Not to eat an unblemished firstling outside Jerusalem, as the verse states: “you may not... or of the firstlings” (Deut 12:17).

קמד שלא לאכל בְּכוֹר תְּמִים חוּץ לִירוּשָׁלַיִם, שִׁנְאָמֶר “לֹא־תֹכַל... וּבְכוֹרֹת” (דברים יב:יז).

145 That the Priests may not eat a sin or guilt offering outside the Courtyard, as the verse states: “you may not... your herd or your flock” (Deut 12:17); from received tradition they learned that the verse only comes to forbid the meat of sin or guilt offerings outside the Courtyard, since the verse “you may not eat within your gates” applies to any thing which is eaten outside its proper place.

קמה שלא יאכלו הכוהנים חֲטָאת וְאֵשֶׁת חוּץ לְעִזְרָה, שִׁנְאָמֶר “לֹא־תֹכַל... בְּקִרְךָ, וְצֹאנְךָ” (דברים יב:יז); מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוּ שֶׁלֹּא בָּא הַכְּתוּב אֱלָא לְאַסּוֹר בֶּשֶׂר חֲטָאוֹת וְאֵשֶׁמוֹת חוּץ לְעִזְרָה, לְפִי שֶׁכָּל דָּבָר שֶׁיִּאָכַל חוּץ לְמָקוֹם אֲכִילָתוֹ “לֹא־תֹכַל לֶאֱכַל בְּשַׁעֲרֶיךָ” (שם) אֶקְרָא בּוֹ.

146 Not to eat the meat of the burnt offering, as the verse states: “*you may not... nor you vows which you vow*” (see Deut 12:17); that is to say, you may not eat of that which you vow. This is a warning for any one who misuses sanctified items¹¹ that he may not derive benefit from those sanctified items from which one is forbidden to derive benefit; and if he does derive benefit, he has committed *me'ila*.

קמו שלא לאכל בשר העולה, שנאמר “לא תוכל... ונדריך אשר תדר” (ראה דברים יב:יז); כלומר, לא תוכל לאכל נדריך אשר תדר. וזו היא אזהרה שלכל מועל, שלא יהנה מן הקדשים האסורים להנות מהם; ואם נהנה, מעל.

147 Not to eat the meat of minor offerings before their blood has been scattered, as the verse states: “*you may not... your freewill offerings*” (Deut 12:17); that is to say, you may not eat your freewill offerings before their blood has been scattered.

קמו שלא לאכל בשר קדשים קלים קדם זריקת דמים, שנאמר “לא תוכל... ונדבתך” (דברים יב:יז); כלומר, לא תוכל לאכל נדבותיך עד שיזרק דמם.

148 That a common man not eat the meat of the most holy offerings, as the verse states: “*the stranger shall not eat them, for they are holy*” (Ex 29:33).

קמו שלא יאכל זר בשר קדשי קדשים, שנאמר “זר לא יאכל, ביקדש הם” (שמות כט:לג).

149 That a Priest not eat firstlings before they are placed in the Courtyard, as the verse states: “*you may not... nor the offering of your hand*” (Deut 12:17); these are the firstlings.

קמו שלא יאכל כוהן בכורים קדם הנחה בעזרה, שנאמר “לא תוכל... ותרומת ידך” (דברים יב:יז); אלו הבכורים.

150 Not to eat the second tithe while *ṭamé*, even inside Jerusalem, until one redeems it, as the verse states: “*I did not destroy it while ṭamé*” (Deut 26:14).

קנ שלא לאכל מעשר שני בטמאה ואכלו בירושלים עד שיפדה, שנאמר “לא בערתי ממנו בטמא” (דברים כו:יד).

151 Not to eat the second tithe while in mourning, as the verse states: “*I have not eaten of it in my mourning*” (Deut 26:14).

קנא שלא לאכל מעשר שני באנינות, שנאמר “לא אכלתי באני ממנו” (דברים כו:יד).

152 Not to spend the money from second tithes for anything which is not related to eating and drinking, as the verse states: “*nor given of it for the dead*” (Deut 26:14); anything which is outside of bodily needs is referred to as “given for the dead”.

קנב שלא להוציא דמי מעשר שני בשאר דברים שאין בהם אכילה ושתיה, שנאמר “ולא נתתי ממנו, למת” (דברים כו:יד); וכל שהוא חוץ לצרכי הגוף החי, “נתתי ממנו, למת” אקרא בו.

153 Not to eat *tevel*; that is produce which is subject to heave offerings and tithes, but from which HASHEM’s heave offering was not separated, as the verse states: “*they shall not profane the holy things of the children of Israel, which they set apart for HASHEM*” (Lev 22:15); that is to say, do not treat as ordinary those things from which one will separate a heave offering for HASHEM, and eat them while they are *tevel*.

קנג שלא לאכל טבל; והטבל הוא הדבר שגדוליו מן הארץ החיב בתרומות ומעשרות, שלא הוציאו ממנו תרומת ה'; שנאמר “ולא יחללו, את קדשי בני ישראל — את אשר ירימו, לה” (ויקרא כב:טו); כלומר, דברים שהן עתידין להרים אותם לה, לא יעשו אותם חל ויאכלו אותם בטבלם.

¹¹ The term for this is *me'ila*

154 Not to bring heave offerings before firstlings, nor first tithe before heave offerings, nor second tithe before first, rather to take them out in order: first the firstlings, then the heave offering, then first tithe, then second tithe, as the verse states: *“you shall not delay to offer of the fulness of your harvest”* (Ex 22:28), that is to say, you shall not delay that which is fitting to be brought earlier.

קנד שלא להקדים תרומה לבכורים, ולא מעשר ראשון לתרומה, ולא מעשר שני לראשון, אלא מוציאין על הסדר: בכורים תחלה, ואחר כך תרומה גדולה, ואחר כך מעשר ראשון, ואחר כך מעשר שני; שנגמרו *“מלאתך ודמעה, לא תאחר”* (שמות כב:כח), כלומר לא תאחר דבר הראוי להקדימו.

155 Not to delay bringing vowed or voluntary offerings, as the verse states: *“you shall not delay in paying it”* (Deut 23:22).

קנה שלא לאחר הנדרים והנדבות שנגדר ושינדב, שנגמרו *“לא תאחר לשלמו”* (דברים כג:כב).

156 Not to go up to the Temple during the Festivals without an offering, as the verse states: *“you shall not appear before Me empty-handed”* (Ex 23:15).

קנו שלא לעלות לחג בלא קרבן, שנגמרו *“ולא יראו פני, ריקם”* (שמות כג:טו).

157 Not to transgress those things which one forbade himself, as the verse states: *“he shall not break his word”* (Num 30:3).

קנו שלא לעבר על דברים שאסר אדם על נפשו, שנגמרו *“לא יחל, דברו”* (במדבר לג).

158 That a Priest not marry a harlot, as the verse states: *“a harlot... they shall not take”* (Lev 21:7).

קנח שלא יקח כוהן זונה, שנגמרו *“אשה זנה... לא יקחו”* (ויקרא כא:ז).

159 That a Priest not marry a profaned woman, as the verse states: *“nor shall they take a profaned woman”* (Lev 21:7).

קנט שלא יקח כוהן חללה, שנגמרו *“וחללה לא יקחו”* (ויקרא כא:ז).

160 That a Priest not marry a divorcée, as the verse states: *“nor shall they take a woman divorced from her husband”* (Lev 21:7).

קס שלא יקח כוהן גרושה, שנגמרו *“ואשה גרושה מאישה לא יקחו”* (ויקרא כא:ז).

161 That a High Priest not marry a widow, as the verse states: *“a widow, a divorcée, a profaned woman or a harlot; these he shall not take”* (Lev 21:14).

קסא שלא יקח כוהן גדול אלמנה, שנגמרו *“אלמנה וגרושה וחללה זנה, את־אלה לא יקח”* (ויקרא כא:יד).

162 That a High Priest may not have sexual relations with a widow, even outside of marriage, because he profanes her, as the verse states: *“he shall not profane his seed among his people”* (Lev 21:15); thus, he is warned not to profane a fitting woman.

קסב שלא יבעל כוהן גדול אלמנה, ואפלו בלא קדושין, מפני שמחללה, שנגמרו *“ולא יחלל זרעו, בעמיו”* (ויקרא כא:טו); הרי הוא מזוהר שלא לחלל כשרה.

163 That a Priest not enter the Temple with his hair loose, as the verse states: *“you shall not let the hair of your heads go loose”* (Lev 10:6).

קסג שלא יפגס כוהן למקדש פרוע ראש, שנגמרו *“ראשיכם אל־תפרעו”* (ויקרא י:ו).

164 That a Priest not enter the Temple with torn clothes, as the verse states: *“nor rend your clothes”* (Lev 10:6).

קסד שלא יפגס כוהן למקדש קרוע בגדים, שנגמרו *“ובגדיכם לא־תפרמו”* (ויקרא י:ו).

165 That a Priest not leave the Courtyard while officiating, as the verse states: “*you shall not go out from the door of the Tent of Meeting*” (Lev 10:7).

קסה שלא יצא כוהן מן העזרה בשעת העבודה, שְׁנֵאָמַר “וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ” (ויקרא י:ז).

166 That an ordinary Priest not defile himself for other¹² dead people, as the verse states: “*he shall not defile himself for the dead among his people*” (Lev 21:1).

קסו שלא יטמא כוהן הדיוט לשְׂאָר מֵתִים, שְׁנֵאָמַר “לִנְפֹשׁ לֹא־יִטְמָא בְּעַמּוּיוֹ” (ויקרא כא:א).

167 That a High Priest not defile himself even for his relatives, as the verse states: “*nor defile himself for his father, or for his mother*” (Lev 21:11).

קסז שלא יטמא כוהן גדול וְאֶפְלוּ לְקִרְוָיו, שְׁנֵאָמַר “לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, לֹא יִטְמָא” (ויקרא כא:יא).

168 That a High Priest not be enclosed in the vicinity of a dead person, as the verse states: “*neither shall he go in to any dead body*” (Lev 21:11); from received tradition they learned that he is liable for punishment both for entering such a place, and for becoming *tamé*.

קסח שלא יכנס כוהן גדול עם מֵת, שְׁנֵאָמַר “וְעַל כָּל־נִפְשֹׁת מֵת, לֹא יבֹא” (ויקרא כא:יא); כִּדְ לְמִדּוֹ מִפִּי הַשְּׂמוּעָה, שֶׁהוּא חָיִב בְּבֵל יָבוֹא וְחָיִב בְּבֵל יִטְמָא.

169 That the entire tribe of Levi has no inheritance in the Land of Israel, as the verse states: “*he shall have no inheritance*” (Deut 18:2).

קסט שלא יקח כָּל שֵׁבֶט לְוִי חֶלֶק בְּאֶרֶץ, שְׁנֵאָמַר “וְנַחֲלָה לֹא־יִהְיֶה־לוֹ” (דברים יח:ב).

170 That the entire tribe of Levi not have any share in the spoils when the Land of Israel is conquered, as the verse states: “*the Priests the Levites, shall not have*” (Deut 18:1).

קע שלא יקח כָּל שֵׁבֶט לְוִי חֶלֶק בְּבִזָּה בְּשַׁעַת כְּבוֹשׁ הָאֶרֶץ, שְׁנֵאָמַר “לֹא־יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם” (דברים יח:א).

171 Not to make a bald spot for the dead, as the verse states: “*nor make any baldness between your eyes for the dead*” (Deut 14:1).

קעא שלא לעשות קרחה על מֵת, שְׁנֵאָמַר “לֹא־תִשְׂמוּ קִרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם — לְמֵת” (דברים יד:א).

172 Not to eat an unclean animal, as the verse states: “*nevertheless, these you shall not eat of those who chew the cud*” (Lev 11:4) (also: Deut 14:7).

קעב שלא לאכל בְּהֵמָה טְמֵאָה, שְׁנֵאָמַר “אֲדָ אֶת־זֶה, לֹא תֹאכְלוּ, מִמֵּעֲלֵי הַגֶּרֶה” (ויקרא יא:ד) (גם: דברים יד:ז).

173 Not to eat an unclean fish, as the verse states: “*they shall be detestable to you; you shall not eat of their flesh*” (Lev 11:11).

קעג שלא לאכל דג טְמֵא, שְׁנֵאָמַר “וְשִׁקְזִי, יִהְיוּ לָכֶם; מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכְלוּ” (ויקרא יא:יא).

174 Not to eat an unclean bird, as the verse states: “*these you shall detest among the fowl; they shall not be eaten*” (Lev 11:13).

קעד שלא לאכל עוף טְמֵא, שְׁנֵאָמַר “וְאֶת־אֵלֶּה תִּשְׁקְצוּ מִזֵּי־הָעוֹף, לֹא יֹאכְלוּ” (ויקרא יא:יג).

175 Not to eat winged swarming things, as the verse states: “*all winged swarming things are unclean to you; they shall not be eaten*” (Deut 14:19).

קעה שלא לאכל שָׂרָץ הָעוֹף, שְׁנֵאָמַר “כָּל שָׂרָץ הָעוֹף, טְמֵא הוּא לָכֶם: לֹא יֹאכְלוּ” (דברים יד:ט).

12 Than his immediate family

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

176 Not to eat swarming things, as the verse states: “every swarming thing which crawls upon the earth is detestable; it shall not be eaten” (Lev 11:41).

קעו שלא לאכל שרץ הארץ, שנאמר “וכל-השרץ, השרץ על-הארץ — שקץ הוא, לא יאכל” (ויקרא יא:מא).

177 Not to eat crawling things, as the verse states: “nor shall you defile yourselves with any swarming thing which crawls upon the earth” (Lev 11:44).

קעו שלא לאכל רמש הארץ, שנאמר “ולא תטמאו את-נפשתיכם, בכל-השרץ הרמש על-הארץ” (ויקרא יא:מד).

178 Not to eat fruit worms once they have left the fruit, as the verse states: “even all swarming things which swarm upon the earth, them you shall not eat” (Lev 11:42).

קעו שלא לאכל תולעת הפרות כשתצא לאור, שנאמר “לכל-השרץ, השרץ על-הארץ — לא תאכלום” (ויקרא יא:מב).

179 Not to eat aquatic swarming things, as the verse states: “you shall not make yourselves detestable with any swarming thing which swarms” (Lev 11:43).

קעו שלא לאכל שרץ המים, שנאמר “אל-תשקצו, את-נפשתיכם, בכל-השרץ, השרץ” (ויקרא יא:מג).

180 Not to eat a dead animal¹³, as the verse states: “you shall not eat any corpse” (Deut 14:21).

קפ שלא לאכל מתה, שנאמר “לא תאכלו כל-גבלה” (דברים יד:כא).

181 Not to eat torn flesh, as the verse states: “you shall not eat any flesh that is torn in the field, you shall not eat” (Ex 22:30).

קפא שלא לאכל טרפה, שנאמר “ובשר בשדה טרפה לא תאכלו” (שמות כב:ל).

182 Not to eat a limb from a living animal, as the verse states: “you shall not eat the life with the flesh” (Deut 12:23).

קפב שלא לאכל אבר מן החי, שנאמר “לא-תאכל הנפש, עם-הבשר” (דברים יב:כג).

183 Not to eat the sciatic nerve, as the verse states: “therefore the Children of Israel do not eat the sciatic nerve” (Gen 32:33).

קפג שלא לאכל גיד הנשה, שנאמר “על-בן לא-יאכלו בני-ישראל את-גיד הנשה” (בראשית לב:לג).

184 Not to eat blood, as the verse states: “nor shall you eat any blood” (Lev 3:17) (also: Lev 7:26).

קפד שלא לאכל דם, שנאמר “וכל-דם, לא תאכלו” (ויקרא ג:יז) (גם: ויקרא ז:כו).

185 Not to eat fat¹⁴, as the verse states: “you shall eat no fat of ox, or sheep or goat” (Lev 7:23).

קפה שלא לאכל חלב, שנאמר “כל-חלב שור וקשב, ועז — לא תאכלו” (ויקרא ז:כג).

186 Not to cook meat with milk, as the verse states: “you shall not seethe a kid in its mother’s milk” (Ex 23:19) (also: Ex 34:26; Deut 14:21).

קפו שלא לבשל בשר בחלב, שנאמר “לא-תבשל גדי, בחלב אמו” (שמות כג:יט) (גם: שמות לד:כו; דברים יד:כא).

187 Not to eat meat with milk, as the verse states: “you shall not seethe a kid in its mother’s milk” (Ex 34:26) a second time; from received tradition they learned that one prohibits cooking, and one prohibits eating.

קפז שלא לאכל בשר בחלב, שנאמר “לא-תבשל גדי, בחלב אמו” (שמות לד:כו) פעם שניה; כן למדו מפי השמועה, שאחד לאסור בשול ואחד לאסור אכילה.

13 Which was not slaughtered in accordance with the Law 14 Specific kinds of fat

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

188 Not to eat the flesh of the “stoned ox”, as the verse states: *“its flesh shall not be eaten”* (Ex 21:28).

קֹפֶחַ שְׂלֵא לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר שׂוֹר הַנִּסְקָל, שֶׁנֶּאֱמָר “וְלֹא יֵאָכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ” (שמות כא:כח).

189 Not to eat bread made from new grain before Pesah, as the verse states: *“and bread... you shall not eat”* (Lev 23:14).

קֹפֶט שְׂלֵא לֶאֱכֹל פֶּת תְּבוּאָה חֲדָשָׁה קִדְּם הַפֶּסַח, שֶׁנֶּאֱמָר “וְלֶחֶם... לֹא תֹאכְלוּ” (ויקרא כג:יד).

190 Not to eat parched new grain, as the verse states: *“nor parched grain... you shall not eat”* (Lev 23:14).

קֶצַע שְׂלֵא לֶאֱכֹל קִלְי מִן הַחֲדָשׁ, שֶׁנֶּאֱמָר “וְקִלְי... לֹא תֹאכְלוּ” (ויקרא כג:יד).

191 Not to eat fresh new grain, as the verse states: *“nor fresh grain”* (Lev 23:14).

קֶצֶא שְׂלֵא לֶאֱכֹל כְּרִמָּל מִתְּבוּאָה חֲדָשָׁה, שֶׁנֶּאֱמָר “וְכִרְמָל לֹא תֹאכְלוּ” (ויקרא כג:יד).

192 Not to eat ‘orlah¹⁵, as the verse states: *“three years shall it be forbidden to you; it shall not be eaten”* (Lev 19:23).

קֶצֶב שְׂלֵא לֶאֱכֹל עֵרְלָה, שֶׁנֶּאֱמָר “שְׁלֹשׁ שָׁנִים, יִהְיֶה לְכֶם עֵרְלִים — לֹא יֵאָכֵל” (ויקרא יט,כג).

193 Not to eat produce grown in a vineyard, as the verse states: *“lest the fulness of the seed you have sown be forfeited along with the increase of the vineyard”* (Deut 22:9); this refers to the prohibition of eating them.

קֶצֶג שְׂלֵא לֶאֱכֹל כְּלָאֵי הַכֶּרֶם, שֶׁנֶּאֱמָר “פֶּן־תִּקְדָּשׁ, הַמְּלֵאָה הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע, וְתִבּוֹאֲת, הַכֶּרֶם” (דברים כב:ט); זֶה הוּא אִסּוּר אֲכִילָה.

194 Not to drink wine of idolatrous libation, as the verse states: *“who did eat the fat of their sacrifices, and drank the wine of their drink-offering”* (Deut 32:38).

קֶצֶד שְׂלֵא לְשִׁתּוֹת יַיִן נִסְדָּ, שֶׁנֶּאֱמָר “אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ יֵאָכְלוּ, יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכִם” (דברים לב:לח).

195 Not to eat and drink in a gluttonous manner, as the verse states: *“this son of ours ... is a glutton and a drunkard”* (Deut 21:20).

קֶצֶה שְׂלֵא לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת דְּרֹךְ זֹלִל וְסוֹבָא, שֶׁנֶּאֱמָר “בְּגִנּוּ זֶה ... זֹלִל, וְסוֹבָא” (דברים כא:כ).

196 Not to eat on the Fast Day¹⁶, as the verse states: *“for any soul which is not afflicted”* (Lev 23:29).

קֶצוֹ שְׂלֵא לֶאֱכֹל בְּיוֹם הַצּוֹם, שֶׁנֶּאֱמָר “כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תִעַנְהָ” (ויקרא כג:כט).

197 Not to eat leaven on Pesah, as the verse states: *“no leavened bread shall be eaten”* (Ex 13:3).

קֶצוּ שְׂלֵא לֶאֱכֹל חֲמֵץ בְּפֶסַח, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא יֵאָכֵל, חֲמֵץ” (שמות יג:ג).

198 Not to eat a mixture containing leaven, as the verse states: *“you shall eat nothing leavened”* (Ex 12:20).

קֶצַח שְׂלֵא לֶאֱכֹל תַּעֲרֹבֵת חֲמֵץ, שֶׁנֶּאֱמָר “כָּל־מִחְמֶצֶת, לֹא תֹאכְלוּ” (שמות יב:כ).

199 Not to eat leaven after midday of the fourteenth of Nissan, as the verse states: *“you shall eat no leavened bread with it”* (Deut 16:3).

קֶצֶט שְׂלֵא לֶאֱכֹל חֲמֵץ אַחַר חֲצוֹת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־תֹאכֵל עָלָיו חֲמֵץ” (דברים טז:ג).

200 That no leaven be seen, as the verse states: *“neither shall leaven be seen with you”* (Ex 13:7).

ר שְׂלֵא יִרְאֶה חֲמֵץ, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־יִרְאֶה לְךָ חֲמֵץ” (שמות יג:ז).

15 Fruit from trees in the first three years of growth 16 Yom Hakippurim

201 That no leaven be found, as the verse states: “no leaven shall be found in your houses” (Ex 12:19).

רא שלא ימצא חמץ, שְׁנֵאמָר “שֶׂאֵר, לֹא יִמְצָא בְּבֵתֵיכֶם” (שמות יב:ט).

202 That a Nazirite not drink wine, nor anything mixed with wine which tastes of wine, as the verse states: “nor any liquor of grapes” (Num 6:3); and even wine which soured, or anything in which wine was mixed, is forbidden him, as the verse states: “he shall drink no wine vinegar nor vinegar of strong drink” (ibid).

רב שלא ישְׁתֶּה הַנְּזִיר יַיִן, וְלֹא דָבָר שֶׁנִּתְעַרַב בּוֹ יַיִן וְטַעְמוֹ כְּטַעַם יַיִן, שְׁנֵאמָר “וְכֹל־מִשְׁרַת עֲנָבִים” (במדבר ו:ג); וְאִפְלוּ הַחֲמִיץ הַיַּיִן אוֹ דָבָר שֶׁנִּתְעַרַב בּוֹ הַיַּיִן, הֲרִי זֶה אָסוּר עָלָיו, שְׁנֵאמָר “חֲמִץ יַיִן וְחֲמִץ שֶׁכָּר לֹא יִשְׁתֶּה” (שם).

203 That he not eat fresh grapes, as the verse states: “nor eat fresh grapes” (Num 6:3).

רג שלא יאכל ענבים לחים, שְׁנֵאמָר “וְעֲנָבִים לְחִים ... לֹא יֹאכַל” (במדבר ו:ג).

204 That he not eat dried grapes, as the verse states: “or dried” (Num 6:3).

רד שלא יאכל ענבים יבשים, שְׁנֵאמָר “וַיִּבְשִׂים לֹא יֹאכַל” (במדבר ו:ג).

205 That he not eat grape pips, as the verse states: “grape pips ... he shall not eat” (Num 6:4).

רה שלא יאכל חרצנים, שְׁנֵאמָר “מִחֲרָצָנִים ... לֹא יֹאכַל” (במדבר ו:ד).

206 That he not eat grape skins, as the verse states: “even grape-skins he shall not eat” (Num 6:4).

רו שלא יאכל זוגים, שְׁנֵאמָר “וְעֵד־זֶג — לֹא יֹאכַל” (במדבר ו:ד).

207 That a Nazirite not become *tamé* for a dead person, as the verse states: “for his father or his mother ... he shall not make himself unclean for them when they die” (Num 6:7).

רז שלא יטמא הנזיר לַמֵּת, שְׁנֵאמָר “לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ ... לְאִי־טִמְאָ לָהֶם, בְּמָתָם” (במדבר ו:ז).

208 That he not enter a covered area containing a dead person, as the verse states: “he shall not come near a dead body” (Num 6:6).

רח שלא יפגס באהל המת, שְׁנֵאמָר “עַל־נֶפֶשׁ מֵת, לֹא יֵבֵא” (במדבר ו:ו).

209 That a Nazirite not cut his hair, as the verse states: “no razor shall come upon his head” (Num 6:5).

רט שלא יגלח הנזיר, שְׁנֵאמָר “תֵּעַר לֹא־יַעֲבֹר עַל־רֵאשׁוֹ” (במדבר ו:ה).

210 Not to reap the entire field, as the verse states: “when you reap the harvest, you shall not wholly reap the corner of your field” (Lev 23:22).

רי שלא לקצר כל השדה, שְׁנֵאמָר “לֹא־תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ בְּקַצְרֶךָ” (ויקרא כג:כב).

211 Not to gather the stalks of grain which fall during harvesting, as the verse states: “nor shall you gather the gleanings of your harvest” (Lev 19:9) (also: Lev 23:22).

ריא שלא ללקט השבילים הנופלות בשעת קצירה, שְׁנֵאמָר “וְלִקַּט קְצִירְךָ, לֹא תִלְקַט” (ויקרא יט:ט) (גם: ויקרא כג:כב).

212 Not to collect the gleanings of the vineyard, as the verse states: “you shall not glean your vineyard” (Lev 19:10).

ריב שלא לבצר עוללות הכרם, שְׁנֵאמָר “וְכִרְמֶךָ לֹא תַעֲוִלֵּל” (ויקרא יט:י).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

213 Not to gather the fallen fruit of the vineyard, as the verse states: “nor shall you gather the fallen fruit of your vineyard” (Lev 19:10).

ריג שלא ללקט פֿרט הַכֶּרֶם, שְׁנַאָמֶר “וּפְרֹט בְרִמָּה לֹא תִלְקֹט” (ויקרא יט:י).

214 Not to take the forgotten sheaf, as the verse states: “you shall not return to take it” (Deut 24:19); this similarly applies to all trees, as the verse states: “you shall not go over the boughs again” (Deut 24:20).

ריד שלא לָקַח עִמָּר הַשִּׁכְחָה, שְׁנַאָמֶר “לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ” (דברים כד:יט); וְכֵן לְכָל הָאֵילָנוֹת יֵשׁ שִׁכְחָה, שְׁנַאָמֶר “לֹא תִפְאַר אַחֲרָיִךְ” (דברים כד:כ).

215 Not to sow mixed seeds, as the verse states: “you shall not sow your field with mixed seeds” (Lev 19:19).

רטו שלא לזָרַע כְּלָאִי זָרָעִים, שְׁנַאָמֶר “שִׂדְדָה לֹא-תִזְרַע בְּלֵאָיִם” (ויקרא יט:יט).

216 Not to sow grain or vegetables in a vineyard, as the verse states: “you shall not sow your vineyard with mixed seeds” (Deut 22:9).

רטז שלא לזָרַע תְּבוּאָה אוּ יֶרֶק בַּכֶּרֶם, שְׁנַאָמֶר “לֹא-תִזְרַע בְּרִמָּה, כְּלֵאָיִם” (דברים כב:ט).

217 Not to cross-breed an animal with one that is not its species, as the verse states: “you shall not cross-breed your cattle” (Lev 19:19).

ריז שלא לְהַרְבִּיעַ בְּהֵמָה מִיּוֹן עִם שְׂאִינֹו מִינּוֹ, שְׁנַאָמֶר “בְּהֵמָתֶךָ לֹא-תַרְבִּיעַ כְּלֵאָיִם” (ויקרא יט:ט).

218 Not to perform work using two types of animal together, as the verse states: “you shall not plow with an ox and an ass together” (Deut 22:10).

ריח שלא יַעֲשֶׂה מְלֶאכָה בְּשֵׁנֵי מִינֵי בְּהֵמָה כְּאֶחָד, שְׁנַאָמֶר “לֹא-תַחְרֹשׁ בְּשׁוֹר-וּבַחֲמֹר, יַחְדָּו” (דברים כב:י).

219 Not to muzzle an animal while it is working in produce which it can eat and derive benefit from, as the verse states: “you shall not muzzle the ox when he treads out the grain” (Deut 25:4).

ריט שלא לְחַסֵּם בְּהֵמָה בְּשַׁעַת מְלֶאכָה בְּדַבֵּר שְׂאוּכָלֶת מִמֶּנּוּ וְנִהְיִית, שְׁנַאָמֶר “לֹא-תַחֲסֵם שׁוֹר, בְּדִישׁוֹ” (דברים כה:ד).

220 Not to work the land during the Sabbatical year, as the verse states: “you shall not sow your field” (Lev 25:4).

רכ שלא לַעֲבֹד אֲדָמָה בְּשָׁבִיעִית, שְׁנַאָמֶר “שִׂדְדָה לֹא תִזְרַע” (ויקרא כה:ד).

221 Not to tend any tree during the Sabbatical year, as the verse states: “nor prune your vineyard” (Lev 25:4).

רכא שלא לַעֲבֹד אֵילָן בְּשָׁבִיעִית, שְׁנַאָמֶר “וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמַר” (ויקרא כה:ד).

222 Not to reap that which grows on its own during the Sabbatical year, in the manner which it is done in other years, as the verse states: “that which grows of itself of your harvest you shall not reap” (Lev 25:5).

רכב שלא לְקַצֵּר סְפִיחֵי שְׁבִיעִית כְּדָרְךָ שְׁקוֹצְרִין בְּשָׂאֵר הַשָּׁנִים, שְׁנַאָמֶר “אֵת סְפִיחַ קִצִּירְךָ לֹא תִקְצוֹר” (ויקרא כה:ה).

223 Not to gather tree fruit during the Sabbatical year in the manner which it is done in other years, as the verse states: “and the grapes of your undressed vine you shall not gather” (Lev 25:5).

רכג שלא לְאַסֹּף פְּרוֹת הָאֵילָן בְּשָׁבִיעִית כְּדָרְךָ שְׂאוּסָפִין בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, שְׁנַאָמֶר “וְאֶת-עֲנָבֵי נִזְיָרְךָ לֹא תִבְצֹר” (ויקרא כה:ה).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

224 Not to tend either land or trees during the Jubilee year, as the verse states: *“you shall not sow”* (Lev 25:11).

רכד שלא לעבד בשנת יובל בין אדמה בין אילן, שִׁנְאַמַר בָּהּ “לא תזרעו” (ויקרא כה:יא).

225 Not to reap the produce which grows on its own during the Jubilee year, as the verse states: *“you shall not reap that which grows on its own”* (Lev 25:11).

רכה שלא לקצר ספיחי יובל כשאר השנים, שִׁנְאַמַר בו “לא תקצרו את־ספיחיה” (ויקרא כה:יא).

226 Not to gather the fruit during the Jubilee year as one does during other years, as the verse states: *“nor gather the grapes in it of the undressed vines”* (Lev 25:11).

רכו שלא לאסוף פרות יובל כאסיפת שאר השנים, שִׁנְאַמַר בו “ולא תבצרו את־נזריה” (ויקרא כה:יא).

227 Not to sell a field in the Land of Israel in perpetuity, as the verse states: *“the land shall not be sold in perpetuity”* (Lev 25:23).

רכז שלא למכר שדה בארץ ישראל לצמיתות, שִׁנְאַמַר “והארץ, לא תמכר לצמיתת” (ויקרא כה:כג).

228 Not to change the Levite’s fields and their open land, as the verse states: *“the fields of the open land about their cities may not be sold”* (Lev 25:34); from received tradition they learned this is a warning that they not be changed.

רכח שלא לשנות מגרשי הלויים ושדותיהם, שִׁנְאַמַר “ושדה מגרש עריהם, לא ימכר” (ויקרא כה:לד); מפי השמועה למדו שזו אזהרה שלא ישתנה.

229 Not to abandon the Levite, as the verse states: *“be careful lest you abandon the Levite”* (Deut 12:19), rather they are given the gifts due them, and are gladdened on every Festival.

רכט שלא לעזוב הלויים, שִׁנְאַמַר “השמר לך, פן־תעזב את־הלוי” (דברים יב:יט), אלא נותנין להם מתנותיהם ומשמחין אותן בהן בכל רגל ורגל.

230 Not to demand payment of a loan which passed the Sabbatical year, as the verse states: *“he shall not exact it of his neighbour and his brother”* (Deut 15:2).

רל שלא יתבע הלואה שעברה עליה שביעית, שִׁנְאַמַר “לא־יגש את־רעהו ואת־אחיו” (דברים טו:ב).

231 Not to abstain from lending to a poor person because of the Sabbatical year, as the verse states: *“beware lest there be a base thought...”* (Deut 15:9). The rule is: wherever it says “beware” or “lest” or “do not”, it is voicing a negative commandment.

רלא שלא ימנע מלהלוות לעני מפני השמטה, שִׁנְאַמַר “השמר לך פן־יהיה דבר ...” (דברים טו:ט). זה הפלל – כל מקום שִׁנְאַמַר השמר או פן או אל, אינו אלא מצות לא תעשה.

232 Not to refrain from sustaining a poor person, nor from giving him whatever he requires, as the verse states: *“you shall not harden your heart...”* (Deut 15:7); thus one who gives charity is performing a positive commandment; and one who averts his gaze from giving charity not only nullifies a positive commandment, he also transgresses a negative one.

רלב שלא להמנע מלהחיות לעני ומלתן לו מה שהוא צריך, שִׁנְאַמַר “לא תאמץ את־לבבך ...” (דברים טו:ז); נמצא הנותן צדקה עושה מצות עשה, והמעלים עיניו מן הצדקה יתר על שפטל עשה עבר על לא תעשה.

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

233 Not to send a Hebrew slave away empty-handed when releasing him, as the verse states: *“you shall not let him go empty-handed”* (Deut 15:13).

רלג שְׁלֹא לְשַׁלַּח עֶבֶד עִבְרִי רִיקָם כְּשֵׁיִצֵּא חֲפָזִי, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא תִשְׁלַחְנוּ, רִיקָם” (דברים טו:ג).

234 Not to sue to collect of a poor person’s debt, knowing that he is poor; nor may one afflict him, as the verse states: *“you shall not be as a creditor to him”* (Ex 22:24).

רלד שְׁלֹא יִתְבַּע הָעֲנִי בְּחוּבוֹ כְּשֵׁיִדַע שֶׁהוּא עָנִי, וְלֹא יִצַר לוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא תִהְיֶה לוֹ, בְּנִשְׁדָּה” (שמות כב:כד).

235 Not to lend a Jew money at interest, as the verse states: *“you shall not give him your money at interest”* (Lev 25:37).

רלה שְׁלֹא לְהַלוֹת בְּרֵבִית לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמָר “אֶת־כֶּסֶףְךָ — לֹא־תִתֵּן לוֹ, בְּנִשְׁדָּה; וּבְמִרְבִּית” (ויקרא כה:לו).

236 Not to borrow at interest, as the verse states: *“you shall not lend at interest to your brother”* (Deut 23:20); from received tradition they learned that this is a warning to the borrower not to pay the lender interest.

רלו שְׁלֹא לְלוֹת בְּרֵבִית, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־תִשְׁיֵד לְאַחֶיךָ” (דברים כג:כ); כִּדְ לְמַדּוֹ מִפִּי הַשְּׂמוּעָה, שֶׁזֶּה אֲזָהָרָה לְלוֹוֶה שֶׁלֹּא יִנְשֵׂד לַמְלוֹה.

237 Not to mediate between a borrower and lender at interest; neither as a guarantor, nor a witness, nor to write a loan document for them, as the verse states: *“nor shall you lay upon him interest”* (Ex 22:24).

רלז שְׁלֹא לְהִשִּׁית יָד בֵּין לוֹוֶה וּמְלוֹה בְּרֵבִית, וְלֹא לְהִיּוֹת עֶרֶב, וְלֹא עֵד, וְלֹא לְכַתֵּב שֵׁטֶר בֵּינֵיהֶם, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־תִשְׂיִמוּן עָלָיו, נִשְׁדָּה” (שמות כב:כד).

238 Not to delay paying a worker’s wages, as the verse states: *“the wages of a hired servant shall not remain with you overnight”* (Lev 19:13).

רלח שְׁלֹא לְאַחַר פְּעֻלַת שְׂכִיר, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־תִלֵּן פְּעֻלַת שְׂכִיר” (ויקרא יט:ג).

239 That a creditor not exact a pledge by force, as the verse states: *“you shall not go into his house to fetch his pledge”* (Deut 24:10).

רלט שְׁלֹא יִמְשֹׁךְ בְּעַל חוּב בְּזוּעַ, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־תִבֹּא אֶל־בֵּיתוֹ, לְעֵבֵט עֵבֶטוֹ” (דברים כד:ז).

240 Not to keep a pledge from its poor owner when he needs it, as the verse states: *“you shall not sleep with his pledge”* (Deut 24:12); that is to say, you shall not sleep while his pledge is with you, rather you must return it to him at night because he needs it at night.

רמ שְׁלֹא לְמַנַּע הָעֵבוֹט מִבְּעֻלְיוֹ הָעֲנִי בַּעֵת שֶׁהוּא צָרִיךְ לוֹ, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא תִשְׁכַּב, בְּעֵבֶטוֹ” (דברים כד:יב); כְּלוּמַר, לֹא תִשְׁכַּב וְעֵבוֹטוֹ עִמָּךְ, אֲלֵא תִשְׁיָבְנוּ לוֹ בַּלַּיְלָה, הוּאֵיל וְהוּא צָרִיךְ לוֹ בַּלַּיְלָה.

241 Not to demand a pledge of a widow, as the verse states: *“nor take the widow’s garment as a pledge”* (Deut 24:17).

רמא שְׁלֹא לְמַשְׁכֵּן הָאֵלְמָנָה, שֶׁנֶּאֱמָר “וְלֹא תַחְבֵּל, בְּגַד אֵלְמָנָה” (דברים כד:יז).

242 Not to take as a pledge any utensils which are used to prepare food, as the verse states: *“shall not take the mill or the upper millstone as a pledge”* (Deut 24:6).

רמב שְׁלֹא לְחַבֵּל כְּלִים שֶׁעוֹשִׂין בָּהֶן אֲכֹל וְנֶפֶשׁ, שֶׁנֶּאֱמָר “לֹא־יַחְבֵּל רַחִים, וְרֵכֵב” (דברים כד:ו).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

243 Not to kidnap a Jew, as the verse states: “*you shall not steal*” (Ex 20:12) (also: Deut 5:16); this means kidnapping.

רמג שלא לגנב נפש מישראל, שנאמר “לא תגנב” (שמות כ:יב) (גם: דברים ה:טז); זה גונב נפש.

244 Not to steal money, as the verse states: “*you shall not steal*” (Lev 19:11); this means stealing money.

רמד שלא לגנב ממון, שנאמר “לא, תגנבו” (ויקרא יט:יא); זו היא גנבת ממון.

245 Not to rob, as the verse states: “*you shall not rob*” (Lev 19:13).

רמה שלא לגזל, שנאמר “לא תגזל” (ויקרא יט:יג).

246 Not to move landmarks, as the verse states: “*you shall not remove your neighbor’s landmark*” (Deut 19:14).

רמו שלא להסיג גבולות, שנאמר “לא תסיג גבול רעד” (דברים יט:יד).

247 Not to oppress, as the verse states: “*you shall not oppress your neighbor*” (Lev 19:13).

רמז שלא לעשק, שנאמר “לא תעשק את רעד” (ויקרא יט:יג).

248 Not to falsely deny possession of another’s property, as the verse states: “*you shall not deal falsely*” (Lev 19:11).

רמח שלא לכחש בממון חברו, שנאמר “לא תכחשו” (ויקרא יט:יא).

249 Not to swear falsely denying possession of another’s property, as the verse states: “*nor lie to each other*” (Lev 19:11); that is, do not swear falsely regarding your possession of your fellow’s property.

רמט שלא לשבע על כפירת ממון חברו, שנאמר “לא תשקרו” (ויקרא יט:יא); כלומר, לא תשבע על שקר בממון שיש לחברך בידיך.

250 Not to wrong others in buying and selling, as the verse states: “*do not wrong one another*” (Lev 25:14).

רנ שלא יונה במקח וממכר, שנאמר “אל תונו, איש את אחיו” (ויקרא כה:יד).

251 Not to wrong another by speech, as the verse states: “*you shall not wrong one another; but you shall fear God*” (Lev 25:17); this is verbal wronging.

רנא שלא יונה בדברים, שנאמר “ולא תונו איש את עמיתו, ויראת מאלהיך” (ויקרא כה:יז); זו אונאת דברים.

252 Not to wrong a convert by speech, as the verse states: “*and a stranger you shall not wrong*” (Ex 22:20).

רנב שלא להונות את הגר בדברים, שנאמר “וגר לא תונה” (שמות כב:כ).

253 Not to wrong the convert in buying and selling, as the verse states: “*nor shall you oppress him*” (Ex 22:20).

רנג שלא להונות את הגר במקח וממכר, שנאמר “ולא תלחצנו” (שמות כב:כ).

254 Not to return a slave who escaped to the Land of Israel back to his master who is outside the Land, as the verse states: “*you shall not restore a slave to his master*” (Deut 23:16).

רנד שלא להחזיר עבד שברח לארץ ישראל לאדוניו שבחוץ לארץ, שנאמר “לא תסגיר עבד, אל אדניו” (דברים כג:טז).

255 Not to wrong that slave, as the verse states: “*he shall dwell with you ... where he likes, you shall not wrong him*” (Deut 23:17).

רנה שלא להונות עבד זה, שנאמר “עמך ישב בקרבך ... בטוב לו; לא, תונונו” (דברים כג:יז).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

256 Not to afflict an orphan or widow, as the verse states: *“you shall not afflict any widow or orphan”* (Ex 22:21).

רנו שלא לענות יתום ואלמנה, שנגאמר
 “כל-אלמנה ויתום, לא תענון” (שמות כב:כא).

257 Not to work a Hebrew slave in the manner of slaves, as the verse states: *“you shall not work him in the manner of slaves”* (Lev 25:39).

רנו שלא לעבד בעבד עברי עבודת עבד,
 שנגאמר “לא-תעבד בו, עבדת עבד”
 (ויקרא כה:לט).

258 Not to sell him in the manner of slaves, as the verse states: *“they shall not be sold as slaves”* (Lev 25:42).

רנח שלא למכר אותו ממכרת עבדים,
 שנגאמר “לא ימכרו, ממכרת עבד”
 (ויקרא כה:מב).

259 Not to work a Hebrew slave with rigorous labor, as the verse states: *“you shall not rule over him with rigor”* (Lev 25:43) (also: Lev 25:46).

רנט שלא לעבד בעבד עברי בפרך, שנגאמר
 “לא-תרדה בו, בפרך” (ויקרא כה:מג) (גם:
 ויקרא כה:מו).

260 Not to allow a Gentile to work a Hebrew slave who was sold to him with rigor, as the verse states: *“he shall not rule over him with rigor in your sight”* (Lev 25:53).

רס שלא להניח הגוי לעבד בעבד עברי
 הנמכר לו בפרך, שנגאמר “לא-ירדנו בפרך,
 לעיניך” (ויקרא כה:נג).

261 Not to sell a Hebrew maidservant to another person, as the verse states: *“he shall have no power to sell her, for he dealt deceitfully with her”* (Ex 21:8).

רסא שלא למכר אמה עבדיה לאחר,
 שנגאמר “לא-ימשל למכרה, בבגדו-בה”
 (שמות כא:ח).

262 Not to withhold from a betrothed Hebrew maidservant any of her food, raiment or conjugal rights, as the verse states: *“her food, her raiment and her conjugal rights, he shall not diminish”* (Ex 21:10); this applies to all other women.

רסב שלא למנע מאמה עבדיה היעודה שאר
 כסות ועונה, שנגאמר “שאררה כסותה וענתה,
 לא יגרע” (שמות כא:י); והוא הדין לשאר
 הנשים.

263 Not to sell a “comely captive woman”, as the verse states: *“you shall not sell her for money”* (Deut 21:14).

רסג שלא למכר אשת יפת תאר, שנגאמר
 “ומכר לא-תמכרנה, בכסף” (דברים כא:יד).

264 Not to subject a “comely captive woman” to servitude, as the verse states: *“you shall not deal with her as a slave”* (Deut 21:14).

רסד שלא לכבש אשת יפת תאר שפחה,
 שנגאמר “לא-תתעמר בה” (דברים כא:יד).

265 Not to covet, as the verse states: *“you shall not covet your neighbor’s wife”* (Ex 20:13) (also: Deut 5:17).

רסה שלא לחמד, שנגאמר “לא-תחמד אשת
 רעך” (שמות כ:יג) (גם: דברים ה:יז).

266 Not to desire, as the verse states: *“you shall not desire your neighbor’s house”* (Deut 5:17).

רסו שלא להתאוות, שנגאמר “לא תתאוה
 בית רעך” (דברים ה:יז).

267 That an employee working in a field not eat of the produce he is engaged in, outside of work hours, as the verse states: *“you shall not wave a sickle”* (Deut 23:26).

רסז שלא יאכל השכיר שלא בשעת מלאכה
 מן המחקר שהוא עושה בו, שנגאמר “וחרמש
 לא תניף” (דברים כג:כו).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

268 That an employee not take more than he eats, as the verse states: “*you may eat grapes until you are satisfied; but you may not put any in your vessel*” (Deut 23:25).

רסח שלא יקח השכיר יתר על אכילתו, שְׁנֵאמַר “וְאִכְלֹתָ עֲנָבִים כַּנֶּפֶשׁ שְׂבַעְדָּ; וְאַל־בְּלִיָּה, לֹא תִתֵּן” (דברים כג:כה).

269 Not to ignore a lost item, as the verse states: “*you may not ignore it*” (Deut 22:3).

רסט שלא יתעלם מן האבדה, שְׁנֵאמַר “לֹא תוכל, לְהִתְעַלֵּם” (דברים כב:ג).

270 Not to abandon an animal which fell under its burden on the road, as the verse states: “*you shall not see your enemy’s donkey*” (Ex 23:5) (also: Deut 22:4).

רע שלא להניח הבהמה רובצת תחת משאה בדרך, שְׁנֵאמַר “לֹא־תִרְאֶה חֲמוֹר שְׂנֵאָדָּ” (ראה שמות כג:ה) (גם: דברים כב:ד).

271 Not to be unjust regarding measures, as the verse states: “*you shall do no unrighteousness in judgment, in measure*” (Lev 19:35); from received tradition they learned the verse cautions not to be unjust in judgment concerning measures.

רעא שלא לעשות עול במדה, שְׁנֵאמַר “לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל, בַּמִּשְׁפָּט, בַּמִּדָּה” (ויקרא יט:לה); מפי השמועה למדו שהכתוב מזהיר, לא תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט הַמִּדָּה.

272 Not to maintain two different measures, or two different weights, as the verse states: “*you shall not have in your house various measures*” (Deut 25:14).

רעב שלא להיות אצלנו איפה ואיפה אבן ואבן, שְׁנֵאמַר “לֹא־יְהִיֶּה לְךָ בְּבֵיתְךָ, אִיפֶה וְאִיפֶה” (דברים כה:יד).

273 Not to be unjust in judgment, as the verse states: “*you shall not do unrighteousness in judgment*” (Lev 19:15).

רעג שלא לעול המשפט, שְׁנֵאמַר “לֹא־תַעֲשׂוּ עוֹל, בַּמִּשְׁפָּט” (ויקרא יט:טו).

274 Not to accept a bribe, as the verse states: “*you shall take no gift*” (Ex 23:8).

רעד שלא לקח שחד, שְׁנֵאמַר “וְשֹׁחַד, לֹא תִקַּח” (שמות כג:ח).

275 Not to honor a great person in court, as the verse states: “*nor favor the person of the mighty*” (Lev 19:15).

רעה שלא לכבד גדול בדין, שְׁנֵאמַר “וְלֹא תִהְדָּר פְּנֵי גָדוֹל” (ויקרא יט:טו).

276 That a judge not fear a bad person in court, as the verse states: “*you shall not be afraid of any man*” (Deut 1:17).

רעו שלא יירא הדן בדין מאדם רע, שְׁנֵאמַר “לֹא תִגּוּרוּ מִפְּנֵי־אִישׁ” (דברים א:יז).

277 Not to have mercy on a poor person in court, as the verse states: “*you shall not favor a poor man in his cause*” (Ex 23:3).

רעז שלא לרחם על עני בדין, שְׁנֵאמַר “וְדַל, לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ” (שמות כג:ג).

278 Not to pervert the judgment of a sinner, as the verse states: “*you shall not pervert the judgment of your poor*” (Ex 23:6); from received tradition they learned that this refers to one who is poor in commandments.

רעח שלא להטות משפט אדם חוטא, שְׁנֵאמַר “לֹא תִטֶּה מִשְׁפַּט אֲבִינְךָ” (שמות כג:ו); למדו מפי השמועה, שְׁזֶה אֲבִיוֹן בַּמִּצְוֹת.

279 Not to have mercy on a damager when adjudicating fines, as the verse states: “*your eye shall not pity*” (Deut 19:21).

רעט שלא לרחם על המזיק בדיני קנסות, שְׁנֵאמַר “לֹא תַחֲסוּ, עֵינְךָ” (דברים יט:כא).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

280 Not to pervert the justice due the stranger or orphan, as the verse states: “you shall not pervert the justice due the stranger or the orphan” (Deut 24:17).

רפ שלא להטות משפט גרים ויתומים, שְׁנֵאמַר “לא תטה, משפט גר יתום” (דברים כד:יז).

281 Not to listen to one of the litigants when the other is not present, as the verse states: “you shall not utter a false report” (Ex 23:1).

רפא שלא לשמע מאחד מבעלי דיניו ואין חברו עמו, שְׁנֵאמַר “לא תשא, שמע שוא” (שמות כג:א).

282 Not to follow the majority in capital cases, if those in favor of conviction outnumber the ones in favor of acquittal by only one, as the verse states: “do not follow a multitude to do evil” (Ex 23:2).

רפב שלא לנטות אחרי רבים בדיני נפשות, אם היו המחיבין יתר על המצפין אחד, שְׁנֵאמַר “לא תהיה אחרי רבים, לרעת” (שמות כג:ב).

283 Not to argue for conviction after having argued for acquittal in a capital case, as the verse states: “nor shall you bear witness in a cause to turn aside” (Ex 23:2).

רפג שלא ילמד חובה מי שלמד זכות תחלה בדיני נפשות, שְׁנֵאמַר “לא תענה על-רב, לנטת” (שמות כג:ב).

284 Not to appoint as judge one who is not learned in the laws of the Torah, even though he is learned in other fields, as the verse states: “you shall not respect persons in judgment” (Deut 1:17).

רפד שלא למנות בדינין אדם שאינו חכם בדיני תורה, אף על פי שהוא חכם בחכמות אחרות, שְׁנֵאמַר “לא תכירו פנים במשפט” (דברים א:יז).

285 Not to bear false witness, as the verse states: “you shall not bear false witness against your neighbour” (Ex 20:12).

רפה שלא להעיד בשקר, שְׁנֵאמַר “לא תענה ברעך עד שקר” (שמות כ:ב).

286 That a habitual sinner not be a witness, as the verse states: “do not join hands with the wicked to be a false witness” (Ex 23:1).

רפו שלא יעיד בעל עברה, שְׁנֵאמַר “אל-תשת ידך עם-רשע, להיות עד חמס” (שמות כג:א).

287 That a close relative not testify, as the verse states: “the fathers shall not be put to death for the children” (Deut 24:16); from received tradition they learned that fathers shall not be executed on the testimony of their sons, which is the rule for all other relatives.

רפז שלא יעיד קרוב, שְׁנֵאמַר “לא-יומתו אבות על-בנים” (דברים כד:טז); מפי השמועה למדו שלא יומתו אבות בעדות בנים, והוא הדין לשאר הקרובים.

288 Not to render judgment based on the testimony of a single witness, as the verse states: “one witness shall not rise up against a man” (Deut 19:15).

רפח שלא לזכות הדין על פי עד אחד, שְׁנֵאמַר “לא-יקום עד אחד באיש” (דברים יט:טו).

289 Not to kill the innocent, as the verse states: “you shall not murder” (Ex 20:12) (also: Deut 5:16).

רפט שלא להרג נקי, שְׁנֵאמַר “לא תרצח” (שמות כ:ב) (גם: דברים ה:טז).

290 Not to render judgment based on supposition, but on the testimony of two eyewitness, as the verse states: “the innocent and the righteous you shall not kill” (Ex 23:7).

רצ שלא לחתוך הדין באמד הדעת, עד שיראו שני עדים גופו שלדבר, שְׁנֵאמַר “ונקי וצדיק אל-תהרג” (שמות כג:ז).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

291 That a witness in a capital case not instruct as to the law, as the verse states: *“one witness shall not testify against any person that he die”* (Num 35:30).

רצא שלא יורה הַעֵד בַּדִּין שְׁהַעֵיד בּוּ בְּדִינִי נְפֹשׁוֹת, שְׁנֵאמַר *“וְעַד אֶחָד, לֹא־יַעֲנֶה בְּנִפְשׁוֹ”* (במדבר לה:ל).

292 Not to execute one deserving a death-penalty before he has been judged, as the verse states: *“the murderer shall not be killed before he stand in judgment before the congregation”* (Num 35:12).

רצב שלא להרג מִחֵיב הַרְיָגָה קִדְּם שְׁיַעֲמֹד בַּדִּין, שְׁנֵאמַר *“וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ, עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה”* (במדבר לה:יב).

293 Not to have mercy on the pursuer, but to kill him before he can kill or rape the pursued, as the verse states: *“you shall cut off her hand, you shall show no mercy”* (Deut 25:12).

רצג שלא לחוס על הַרֹדֵף, אֶלֶּא הוֹרְגִין אוֹתוֹ קִדְּם שְׁיַגִּיעַ לְנֶרְדָּף וַיְהַרְגֵנוּ אוּ יַגְלֶה עָרוֹתוֹ, שְׁנֵאמַר *“וְקַצְתָּהּ, אֶת־כַּפָּהּ: לֹא תַחֹס, עֵינֶיךָ”* (דברים כה:יב).

294 Not to punish one who was forced to sin, as the verse states: *“but you shall do nothing to the maiden”* (Deut 22:26).

רצד שלא לענש הַאֲנוּס, שְׁנֵאמַר *“וְלֹנְעַר לֹא־תַעֲשֶׂה דְבָר”* (דברים כב:כו).

295 Not to take ransom from a murderer, as the verse states: *“you shall not take ransom for the life of a murderer”* (Num 35:31).

רצה שלא לקח כֶּפֶר מִן הָרוֹצֵחַ, שְׁנֵאמַר *“וְלֹא־תִקְחוּ כֶּפֶר לְנִפְשׁ רֹצֵחַ”* (במדבר לה:לא).

296 Not to take ransom to free an inadvertent killer from exile, as the verse states: *“you shall not take ransom for him that is fled to his city of refuge”* (Num 35:32).

רצו שלא לקח כֶּפֶר בְּגָלוֹת רוֹצֵחַ בְּשִׁגְגָה, שְׁנֵאמַר *“וְלֹא־תִקְחוּ כֶּפֶר, לְנוֹס אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ”* (במדבר לה:לב).

297 Not to be passive while life is in danger, as the verse states: *“you shall not stand idly by the blood of your neighbour”* (Lev 19:16).

רצז שלא לעמד על הַדָּם, שְׁנֵאמַר *“לֹא תַעֲמֹד עַל־דָּם רֵעֶךָ”* (ויקרא יט:טז).

298 Not to leave dangerous objects around, as the verse states: *“do not bring blood upon your house”* (Deut 22:8).

רצח שלא להניח מְכַשׁוֹל, שְׁנֵאמַר *“וְלֹא־תִשִּׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ”* (דברים כב:ח).

299 Not to cause the innocent to stumble on the road, as the verse states: *“do not put a stumbling block before the blind”* (Lev 19:14).

רצט שלא להכשיל תָּם בַּדֶּרֶךְ, שְׁנֵאמַר *“וְלִפְנֵי עוֹר, לֹא תִתֵּן מִכְשָׁל”* (ויקרא יט:יד).

300 Not to add to the maximum number of lashes given one who is liable for lashes, as the verse states: *“he shall not exceed; lest he exceed”* (Deut 25:3).

ש שלא להוסיף בְּמִלְקוֹת הַמְּחִיב מִלְקוֹת, שְׁנֵאמַר *“לֹא יוֹסִיף: פֶּן־יֹסִיף”* (דברים כה:ג).

301 Not to be a gossiper, as the verse states: *“you shall not go as a talebearer among your people”* (Lev 19:16).

שא שלא לְרַגֵּל, שְׁנֵאמַר *“לֹא־תִלְדֹּךָ רֵכִיל בְּעַמֶּיךָ”* (ויקרא יט:טז).

302 Not to hate privately, as the verse states: *“you shall not hate your brother in your heart”* (Lev 19:17).

שב שלא לְשַׂנְא בְּלִב, שְׁנֵאמַר *“לֹא־תִשְׂנֵא אֶת־אָחִיךָ, בְּלִבְבְּךָ”* (ויקרא יט:יז).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

303 Not to embarrass¹⁷ any Jew, as the verse states: “you shall surely rebuke your neighbor, and not bear sin because of him” (Lev 19:17).

שג שלא להלבין פני אדם מישראל, שְׁנַאֲמַר “הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת־עֲמִיתְךָ, וְלֹא־תִשָּׂא עָלָיו חֲטָא” (ויקרא יט:יז).

304 Not to take vengeance, as the verse states: “you shall not take vengeance” (Lev 19:18).

שד שלא לנקם, שְׁנַאֲמַר “לֹא־תִקֵּם” (ויקרא יט:יח).

305 Not to bear a grudge, as the verse states: “nor bear any grudge” (Lev 19:18).

שה שלא לנטור, שְׁנַאֲמַר “וְלֹא־תִטּוֹר” (ויקרא יט:יח).

306 Not to take the mother with the young, as the verse states: “you shall not take the dam with the young” (Deut 22:6).

שו שלא לקח אם על הבנים, שְׁנַאֲמַר “לֹא־תִקַּח הָאֵם, עִלֵּי־הַבָּנִים” (דברים כב:ו).

307 Not to shave the hair from a skin eruption, as the verse states: “the scall shall he not shave” (Lev 13:33).

שז שלא לגלח שער הנתק, שְׁנַאֲמַר “וְאֶת־הַנֶּתֶק, לֹא יִגְלַח” (ויקרא יג:לג).

308 Not to remove any of the signs of leprosy, as the verse states: “take heed in the plague of leprosy” (Deut 24:8).

שח שלא לתלש סימני צרעת, שְׁנַאֲמַר “הַשֹּׁמֵר בְּנֹגַע־הַצָּרַעַת” (דברים כד:ח).

309 Not to plow nor sow in a riverbed¹⁸, as the verse states: “which may neither be plowed nor sown” (Deut 21:4).

שט שלא לעבד ולזרע בנחל איתו, שְׁנַאֲמַר “אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד בּוֹ, וְלֹא יִזְרַע” (דברים כא:ד).

310 That a groom not be required to be involved in any public needs during his first year of marriage, for example conscription or guarding the city walls or the like, as the verse states: “he shall not go out in the host, neither shall he be charged with any business” (Deut 24:5).

שי שלא יתחייב חתן בדבר מצרכי רבים כל שנתו, כגון צבא ושמירת החומה וכיוצא בהן, שְׁנַאֲמַר “לֹא יֵצֵא בְּצָבָא, וְלֹא־יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל־דָּבָר” (דברים כד:ה).

311 Not to permit a sorceress to live, as the verse states: “you shall not permit a sorceress to live” (Ex 22:17).

שיא שלא להחיות מכשף, שְׁנַאֲמַר “מְכַשְׁפָּה, לֹא תַחֲיֶה” (שמות כב:יז).

312 Not to rebel against the sentence of the Court, as the verse states: “you shall not turn aside from the sentence” (Deut 17:11).

שיב שלא להמרות על פי בית דין, שְׁנַאֲמַר “לֹא תִסּוּר, מִכָּל־הַדְּבָר” (ראה דברים יז:יא).

313 Not to add to the commandments of the Torah, whether the Written Torah or its explanation which was received orally, as the verse states: “all this word which I command you, that shall you observe to do; you shall not add to it” (Deut 13:1).

שיג שלא להוסיף על מצוות התורה, בין תורה שבכתב בין בפרושה שקבלו על פה, שְׁנַאֲמַר “אֵת כָּל־הַדְּבָר, אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אַתְּכֶם — אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ, לַעֲשׂוֹת: לֹא־תִסֹּף עָלָיו” (דברים יג:א).

17 Lit “whiten the face of” 18 Where a heifer was decapitated

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

314 Not to take away from any of the commandments of the Torah, as the verse states: *“nor diminish from it”* (Deut 13:1).

שִׁיד שְׁלֹא לְגַרֵעַ מִכָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה,
שֶׁנֶּאֱמַר “וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ” (דברים יג:א).

315 Not to curse a judge, as the verse states: *“you shall not revile a judge”* (Ex 22:27).

שִׁטו שְׁלֹא לְקַלֵּל הַדִּין, שֶׁנֶּאֱמַר “אַלְהִים, לֹא תִקְלַל” (שמות כב:כז).

316 Not to curse the *nasi*, which is the king or the head of the Great Sanhedrin in the Land of Israel, as the verse states: *“nor curse a ruler of your people”* (Ex 22:27).

שִׁטו שְׁלֹא לְקַלֵּל הַנְּשִׂיא, וְהוּא הַמֶּלֶךְ אוֹ רֹאשׁ יְשִׁיבַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר “וְנִשְׂיא בְעַמֶּךָ, לֹא תֹאֵר” (שמות כב:כז).

317 Not to curse any other Jew, as the verse states: *“you shall not curse the deaf”* (Lev 19:14).

שִׁיז שְׁלֹא לְקַלֵּל אֶחָד מִשָּׂאֵר יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא-תִקְלַל חֵרֶשׁ” (ויקרא יט:יד).

318 Not to curse one’s father or mother, as the verse states: *“he who curses his father or his mother shall surely be put to death”* (Ex 21:17).

שִׁיח שְׁלֹא לְקַלֵּל אָב וְאִם, שֶׁנֶּאֱמַר “וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמוֹ, מוֹת יוּמָת” (שמות כא:יז).

319 Not to hit one’s father or mother, as the verse states: *“he who strikes his father or his mother shall surely be put to death”* (Ex 21:15).

שִׁיט שְׁלֹא לְהַכּוֹת אָב וְאִם, שֶׁנֶּאֱמַר “וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמוֹ, מוֹת יוּמָת” (שמות כא:טו).

320 Not to perform any work on the Sabbath, as the verse states: *“you shall do no manner of work”* (Ex 20:9) (also: Deut 5:13).

שִׁכ שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בַּשַּׁבָּת, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא-תַעֲשֶׂה כָּל-מְלָאכָה” (שמות כ:ט) (גם: דברים ה:יג).

321 Not to go outside the city’s boundaries as travelers do on the Sabbath, as the verse states: *“no man may leave his place”* (Ex 16:29).

שִׁכֵּא שְׁלֹא לְהֵלֶךְ חוּץ לְתַחוּם מְדִינָה כְּהוֹלְכֵי דְרָכִים בַּשַּׁבָּת, שֶׁנֶּאֱמַר “אַל-יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ” (שמות טז:כט).

322 Not to punish transgressors on the Sabbath, as the verse states: *“you shall not kindle any fire throughout your habitations”* (Ex 35:3).

שִׁכֵּב שְׁלֹא לַעֲנֹשׁ בַּשַּׁבָּת, שֶׁנֶּאֱמַר “לֹא-תִבְעְרוּ אֵשׁ, בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם” (שמות לה:ג).

323 Not to perform any work on the first day of Pesah, as the verse states: *“you shall do no manner of work in them”* (Ex 12:16).

שִׁכֵּג שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּרֵאשׁוֹן שְׁלִפְסוּחַ, שֶׁנֶּאֱמַר “כָּל-מְלָאכָה, לֹא-יַעֲשֶׂה בָהֶם” (שמות יב:טז).

324 Not to perform any work on the seventh day of Pesah, as the verse states: *“no manner of work shall be done in them”* (Ex 12:16).

שִׁכֵּד שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בַּשְּׁבִיעִי שְׁלִפְסוּחַ, שֶׁנֶּאֱמַר “כָּל-מְלָאכָה, לֹא-יַעֲשֶׂה בָהֶם” (שמות יב:טז).

325 Not to perform any work on the holiday of Shavuoth, as the verse states: *“you shall do no manner of servile work”* (Lev 23:21) (also: Num 28:26).

שִׁכֵּה שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ “כָּל-מְלָאכַת עֲבָדָה, לֹא תַעֲשׂוּ” (ויקרא כג:כא) (גם: במדבר כח:כו).

326 Not to perform any work on the first of the seventh month, as the verse states: “*you shall do no manner of servile work*” (Lev 23:25) (also: Num 29:1).

שכו שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, שֶׁנֶּאֱמָר בּוֹ “כָּל־מְלָאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ” (ויקרא כג:כה) (גם: במדבר כט:א).

327 Not to perform any work on the Day of Atonement, as the verse states: “*you shall do no manner of work*” (Lev 16:29) (also: Lev 23:28; Lev 32:31; Num 29:7).

שכו שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, שֶׁנֶּאֱמָר בּוֹ “כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ” (ויקרא טז:כט) (גם: ויקרא כג:כח; ויקרא כג:לא; במדבר כט:ז).

328 Not to perform any work on the first day of Sukkoth, as the verse states: “*you shall do no manner of servile work*” (Lev 23:35) (also: Num 29:12).

שכח שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּרֵאשׁוֹן שְׁלַחָה, שֶׁנֶּאֱמָר בּוֹ “כָּל־מְלָאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ” (ויקרא כג:לה) (גם: במדבר כט:יב).

329 Not to perform any work on the eighth day of Sukkoth, as the verse states: “*you shall do no manner of servile work*” (Lev 23:36) (also: Num 29:35).

שכט שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּיוֹם שְׁמִינִי שְׁלַחָה, שֶׁנֶּאֱמָר בּוֹ “כָּל־מְלָאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ” (ויקרא כג:לו) (גם: במדבר כט:לה).

330 Not to have sexual relations with one’s mother, as the verse states: “*she is your mother, you shall not uncover her nakedness*” (Lev 18:7).

של שְׁלֹא לְגַלוֹת עֲרוֹת אִם, שֶׁנֶּאֱמָר “אִמֶּךָ הִיא, לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ” (ויקרא יח:ז).

331 Not to have sexual relations with one’s father’s wife, as the verse states: “*your father’s wife’s nakedness you shall not uncover*” (Lev 18:8).

שלא שְׁלֹא לְגַלוֹת עֲרוֹת אִשְׁתְּ אָב, שֶׁנֶּאֱמָר “עֲרוֹת אִשְׁתְּ־אָבִיךָ, לֹא תִגְלֶה” (ויקרא יח:ח).

332 Not to have sexual relations with one’s sister, as the verse states: “*your sister’s nakedness... you shall not uncover*” (Lev 18:9).

שלב שְׁלֹא לְגַלוֹת עֲרוֹת אָחוֹת, שֶׁנֶּאֱמָר “עֲרוֹת אָחוֹתֶךָ ... לֹא תִגְלֶה” (ויקרא יח:ט).

333 Not to have sexual relations with one’s sister from his father or his mother, as the verse states: “*your father’s wife’s daughter... she is your sister, you shall not uncover her nakedness*” (Lev 18:11).

שלג שְׁלֹא לְגַלוֹת עֲרוֹת אָחוֹת מִן הָאָב וּמִן הָאִם, שֶׁנֶּאֱמָר “עֲרוֹת בַּת־אִשְׁתְּ אָבִיךָ ... אָחוֹתֶךָ הִיא — לֹא תִגְלֶה, עֲרוֹתָהּ” (ויקרא יח:יא).

334 Not to have sexual relations with one’s son’s daughter, as the verse states: “*your son’s daughter’s nakedness*” (Lev 18:10).

שלד שְׁלֹא לְגַלוֹת עֲרוֹת בַּת הַבֵּן, שֶׁנֶּאֱמָר “עֲרוֹת בַּת־בְּנֶךָ” (ויקרא יח:י).

335 Not to have sexual relations with one’s daughter’s daughter, as the verse states: “*or your daughter’s daughter, you shall not uncover her nakedness*” (Lev 18:10).

שלה שְׁלֹא לְגַלוֹת עֲרוֹת בַּת הַבַּת, שֶׁנֶּאֱמָר “אוֹ בַת־בַּתֶּךָ, לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָהּ” (ויקרא יח:י).

336 Not to have sexual relations with one’s daughter; the reason this was not explicitly mentioned in the Torah is that it forbade the daughter’s daughter, so it did not have to mention the daughter. And from received tradition they learned that the prohibition of the daughter is from the Torah itself, just as the rest of the principal forbidden sexual relations.

שלו שְׁלֹא לְגַלוֹת עֲרוֹת הַבַּת; וְלָמָּה לֹא נִתְפָּרֶשֶׁה בַּתּוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁאִסַּר בַּת הַבַּת שֶׁתֵּק מִן הַבַּת, וּמִפֵּי הַשְּׂמוּעָה לְמַדּוֹ שֶׁאִסּוּר הַבַּת מְגוּפֵי תוֹרָה, כְּשֶׁאֵר עֲרִיּוֹת.

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

337 Not to have sexual relations with a woman and her daughter, as the verse states: “*you shall not uncover the nakedness of a woman and her daughter*” (Lev 18:17).

שלו שלא לגלות ערות אשה ובתה, שִׁנְאַמֵּר
”עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּהּ, לֹא תִגְלֶה” (ויקרא יח:יז).

338 Not to have sexual relations with a woman and her son’s daughter, as the verse states: “*her son’s daughter*” (Lev 18:17).

שלח שלא לגלות ערות אשה ובת בנה,
שִׁנְאַמֵּר ”אֶת־בִּתְּבִנָּהּ” (ויקרא יח:יז).

339 Not to have sexual relations with a woman and her daughter’s daughter, as the verse states: “*or her daughter’s daughter*” (Lev 18:17).

שלט שלא לגלות ערות אשה ובת בתה,
שִׁנְאַמֵּר ”וְאֶת־בִּתְּבִתָּהּ, לֹא תִקַּח”
(ויקרא יח:יז).

340 Not to have sexual relations with one’s father’s sister, as the verse states: “*you shall not uncover the nakedness of your father’s sister*” (Lev 18:12).

שמ שלא לגלות ערות אחות האב, שִׁנְאַמֵּר
”עֲרוֹת אַחֹת־אָבִיךָ, לֹא תִגְלֶה” (ויקרא יח:יב).

341 Not to have sexual relations with one’s mother’s sister, as the verse states: “*you shall not uncover the nakedness of your mother’s sister*” (Lev 18:13).

שמא שלא לגלות ערות אחות האם, שִׁנְאַמֵּר
”עֲרוֹת אַחֹת־אִמְךָ, לֹא תִגְלֶה” (ויקרא יח:יג).

342 Not to have sexual relations with one’s father’s brother’s wife, as the verse states: “*you shall not approach his wife, she is your aunt*” (Lev 18:14).

שמב שלא לגלות ערות אשת אחי האב,
שִׁנְאַמֵּר ”אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב, דִּדְתִּיךָ הִיא”
(ויקרא יח:יד).

343 Not to have sexual relations with one’s son’s wife, as the verse states: “*you shall not uncover the nakedness of your daughter-in-law*” (Lev 18:15).

שמג שלא לגלות ערות אשת הבן, שִׁנְאַמֵּר
”עֲרוֹת כְּלִתֶּךָ, לֹא תִגְלֶה” (ויקרא יח:טו).

344 Not to have sexual relations with one’s brother’s wife, as the verse states: “*you shall not uncover your brother’s wife’s nakedness*” (Lev 18:16).

שמד שלא לגלות ערות אשת אח, שִׁנְאַמֵּר
”עֲרוֹת אִשְׁת־אָחִיךָ, לֹא תִגְלֶה” (ויקרא יח:טז).

345 Not to have sexual relations with one’s wife’s sister, as the verse states: “*you shall not take a woman to her sister*” (Lev 18:18).

שמה שלא לגלות ערות אחות אשה, שִׁנְאַמֵּר
”וְאִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ, לֹא תִקַּח” (ויקרא יח:יח).

346 Not to have sexual relations with a menstruant, as the verse states: “*you shall not approach a woman to uncover her nakedness while she is impure by her uncleanness*” (Lev 18:19).

שמו שלא לגלות ערות נדה, שִׁנְאַמֵּר ”וְאֶל־
אִשָּׁה, בְּנִדַת טְמֵאָתָהּ — לֹא תִקְרַב”
(ויקרא יח:יט).

347 Not to have sexual relations with another man’s wife, as the verse states: “*you shall not lie carnally with your neighbor’s wife*” (Lev 18:20).

שמוז שלא לגלות ערות אשת איש, שִׁנְאַמֵּר
”וְאֶל־אִשְׁתּוֹ, עִמִּיתֶךָ — לֹא־תִתֵּן שְׁכִבְתֶּךָ”
(ויקרא יח:כ).

348 Not to have sexual relations with an animal, as the verse states: “*you shall not lie with any beast*” (Lev 18:23).

שמח שלא לשכב עם בהמה, שִׁנְאַמֵּר ”וּבְכָל־
בְּהֵמָה לֹא־תִתֵּן שְׁכִבְתֶּךָ” (ויקרא יח:כג).

Negative Commandments

מצוות לא תעשה

349 That a woman not have sexual relations with an animal, as the verse states: “neither shall any woman stand before a beast to lie with it” (Lev 18:23).

שמטשלא תביא אשה בהמה עליה, שנאמר “ואשה, לא-תעמד לפני בהמה לרבעה” (ויקרא יח:כג).

350 Not to have sexual relations with a male, as the verse states: “you shall not lie with a male” (Lev 18:22).

שן שלא לשכב עם זכר, שנאמר “ואת-זכר — לא תשכב” (ויקרא יח:כב).

351 Not to have sexual relations with one’s own father, as the verse states: “the nakedness of your father... you shall not uncover” (Lev 18:7).

שנא שלא לגלות ערות האב עצמו, שנאמר “ערות אביך ... לא תגלה” (ויקרא יח:ז).

352 Not to have sexual relations with one’s own father’s brother, as the verse states: “you shall not uncover your father’s brother’s nakedness” (Lev 18:14).

שנב שלא לגלות ערות אחי האב עצמו, שנאמר “ערות אחי-אביך, לא תגלה” (ויקרא יח:יד).

353 Not to get near any of the principal forbidden sexual relationships in a manner which may lead to sexual relations; for example hugging or kissing or hinting or skipping, as the verse states: “none of you shall approach any that is near of kin to him, to uncover their nakedness” (Lev 18:6); from received tradition they learned that this is a warning not to approach in a manner leading to sexual relations.

שנג שלא לקרב לעריות בדברים המביאים לידי גלוי ערוה, כגון חבוק ונשוק ורמיזה וקפיצה, שנאמר “אל-כל-שאר בשרו, לא תקרבו לגלות ערוה” (ויקרא יח:ו); מפי השמועה למדו שזו אזהרה לקריבה המביאה לידי גלוי ערוה.

354 That a bastard not marry a born Jewish woman, as the verse states: “a bastard shall not enter into the assembly of HASHEM” (Deut 23:3).

שנד שלא ישא ממזר בת ישראל, שנאמר “לא-יבא ממזר, בקהל ה” (דברים כג:ג).

355 That there not be a harlot, which is a woman who has sexual relations without a marriage document and sanctification, as the verse states: “there shall be no harlot” (Deut 23:18).

שנה שלא תהיה קדשה, והיא הנבעלת בלא כתבה וקדושוין, שנאמר “לא-תהיה קדשה” (דברים כג:יח).

356 That one who divorces his wife may not remarry her after she married another man, as the verse states: “her former husband may not...” (Deut 24:4).

שנו שלא יחזיר המגרש גרושתו אחר שנשאת לאחר, שנאמר “לא-יוכל בעלה הראשון ...” (דברים כד:ד).

357 That the childless widow shall only marry her brother-in-law, as the verse states: “the wife of the dead man shall not” (Deut 25:5).

שנז שלא תנשא היבמה לאחר חוץ מיבמה, שנאמר “לא-תהיה אשת-המת” (דברים כה:ה).

358 That a rapist not divorce his victim, as the verse states: “he may not ever divorce her” (Deut 22:29).

שנח שלא יגרש האונס אנוסתו, שנאמר “לא-יוכל שלחה, כל-ימיו” (דברים כב:כט).

359 That the one who defames his wife as a non-virgin may not divorce her, as the verse states: “he may not ever divorce her” (Deut 22:19).

שנט שלא יגרש מוציא שם רע את אשתו, שנאמר בו “לא-יוכל לשלחה כל-ימיו” (דברים כב:יט).

Negative Commandments

360 That a eunuch not marry a born Jewish woman, as the verse states: “*he that is crushed in his private parts may not enter*” (Deut 23:2).

361 Not to castrate a male of any species, neither man or a domestic or wild beast or fowl, as the verse states: “*neither shall you do so in your land*” (Lev 22:24).

362 Not to appoint a convert to a position of authority over Israel, as the verse states: “*you may not put a foreigner over you*” (Deut 17:15).

363 That the king not have a multitude of horses, as the verse states: “*you shall not multiply horses to himself*” (Deut 17:16).

364 That the king not have a multitude of wives, as the verse states: “*neither shall he multiply wives to himself*” (Deut 17:17).

365 That he not have excessive amounts of silver and gold, as the verse states: “*nor shall he multiply greatly to himself silver and gold*” (Deut 17:17).

Notes

1 These are the six-hundred and thirteen commandments which were told to Moshe at Sinai, together with their general rules, and specific cases and precise details; and all these general rules, specific cases and precise details of each and every commandment are what constitute the Oral Law which each and every Sanhedrin received from its predecessor.

2 There are other commandments which came about after the giving of the Torah, and which were established by the prophets or the sages, and which spread out and were accepted by all Jews – for example, the reading of the *megillah*, or the Hanukkah candles, or the fast of the Ninth of Av, or washing of hands¹⁹, or *eruv*. And for each of these commandments there are explanations and details, and all will be clarified in this work.

3 We are required to accept and keep all of these new commandments, as the verse states: “*you shall not turn aside from the any of the sentence...*”

מצוות לא תעשה

שס שלא יקח סריס בת ישראל, שִׁנְאָמֶר “לא־יבא פְּצוּע־דָּבָא” (דברים כג:ב).

שסא שלא לְסַרס זָכָר מִכָּל הַמִּינִים, לא אָדָם וְלֹא בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף, שִׁנְאָמֶר “וּבֹאֲרֹצְכֶם, לֹא תַעֲשׂוּ” (ויקרא כב:כד).

שסב שלא לְמַנּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אִישׁ מִקְּהַל גֵּרִים, שִׁנְאָמֶר “לֹא תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נֹכְרִי” (דברים יז:טו).

שסג שלא יִרְבֶּה הַמֶּלֶךְ סוּסִים, שִׁנְאָמֶר “לֹא־יִרְבֶּה־לוֹ סוּסִים” (דברים יז:טז).

שסד שלא יִרְבֶּה הַמֶּלֶךְ נָשִׁים, שִׁנְאָמֶר “וְלֹא־יִרְבֶּה־לוֹ נָשִׁים” (דברים יז:יז).

שסה שלא יִרְבֶּה לוֹ כֶּסֶף וְזָהָב, שִׁנְאָמֶר “וְכֶסֶף וְזָהָב, לֹא יִרְבֶּה־לוֹ מְאֹד” (דברים יז:יז).

הערות

א אלו הם שש מאות ושלוש עשרה מצוות שִׁנְאָמְרוּ לוֹ לְמִשְׁנֵי בְּסִינֵי, הֵן וּכְלֻלֹתֵיהֶן וּפְרָטוֹתֵיהֶן וְדִקְדוּקֵיהֶן; וְכָל אוֹתָן הַכְּלֻלֹת וְהַפְּרָטוֹת וְהַדִּקְדוּקִין וְהַבְּאוּרִין שְׁלֹכֵל מִצְוָה וּמִצְוָה, הִיא תוֹרָה שֶׁבַעל פֶּה שֶׁקִּבְלוּ בֵּית דִּין מִפִּי בֵּית דִּין.

ב וְיֵשׁ מִצְוֹת אַחֲרוֹת שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ אַחַר מִתְּן תוֹרָה, וְקִבְעוּ אוֹתָן נְבִיאִים וְחֻכְמִים וּפְשָׁטוּ בְּכָל יִשְׂרָאֵל – כְּגוֹן מִקְרָא מְגִלָּה, וְגַר חֲנוּכָּה, וְתַעֲנִית תְּשַׁעָּה בָּאָב, וְנִדִּים, וְעֵרוּבִין. וְיֵשׁ לְכָל מִצְוָה וּמִצְוָה מֵאֵלוּ פְּרוּשֵׁין וְדִקְדוּקִין; וְהַכֹּל יִתְבָּאֵר בְּחִבּוּר זֶה.

ג כָּל אֵלוּ הַמִּצְוֹת שֶׁנִּתְחַדְּשׁוּ – חֲבִיבִין אֲנוּ לְקַבְּלָם וְלִשְׁמָרָם, שִׁנְאָמֶר “לֹא תִסּוּר,

19 before eating bread

(see Deut 17:11); and they do not constitute an addition to the laws of the Torah. So what did the Torah mean by cautioning “do not add ... nor diminish” (Deut 13:1)? That no prophet has permission to innovate anything and say that the Holy One, blessed is He, commanded him with this new commandment to be added to the commandments of the Torah, or to remove one of the six-hundred and thirteen commandments.

4 But if a Sanhedrin, along with a prophet of those times added a commandment as an enactment, or as a teaching, or as a decree – that is not an “addition”: because they did not say that the Holy One, blessed is He, commanded them to make an *eruv* or to read the *megillah* in the proper time. But if they were to say such a thing, then they would be adding to the Torah.

5 Rather, this is what we say: that the prophets along with the Sanhedrin established and commanded to read the *megillah* in its proper time in order to remind us of God’s praises, and the salvations He performed for us, and that He was close to hear our cries, so that we may bless and extol him, and to inform the future generations that what the Torah promised us is true: “for what great nation is there, which has God so close to them?” (see Deut 4:7); (also: Deut 4:8). And in this same manner, all the other commandments which are Rabbinic, whether positive or negative.

מְכַלֵּה־דָבָר ... “ (ראה דברים יז:יא); וְאִינָם תּוֹסֵפֶת עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה. וְעַל מֵה הַזְהִירָה תּוֹרָה “לֹא־תִסַּף ... וְלֹא תִגְרַע” (דברים יג:א) – שֶׁלֹּא יִהְיֶה נָבִיא רִשָּׁאִי לְחַדֵּשׁ דָּבָר וְלִוְמַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּהוּ בְּמִצְוָה זֹאת לְהוֹסִיפָה לְמִצְוֹת הַתּוֹרָה, אוֹ לְחַסֵּר אַחַת מֵאֵלוּ הַיְשָׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת.

ד אֲבָל אִם הוֹסִיפוּ בַּיַּת דִּין עִם נָבִיא שְׂיִהְיֶה בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן מִצְוָה דֶּרֶךְ תִּקְנָה, אוֹ דֶּרֶךְ הוֹרָאָה, אוֹ דֶּרֶךְ גְּזָרָה – אֵין זֶה תּוֹסֵפֶת: שֶׁהָרִי לֹא אָמְרוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה לַעֲשׂוֹת עֲרוּב אוֹ לְקָרוֹת הַמְּגִלָּה בְּעוֹנְתָהּ. וְאֵלוּ אָמְרוּ כֵן, הָיָו מוֹסִיפִין עַל הַתּוֹרָה.

ה אֵלֹא כֵּן אָנוּ אוֹמְרִין, שֶׁהַנְּבִיאִים עִם בַּיַּת דִּין תִּקְנוּ וְצִוּוּ לְקָרוֹת הַמְּגִלָּה בְּעוֹנְתָהּ כְּדִי לְהַזְכִּיר שְׁבַחֲו שֶׁלְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּתְשׁוּעוֹת שֶׁעָשָׂה לָנוּ, וְהָיָה קְרוֹב לְשׁוֹעֲנוּ כְּדִי לְבָרְכוֹ וּלְהַלְלוֹ, וְכִדִּי לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת הַבָּאִים שֶׁאֲמַת מֵה שֶׁהַבְּטִיחְנוּ בַּתּוֹרָה, “וּמִי־גוֹי גָּדוֹל, אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרִבִּים אֵלָיו” (ראה דברים ד:ז); (גם: דברים ד:ח). וְעַל דֶּרֶךְ זֶה הָיָה כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה שֶׁהָיָה מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים, בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה.

Division of the books

חלוקת הספרים

I have seen fit to divide this work into fourteen books:

First book. It includes all the commandments which are the basis of the religion of Moshe our Teacher, and which a person must know first of all. For example, the Unity of His name, may He be blessed, and the prohibition of idolatry. I have called this book **The Book of Knowledge**.

Second book. It includes all the frequently occurring commandments, which we were commanded in order to love God and to remember Him always — for example, the reading of *shema*, and prayer, and phylacteries, and blessings. Circumcision is included amongst them, because it is a sign upon our flesh to always remind us, whenever we haven't phylacteries or *shisit* or anything similar. I have called this book **The Book of Love**.

Third book. It includes the commandments which occur at known times — for example Sabbath and holidays. I have called this book **The Book of Times**.

Fourth book. It includes commandments regarding marriage status — for example, marriage and divorce, and levirate marriage and release from it. I have called this book **The Book of Women**.

Fifth book. It includes commandments regarding forbidden sexual relations and forbidden foods — since regarding both of them, God sanctified us and separated us from the nations through relations and food, and regarding both of them it says “*I will distinguish you from the nations*” (Lev 20:26), “*that I have separated you from the nations*” (Lev 20:24). I have called this book **The Book of Holiness**.

Sixth book. It contains commandments applying to one who forbade things upon himself by words — for example, by oaths and vows. I have called this book **The Book of Promising**.

וְרֵאִיתִי לְחַלֵּק חֲבוּר זֶה לְאַרְבָּעָה עָשָׂר סְפָרִים:

סֵפֶר רֵאשׁוֹן. אֲכַלֵּל בוֹ כָּל הַמִּצְוֹת שֶׁהֵן עֵיקַר דַּת מֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וְצָרִיךְ אָדָם לֵידַע אוֹתָן תְּחִלַּת הַכֹּל – כְּגוֹן יְחִוּד שְׁמוֹ בְּרוּךְ הוּא, וְאִסּוּר עֲבוֹדָה זָרָה. וְקָרָאתִי שֵׁם סֵפֶר זֶה **סֵפֶר הַמַּדְעָה**.

סֵפֶר שֵׁנִי. אֲכַלֵּל בוֹ הַמִּצְוֹת שֶׁהֵן תְּדִירוֹת, שְׁנֵצְטוּיֵנוּ בָּהֶם כְּדִי לְאַהֲבֵם אֶת הַמָּקוֹם וּלְזַכְרוֹ תָּמִיד – כְּגוֹן קְרִיַת שְׁמַע, וּתְפִלָּה, וּתְפִלִּין, וּבְרָכוֹת; וּמִיֵּלָה בְּכָלֶיךָ, לְפִי שֶׁהִיא אוֹת בְּבִשְׁרֵנוּ לְהַזְכִּיר תָּמִיד בְּשַׁעָה שֶׁאֵין שָׁם לֹא תְּפִלִּין וְלֹא צִיצִית וְכוּיֹצֵא בָּהֶן. וְקָרָאתִי שֵׁם סֵפֶר זֶה **סֵפֶר אֲהָבָה**.

סֵפֶר שְׁלִישִׁי. אֲכַלֵּל בוֹ הַמִּצְוֹת שֶׁהֵם בְּזִמְנֵים יְדוּעִים – כְּגוֹן שַׁבָּת, וּמוֹעֲדוֹת. וְקָרָאתִי שֵׁם סֵפֶר זֶה **סֵפֶר זְמַנִּים**.

סֵפֶר רְבִיעִי. אֲכַלֵּל בוֹ מִצְוֹת שֶׁלְּבַעֲיָלָה – כְּגוֹן קְדוּשַׁתִּין וְגִרוּשִׁין, וְיִבּוּם וְחִלְצִיָּה. וְקָרָאתִי שֵׁם סֵפֶר זֶה **סֵפֶר נָשִׁים**.

סֵפֶר חֲמִישִׁי. אֲכַלֵּל בוֹ מִצְוֹת שֶׁלְּבִיאוֹת אִסּוּרוֹת, וּמִצְוֹת שֶׁלְּמֵאֲכָלוֹת אִסּוּרוֹת – לְפִי שֶׁבִשְׁנֵי עֲנִיִּים הָאֵלוֹ קִדְּשָׁנוּ הַמָּקוֹם וְהַבְּדִילָנוּ מִן הָאֻמוֹת בְּעֲרִיּוֹת וּבְמֵאֲכָלוֹת אִסּוּרוֹת, וּבִשְׁנֵיהֶם נֶאֱמַר “וְאֲבָדֶל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים” (ויקרא כ:כו), “אֲשֶׁר־הַבְּדִלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים” (ויקרא כ:כד). וְקָרָאתִי שֵׁם סֵפֶר זֶה **סֵפֶר קְדוּשָׁה**.

סֵפֶר שֵׁשִׁי. אֲכַלֵּל בוֹ מִצְוֹת שֶׁיִּתְחַיֵּב בָּהֶם מִי שֶׁאִסּוּר עֲצֻמוֹ בְּדַבָּרִים – כְּגוֹן שְׁבוּעוֹת וְנִדְרִים. וְקָרָאתִי שֵׁם סֵפֶר זֶה **סֵפֶר הַכְּלָאָה**.

Division of the books

חלוקת הספרים

Seventh book. It includes agricultural commandments – for example Sabbatical and Jubilee years, and tithes and heave offerings, and the rest of the related commandments. I have called this book **The Book of Seeds.**

ספר שביעי. אכלל בו מצוות שהם בזרע הארץ – כגון שמטים ויובלות, ומעשרות ותרומות, ושאר מצוות הנגללים עמהן מענינם. וקראתי שם ספר זה **ספר זרעים.**

Eighth book. It includes commandments regarding building the Temple, and the perpetual public sacrifices. **The Book of Service.**

ספר שמיני. אכלל בו מצוות שהן בבנין מקדש וקרבנות צבור התמידין. וקראתי שם ספר זה **ספר עבודה.**

Ninth book. It includes commandments regarding individual sacrifices. **The Book of Sacrifices.**

ספר תשיעי. אכלל בו מצוות שהם בקרבנות היחיד. וקראתי שם ספר זה **ספר הקרבנות.**

Tenth book. It includes commandments regarding ritual purity and impurity. I have called this book **The Book of Purity.**

ספר עשירי. אכלל בו מצוות שהן בטהרות וטמאות. וקראתי שם ספר זה **ספר טהרה.**

Eleventh book. It includes commandments between man and his fellow, including those involving an initial monetary or physical damage. I have called this book **The Book of Damages.**

ספר אחד עשר. אכלל בו מצוות שבין אדם לחברו, ויש בהן הזק תחלה בממון או בגוף. וקראתי שם ספר זה **ספר נזקים.**

Twelfth book. It includes the commandments regarding buying and selling. I have called this book **The Book of Acquisition.**

ספר שנים עשר. אכלל בו מצוות מכירה וקנינה. וקראתי שם ספר זה **ספר קנין.**

Thirteenth book. It includes commandments between man and his fellow, regarding the rest of the laws which do not begin with damages – for example, guardians and debts, and claims and denials. I have called this book **The Book of Judgments.**

ספר שלושה עשר. אכלל בו מצוות שבין אדם לחברו, בשאר הדינין שאין בתחלתן הזק – כגון שומרים, ובעלי חובות, וטענות וכפירות. וקראתי שם ספר זה **ספר משפטים.**

Fourteenth book. It includes those commandments given to the Sanhedrin – for example court-imposed death-penalties, and receiving testimony, and the laws of the king and his wars. I have called this book **The Book of Judges.**

ספר ארבעה עשר. אכלל בו מצוות שהן מסורין לסנהדרין – כגון מיתות בית דין, וקבלת עדות, ודין המלך ומלחמותיו. וקראתי שם ספר זה **ספר שופטים.**

This is the breakdown of the laws in this work, according to the subject matter of the books, and the breakdown of the commandments according to the subject matter of the laws.

וזה הוא חלוקת הלכות שלחבור זה לפי עניני הספרים, וחלוקת המצוות לפי עניני ההלכות.

The Book of Knowledge

ספר המדע

Its laws are five, and this is their order: Laws of the Foundations of the Torah, Laws of Personality Development, Laws of Torah Study, Laws of Idolatry and the Customs of the Gentiles, Laws of Repentance.

Laws of the Foundations of the Torah. It contains ten commandments, six positive and four negative; which are: (1) to know there is a God; (2) not to entertain the notion that there is any god other than Him; (3) to acknowledge His Oneness; (4) to love Him; (5) to revere Him; (6) to sanctify His name; (7) not to desecrate His name; (8) not to destroy anything which contain His name; (9) to obey the prophet who speaks in His name; (10) not to try Him.

Laws of Personality Development. It contains eleven commandments, five positive and six negative; which are: (1) to imitate His ways; (2) to cleave to those who know Him; (3) to love one's fellows; (4) to love converts; (5) not to hate fellow Jews; (6) to rebuke; (7) not to embarrass; (8) not to afflict the unfortunate; (9) not to spread gossip; (10) not to seek revenge; (11) not to bear a grudge.

Laws of Torah Study. It includes two positive commandments: (1) to study Torah; (2) to honor those who teach and know it.

Laws of Idolatry and the Customs of the Gentiles. It contains fifty-one commandments, two positive and forty-nine negative; which are: (1) not to turn to idolatry; (2) not to stray after the musings of the heart and the sights of the eyes; (3) not to blaspheme; (4) not to worship an idol in its normal way; (5) not to prostrate oneself to it; (6) not to make an idol for oneself; (7) not to make an idol, even for others; (8) not to make shapes, even for decoration; (9) not to proselytize others to it; (10) to burn a subverted city; (11) not to rebuild it; (12) not to benefit from any of its wealth; (13) not to entice an individual to worship it; (14) not to love such an enticer; (15) not to stop hating him; (16) not to save him; (17) not to defend him in court; (18) not to refrain from prosecuting him; (19) not to prophesy in its name; (20) not to listen to one who prophesies in its

הלכותיו חמש, וזוה הוא סדורן: הלכות יסודי התורה, הלכות דעות, הלכות תלמוד תורה, הלכות עבודה זרה וחקות הגויים, הלכות תשובה.

הלכות יסודי התורה. יש בכללן עשר מצוות – שש מצוות עשה, וארבע מצוות לא תעשה; וזוה הוא פֶּרֶט: (א) לידע שיש שם אלוה; (ב) שלא יעלה במחשבה שיש שם אלוה זולתי ה'; (ג) ליחדו; (ד) לאהבו; (ה) ליראה ממנו; (ו) לקדש שמו; (ז) שלא לחלל שמו; (ח) שלא לאבד דברים שנקרא שמו עליהן; (ט) לשמע מן הנביא המדבר בשמו; (י) שלא לנסותו.

הלכות דעות. יש בכללן אחת עשרה מצוות – חמש מצוות עשה, ושש מצוות לא תעשה; וזוה הוא פֶּרֶט: (א) להדמות בדרכיו; (ב) להדבק ביודעיו; (ג) לאהב את רעים; (ד) לאהב את הגרים; (ה) שלא לשנא אחים; (ו) להוכיח; (ז) שלא להלבין פנים; (ח) שלא לענות אמלליו; (ט) שלא להלך רכיל; (י) שלא לנקם; (יא) שלא לנטור.

הלכות תלמוד תורה. יש בכללן שתי מצוות עשה: (א) לתלמוד תורה; (ב) לכבד מלמדיה ויודעיה.

הלכות עבודה זרה וחקות הגויים. יש בכללן אחת וחמשים מצוות – שתי מצוות עשה, ותשע וארבעים מצוות לא תעשה; וזוה הוא פֶּרֶט: (א) שלא לפנות אחר עבודה זרה; (ב) שלא לתור אחר הרהור הלב וראית העינים; (ג) שלא לגדף; (ד) שלא יעבד אותה כדרך עבודתה; (ה) שלא ישתחוה לה; (ו) שלא לעשות פסל לעצמו; (ז) שלא לעשות פסל אפלו לאחרים; (ח) שלא לעשות צורות אפלו לנואי; (ט) שלא להדיח אחרים אחריה; (י) לשרף עיר הנדחת; (יא) שלא לבנותה; (יב) שלא להנות מכל ממונה; (יג) שלא להסית יחיד לעבדה; (יד) שלא לאהב המסית; (טו) שלא לעזב שנאתו;

name; (21) not to prophesy falsely, even in the name of HASHEM; (22) not to fear killing a false prophet; (23) not to swear in the name of an idol; (24) not to make an *ov*; (25) not to make a *yid'oni*; (26) not to pass one's children to Molech; (27) not to erect a pillar; (28) not to prostrate oneself on a figured stone; (29) not to plant an *ashera*; (30) to destroy idolatry and anything done for its sake; (31) not to benefit from idolatry or any of its appurtenances; (32) not to benefit from a worshipped covering; (33) not to enter a covenant with idolaters; (34) not to show them favor; (35) not to permit them to dwell in our Land; (36) not to imitate their customs or clothing styles; (37) not to engage in divination; (38) not to perform wizardry; (39) not to soothsay; (40) not to utter charms; (41) not to consult the dead; (42) not to consult an *ov*; (43) not to consult a *yid'oni*; (44) not to practice witchcraft; (45) not to shave the corners of the head; (46) not to remove the corners of the beard; (47) that a man not wear women's clothing; (48) that a woman not wear men's clothing; (49) not to get a tattoo; (50) not to cut oneself; (51) not to make a bald spot for the dead.

(טז) שְׁלֹא לְהַצִּילֹו; (יז) שְׁלֹא לְלַמֵּד עָלָיו זְכוֹת; (יח) שְׁלֹא יִמְנַע מִלְלַמֵּד עָלָיו חוֹבָה; (יט) שְׁלֹא לְהִתְנַבֵּא בְשֵׁמָה; (כ) שְׁלֹא לְשִׁמַּע מִן הַמִּתְנַבֵּא בְשֵׁמָה; (כא) שְׁלֹא לְהִתְנַבֵּא בְשֵׁקֶר, וְאַפְלוּ בְשֵׁם ה'; (כב) שְׁלֹא לְגוֹר מִהַרְיגַת נְבִיא שֵׁקֶר; (כג) שְׁלֹא לְשַׁבַּע בְּשֵׁם עֲבוֹדָה זָרָה; (כד) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת אוֹב; (כה) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת יִדְעוֹנִי; (כו) שְׁלֹא לְהַעֲבִיר לְמַלְךְ; (כז) שְׁלֹא לְהִקִּים מִצְבֵּה; (כח) שְׁלֹא לְהִשְׁתַּחֲוֹת עַל אֲבֹן מִשְׁכִּית; (כט) שְׁלֹא לְטַע אֲשֵׁרָה; (ל) לֹאבֵד עֲבוֹדָה זָרָה וְכָל הַנֶּעֱשֶׂה בְשִׁבְיָלָה; (לא) שְׁלֹא לְהִנּוֹת בְּעֲבוֹדָה זָרָה וּבְכָל מְשִׁמְשִׁיָּה; (לב) שְׁלֹא לְהִנּוֹת בְּצַפּוּיִי נֶעֱבֵד; (לג) שְׁלֹא לְכַרֵּת בְּרִית לְעוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה; (לד) שְׁלֹא לְחַן עֲלֵיהֶם; (לה) שְׁלֹא יֵשְׁבוּ בְּאֶרְצָנוּ; (לו) שְׁלֹא לְהִדְמוֹת בְּמִנְהַגוֹתֵם וּבְמַלְבוּשֵׁם; (לז) שְׁלֹא לְנַחֵשׁ; (לח) שְׁלֹא לְקַסֵּם; (לט) שְׁלֹא לְעוֹנֵן; (מ) שְׁלֹא לְחַבֵּר חֲבֵר; (מא) שְׁלֹא לְדַרְשׁ אֶל הַמֵּתִים; (מב) שְׁלֹא לְשַׁאל בְּאוֹב; (מג) שְׁלֹא לְשַׁאל בִּידְעוֹנִי; (מד) שְׁלֹא לְכַשֵּׁף; (מה) שְׁלֹא לְהַקִּיף פְּאֵת רֹאשׁ; (מו) שְׁלֹא לְהִשְׁחִית פְּאֵת הַזָּקֵן; (מז) שְׁלֹא יַעֲדָה אִישׁ עַדֵי אִשָּׁה; (מח) שְׁלֹא תַעֲדָה אִשָּׁה עַדֵי אִישׁ; (מט) שְׁלֹא לְכַתֵּב קַעֲקַע; (נ) שְׁלֹא לְהִתְגוֹדֵד; (נא) שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת קַרְחָה עַל מֵת.

Laws of Repentance. One positive commandment, which is that a sinner repent his sin before God, and confess.

הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה. מִצְוַת עֲשֵׂה אַחַת, וְהִיא שִׁישׁוּב הַחוּטָא מִחֻטָּאוֹ לְפָנֵי ה', וְיִתְנַדָּה.

Thus all the commandments included in this book number seventy-five, of them sixteen positive and fifty-nine negative commandments.

נִמְצְאוּ כָּל הַמִּצְוֹת הַנִּכְלָלוֹת בְּסֵפֶר זֶה, חֲמִישׁ וּשְׁבַעִים – שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה מֵהֶן מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְתִשְׁעַ וְחַמְשִׁים מִצְוֹת לֹא תַעֲשֵׂה.

The Book of Love

סֵפֶר אֱהָבָה

Its laws are six, and this is their order: Laws of Reciting the Shema, Laws of Prayer and the Priestly Blessing, Laws of Tefillin and Mezuzot and Torah Scrolls, Laws of Tsitsit, Laws of Blessings, Laws of Circumcision.

הַלְכוֹתָיו שֵׁשׁ, וְזֶה הוּא סֵדוֹרָן: הַלְכוֹת קְרִיַת שְׁמַע, הַלְכוֹת תְּפִלָּה וּבִרְכַת כּוּהֵיִם, הַלְכוֹת תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת וְסֵפֶר תּוֹרָה, הַלְכוֹת צִיצִית, הַלְכוֹת בְּרָכוֹת, הַלְכוֹת מִילָה.

Laws of Reciting the Shema. One positive commandment, which is to recite the *shema*¹ twice each day.

הלכות קריאת שמע. מצוות עשה אחת, והיא לקרות קריאת שמע פעמיים ביום.

Laws of Prayer and the Priestly Blessing. It includes two positive commandments, which are: (1) to worship God daily by means of prayer; (2) that the Priests bless Israel daily.

הלכות תפילה וברכת כוהנים. יש בכללן שתי מצוות עשה: (א) לעבד את ה' בתפילה בכל יום; (ב) לברך כוהנים את ישראל בכל יום.

Laws of Tefillin and Mezuzot and Torah Scrolls. It contains five positive commandments, which are: (1) that *tefillin* be on the head; (2) to tie them on the arm; (3) to affix a *mezuzah* at doorways; (4) that each man write a Torah scroll for himself; (5) that a king write a second Torah scroll so that he has two Torah scrolls.

הלכות תפילין ומזוזה וספר תורה. יש בכללן חמש מצוות עשה; וזה הוא פרטן: (א) להיות תפילין על הראש; (ב) לקשרם על היד; (ג) לקבע מזוזה בפתחי השערים; (ד) לכתוב כל איש ספר תורה לעצמו; (ה) לכתוב המלך ספר שני לעצמו כדי שיהיה לו שני ספרי תורה.

Laws of Tsitsit. One positive commandment, which is to make *tsitsit* on the corners of garments.

הלכות ציצית. מצוות עשה אחת, והיא לעשות ציצית על פנפי הכסות.

Laws of Blessings. One positive commandment, which is to bless His name after eating.

הלכות ברכות. מצוות עשה אחת, והיא לברך את שמו אחר אכילה.

Laws of Circumcision. One positive commandment, which is to circumcise males when they are eight days old.

הלכות מילה. מצוות עשה אחת, והיא למול את הזכרים ביום השמיני.

Thus all the commandments included in this book number eleven positive commandments.

נמצאו כל המצוות הנכללות בספר זה, אחת עשרה מצוות עשה.

The Book of Times

ספר זמנים

Its laws are ten, and this is their order: Laws of the Sabbath, Laws of Eruvin, Laws of Rest on the Tenth of Tishrei, Laws of Rest on Holidays, Laws of Leaven and Unleavened Bread, Laws of Shofar, Sukkah and Lulav, Laws of Sheqalim, Laws of the Sanctification of the Month, Laws of Fasts, Laws of Megillah and Hanukkah.

הלכותיו עשר, וזה הוא סדרן: הלכות שבת, הלכות ערובין, הלכות שביתת עשור, הלכות שביתת יום טוב, הלכות חמץ ומצה, הלכות שופר וסכה ולולב, הלכות שקלים, הלכות קדוש החדש, הלכות תעניות, הלכות מגילה וחנוכה.

Laws of the Sabbath. It contains five commandments, two positive and three negative; which are: (1) to rest on the seventh day; (2) not to perform any work on it; (3) not to punish on the Sabbath; (4) not to leave the limits¹ on the Sabbath; (5) to sanctify the day by mentioning.

הלכות שבת. יש בכללן חמש מצוות – שתי מצוות עשה, ושלוש מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטן: (א) לשבת בשביעי; (ב) שלא לעשות בו מלאכה; (ג) שלא לענוש בשבת; (ד) שלא לצאת חוץ לגבול בשבת; (ה) לקדש היום בזכירה.

1 of one's settlement

Laws of Eruvin. One positive commandment, which is Rabbinic and not counted among the Torah commandments.

הלכות ערובין. מצוות עשה אחת, והיא מדברי סופרים ואינה מן המנין.

Laws of Rest on the Tenth of Tishrei. It contains four commandments, two positive and two negative; which are: (1) to cease all work on it; (2) not to perform any work on it; (3) to afflict oneself on it; (4) not to eat or drink on it.

הלכות שביתת עשור. יש בכללן ארבע מצוות – שתי מצוות עשה, ושתי מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטון: (א) לשבת בו ממלאכה; (ב) שלא לעשות בו מלאכה; (ג) להתענות בו; (ד) שלא לאכל ולשתות בו.

Laws of Rest on Holidays. It contains twelve commandments, six positive and six negative; which are: (1) to rest on the first of Pesah; (2) not to perform any work on it; (3) to rest on the seventh of Pesah; (4) not to perform any work on it; (5) to rest on the day of the holiday of Shavuot; (6) not to perform any work on it; (7) to rest on Rosh Hashana; (8) not to perform any work on it; (9) to rest on the first day of the holiday of Sukkoth; (10) not to perform any work on it; (11) to rest on the eight day of the holiday; (11) not to perform any work on it.

הלכות שביתת יום טוב. יש בכללן שתיים עשרה מצוות – שש מצוות עשה, ושש מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטון: (א) לשבת בראשון שלפסח; (ב) שלא לעשות בו מלאכה; (ג) לשבת בשביעי שלפסח; (ד) שלא לעשות בו מלאכה; (ה) לשבת ביום חג השבועות; (ו) שלא לעשות בו מלאכה; (ז) לשבת בראש השנה; (ח) שלא לעשות בו מלאכה; (ט) לשבת בראשון שלחג הסוכות; (י) שלא לעשות בו מלאכה; (יא) לשבת בשמיני שלחג; (יב) שלא לעשות בו מלאכה.

Laws of Leaven and Unleavened Bread. It contains eight commandments, three positive and five negative; which are: (1) not to eat anything leavened on the fourteenth day of Nissan from midday on; (2) to cease leavening from the fourteenth; (3) not to eat anything leavened all seven days; (4) not to eat a mixture containing any leaven all seven days; (5) that nothing leavened be seen in one's possession all seven days; (6) that nothing leavened be found in one's possession all seven days; (7) to eat *masa*² on the night of Pesah; (8) to tell the story of the exodus from Egypt on that night.

הלכות חמץ ומצה. יש בכללן שמונה מצוות – שלוש מצוות עשה, וחמש מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטון: (א) שלא לאכל חמץ ביום ארבעה עשר מחצות היום ולמעלה; (ב) להשבית שאור מארבעה עשר; (ג) שלא לאכל חמץ כל שבועה; (ד) שלא לאכל תערבת חמץ כל שבועה; (ה) שלא יראה חמץ כל שבועה; (ו) שלא ימצא חמץ כל שבועה; (ז) לאכל מצה בלילי הפסח; (ח) לספר ביציאת מצרים באותו הלילה.

Laws of Shofar, Sukkah and Lulav. It contains three positive commandments, which are: (1) to hear the sound of the *shofar*³ on the first day of Tishrei; (2) to dwell in a *sukkah* the seven days of the holiday; (3) to pick up the *lulav* in the Temple all seven days of the holiday.

הלכות שופר וספה ולולב. יש בכללן שלוש מצוות עשה; וזה הוא פרטון: (א) לשמע קול שופר באחד בתשרי; (ב) לישוב בספה שבועת ימי החג; (ג) לטל לולב במקדש כל שבועת ימי החג.

Laws of Sheqalim. One positive commandment, which is that each man give a half-sheqel to the Temple each year.

הלכות שקלים. מצוות עשה אחת, והיא לתן כל איש מחצית השקל בכל שנה.

2 unleavened bread 3 Ram's horn

Laws of the Sanctification of the Month. One positive commandment, which is to calculate, know and establish which day the beginning of each month of the year falls.

הלכות קדוש החדש. מצוות עשה אחת, והיא לחשב ולידע ולקבע באיזה יום הוא תחלת כל חדש וחדש מחדשי השנה.

Laws of Fasts. One positive commandment, which is to fast and cry out in prayer before God whenever great trouble afflicts the public.

הלכות תעניות. מצוות עשה אחת, והיא להתענות ולזעק לפני ה' בעת כל צרה גדולה שתבוא על הצבור.

Laws of Megillah and Hanukkah. It contains two Rabbinic commandments, which are not included in the count of Torah commandments.

הלכות מגלה וחנוכה. יש בכללן שתי מצוות עשה מדברי סופרים, ואינם מן המניין.

Thus all the Torah commandments included in this book number thirty-five, nineteen positive and sixteen negative, and three Rabbinic commandments.

נמצאו כל המצוות שלתורה הנכללות בספר זה, חמש ושלושים – תשע עשרה מהן מצוות עשה, ושש עשרה מצוות לא תעשה; ויש בו שלוש מצוות מדברי סופרים.

The Book of Women

ספר נשים

Its laws are five, and this is their order: Laws of Marriage, Laws of Divorce, Laws of Levirate Marriage and Release, Laws of the Virgin Maiden, Laws of the Wayward Wife.

הלכותיו חמש, וזה הוא סידורן: הלכות אישות, הלכות גרושין, הלכות יבום וחליצה, הלכות נערה בתולה, הלכות סוטה.

Laws of Marriage. It contains four commandments, two positive and two negative; which are: (1) to effect marriage by means of a marriage document and sanctification; (2) not to have sexual relations with a woman without a marriage document and sanctification; (3) not to withhold food, clothing and conjugal rights; (4) to be fruitful and multiply with one's wife.

הלכות אישות. יש בכללן ארבע מצוות – שתי מצוות עשה, ושתי מצוות לא תעשה; וזה הוא פירטן: (א) לשא אשה בכתבה וקדושין; (ב) שלא תבעל אשה בלא כתבה וקדושין; (ג) שלא ימנע שאר כסות ועונה; (ד) לפרות ולרבות ממנה.

Laws of Divorce. It contains two commandments: (1) a positive commandment, which is that one who wishes to divorce do so by means of a document; (2) that one not remarry his divorced wife after she married another.

הלכות גרושין. יש בכללן שתי מצוות: (א) מצוות עשה, והיא שייגרש המגרש בספר; (ב) שלא יחזיר גרושתו משנשאת.

Laws of Levirate Marriage and Release. It contains three commandments, two positive and one negative; which are: (1) to effect levirate marriage; (2) to release from levirate marriage; (3) that the sister-in-law not marry outside the family until the brother-in-law's hold on her has been released.

הלכות יבום וחליצה. יש בכללן שלוש מצוות – שתי מצוות עשה, ואחת מצוות לא תעשה; וזה הוא פירטן: (א) ליבם; (ב) לחלץ; (ג) שלא תנשא יבמה לאיש זר עד שתסור רשות היבם מעליה.

Laws of the Virgin Maiden. It contains five commandments, three positive and two negative; which are: (1) to fine the seducer; (2) that a rapist marry the rape victim; (3) that the rapist be unable to divorce his victim; (4) that the wife of one who defamed her⁴ be able to stay with her husband forever; (5) that the defamer be unable to divorce his wife.

Laws of the Wayward Wife. It contains three commandments, one positive and two negative; which are: (1) that the wayward wife perform the special procedure described in the Torah; (2) not to put oil on her offering; (3) not to put frankincense on it.

Thus all the commandments included in this book number seventeen, of them nine positive and eight negative commandments.

The Book of Holiness

Its laws are three, and this is their order: Laws of Forbidden Relations, Laws of Forbidden Foods, Laws of Slaughter.

Laws of Forbidden Relations. It contains thirty-seven commandments, one positive and thirty-six negative; which are: (1) not to have relations⁵ with one's mother; (2) not to have relations with one's father's wife; (3) not to have relations with one's sister; (4) not to have relations with one's father's wife's daughter; (5) not to have relations with one's son's daughter; (6) not to have relations with one's daughter; (7) not to have relations with one's daughter's daughter; (8) not to marry a woman and her daughter; (9) not to marry a woman and her son's daughter; (10) not to marry a woman and her daughter's daughter; (11) not to have relations with one's father's sister; (12) not to have relations with one's mother's sister; (13) not to have relations with one's father's brother's wife; (14) not to have relations with one's son's wife; (15) not to have relations with one's brother's wife; (16) not to have relations with one's wife's sister; (17) not to lie down with an animal; (18) that a woman not bring an animal upon her; (19) not to lie down with a male; (20) not to uncover one's father's nakedness; (21) not to un-

הלכות נערה בתולה. יש בכללן חמש מצוות – שלוש מצוות עשה, ושתי מצוות לא תעשה; וזה הוא פירוטן: (א) לקנס המפתה; (ב) שישא האונס אנוסתו; (ג) שלא יגרש האונס; (ד) שתשב אשת מוציא שם רע תחת בעלה לעולם; (ה) שלא יגרש מוציא שם רע את אשתו.

הלכות סוטה. יש בכללן שלוש מצוות – אחת מצוות עשה, ושתיים מצוות לא תעשה; וזה הוא פירוטן: (א) לעשות לסוטה כתורת הקנאות הסדורה בתורה; (ב) שלא לתן שמן על קרבנה; (ג) שלא לתן עליו לבונה.

נמצאו כל המצוות הנכללות בספר זה, שבע עשרה – מהן תשע מצוות עשה, ושמונה מצוות לא תעשה.

ספר קדושה

הלכותיו שלוש, וזה הוא סדורן: הלכות אסורי ביאה, הלכות מאכלות אסורות, הלכות שחיטה.

הלכות אסורי ביאה. יש בכללן שבע ושלושים מצוות – אחת מצוות עשה, ושש ושלושים מצוות לא תעשה; וזה הוא פירוטן: (א) שלא לבוא על האם; (ב) שלא לבוא על אשת האב; (ג) שלא לבעל אחות; (ד) שלא לבעל בת אשת אב; (ה) שלא לבעל בת הבן; (ו) שלא לבעל בת; (ז) שלא לבעל בת הבת; (ח) שלא לשא אשה ובתה; (ט) שלא לשא אשה ובת אשה ובת אשה; (י) שלא לשא אשה ובת בתה; (יא) שלא לבעל אחות אב; (יב) שלא לבעל אחות אם; (יג) שלא לבעל אשת אחי האב; (יד) שלא לבעל אשת הבן; (טו) שלא לבעל אשת אח; (טז) שלא לבעל אחות אשתו; (יז) שלא לשכב עם בהמה; (יח) שלא תביא אשה בהמה עליה; (יט) שלא לשכב עם זכר; (כ) שלא לגלות ערות אב; (כא) שלא לגלות ערות אחי אב; (כב) שלא לבעל אשת איש; (כג) שלא לבעל נדה;

⁴ As not being a virgin at the time of marriage ⁵ All 'relations' here refer to sexual relations

cover one's father's brother's nakedness; (22) not to have relations with a man's wife; (23) not to have relations with a menstruant; (24) not to marry Gentiles; (25) that an Ammonite or Moabite not marry born Jews; (26) not to prevent a third-generation Egyptian convert from marrying a born Jew; (27) not to prevent a third-generation Edomite convert from marrying a born Jew; (28) that a bastard not marry a born Jew; (29) that a eunuch not marry a born Jew; (30) not to castrate any male, not even domesticated or wild animals or fowl; (31) that a High Priest not marry a widow; (32) that a High Priestly not have relations with a widow, even without marriage; (33) that a High Priest marry a virgin maiden; (34) that a Priest not marry a divorcée; (35) that he not marry a harlot; (36) that he not marry a profaned woman; (37) that a person not draw close to one of the forbidden relations, even without engaging in relations.

Laws of Forbidden Foods. It contains twenty-eight commandments, four positive and twenty-four negative; which are: (1) to examine the signs of domesticated and wild animals in order to tell the impure from the pure; (2) to examine the signs of birds in order to tell the impure from the pure; (3) to examine the signs of grasshoppers in order to tell the impure from the pure; (4) to examine the signs of fish in order to tell the impure from the pure; (5) not to eat an impure domesticated or wild animal; (6) not to eat impure birds; (7) not to eat impure fish; (8) not to eat flying swarming things; (9) not to eat things that swarm upon the earth; (10) not to eat things which creep upon the earth; (11) not to eat fruit worms once they have emerged onto the ground; (12) not to eat things which swarm in the water; (13) not to eat animals which died without slaughter; (14) not to derive benefit from the stoned ox; (15) not to eat a torn animal; (16) not to eat a limb from a living animal; (17) not to eat blood; (18) not to eat suet of a clean animal; (19) not to eat the sciatic nerve; (20) not to eat meat with milk; (21) not to cook it; (22) not to eat bread made from new grain; (23) not to eat toasted new grain; (24) not to eat fresh new grain; (25) not to eat tree fruit within the first three years; (26) not to eat grains or vegetables sown in a vineyard; (27) not to eat untithed produce; (28) not to drink wine of libation.

(כד) שְׁלֹא לְהִתְחַתֵּן בְּגוֹיִים; (כה) שְׁלֹא יָבוֹא עַמּוּנֵי וּמוֹאָבִי בְּקֶהֱל; (כו) שְׁלֹא לְהִרְחִיק דֹּר שְׁלִישִׁי מִצָּרִי מִלְּבוֹא בְּקֶהֱל; (כז) שְׁלֹא לְהִרְחִיק דֹּר שְׁלִישִׁי אֲדוּמִי מִלְּבוֹא בְּקֶהֱל; (כח) שְׁלֹא יָבוֹא מִמִּזְרַב בְּקֶהֱל; (כט) שְׁלֹא יָבוֹא סָרִיס בְּקֶהֱל; (ל) שְׁלֹא לְסַרֵּס זָכָר, אֶפְלוּ בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף; (לא) שְׁלֹא יִשָּׂא כוֹהֵן גָּדוֹל אֶלְמֶנָה; (לב) שְׁלֹא יִבְעַל כוֹהֵן גָּדוֹל אֶלְמֶנָה, אֶפְלוּ בְּלֹא נִשְׂוֹאִין; (לג) שְׁלִישִׁי כוֹהֵן גָּדוֹל בְּתוֹלָה בְּנַעְרוּתָהּ; (לד) שְׁלֹא יִשָּׂא כוֹהֵן גְּרוּשָׁה; (לה) שְׁלֹא יִשָּׂא זוֹנָה; (לו) שְׁלֹא יִשָּׂא חֲלָלָה; (לז) שְׁלֹא יִקְרַב אָדָם לְאַחַת מִכָּל הָעֲרִיּוֹת, וְאָף עַל פִּי שְׁלֹא בָעַל.

הלכות מאכלות אסורות. יש בכללן שמונה ועשרים מצוות – ארבע מצוות עשה, וארבע ועשרים מצוות לא תעשה; וזה הוא פְּרָטוֹן:
 (א) לְבַדֵּק בְּסִימְנֵי בְּהֵמָה וְחַיָּה לְהַבְדִּיל בֵּין טְמֵאָה לְטָהוֹרָה; (ב) לְבַדֵּק בְּסִימְנֵי הָעוֹף לְהַבְדִּיל בֵּין טְמֵא לְטָהוֹר; (ג) לְבַדֵּק בְּסִימְנֵי חֲגָבִים לְהַבְדִּיל בֵּין טְמֵא לְטָהוֹר; (ד) לְבַדֵּק בְּסִימְנֵי דְגָיִם לְהַבְדִּיל בֵּין טְמֵא לְטָהוֹר; (ה) שְׁלֹא לֶאֱכֹל בְּהֵמָה וְחַיָּה טְמֵאָה; (ו) שְׁלֹא לֶאֱכֹל עוֹף טְמֵא; (ז) שְׁלֹא לֶאֱכֹל דְּגָיִם טְמֵאִים; (ח) שְׁלֹא לֶאֱכֹל שֶׁרֶץ הָעוֹף; (ט) שְׁלֹא לֶאֱכֹל שֶׁרֶץ הָאָרֶץ; (י) שְׁלֹא לֶאֱכֹל רֶמֶשׂ הָאָרֶץ; (יא) שְׁלֹא לֶאֱכֹל תוֹלַעַת הַפְּרוֹת כְּשֶׁתִּצַּא לְאָרֶץ; (יב) שְׁלֹא לֶאֱכֹל שֶׁרֶץ הַמַּיִם; (יג) שְׁלֹא לֶאֱכֹל נִבְלָה; (יד) שְׁלֹא לִהְנוֹת בְּשׂוֹר הַנֶּסֶק; (טו) שְׁלֹא לֶאֱכֹל טֶרֶף; (טז) שְׁלֹא לֶאֱכֹל אֶבֶר מִן הַחֵי; (יז) שְׁלֹא לֶאֱכֹל דָּם; (יח) שְׁלֹא לֶאֱכֹל חֵלֶב בְּהֵמָה טָהוֹרָה; (יט) שְׁלֹא לֶאֱכֹל גִּיד הַנֶּנְשָׁה; (כ) שְׁלֹא לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר בְּחֵלֶב; (כא) שְׁלֹא לִבְשֹׁלוֹ; (כב) שְׁלֹא לֶאֱכֹל לֶחֶם תְּבוּאָה חֲדָשָׁה; (כג) שְׁלֹא לֶאֱכֹל קִלְי מִן הַחֲדָשׁ; (כד) שְׁלֹא לֶאֱכֹל פְּרִמֵּל מִן הַחֲדָשׁ; (כה) שְׁלֹא לֶאֱכֹל עֵרְלָה; (כו) שְׁלֹא לֶאֱכֹל כֶּלְאֵי הַכֶּרֶם; (כז) שְׁלֹא לֶאֱכֹל טִבֵּל; (כח) שְׁלֹא לְשִׁתּוֹת יַיִן נִסְדָּ.

Laws of Slaughter. It contains five commandments, three positive and two negative; which are: (1) to slaughter, and then one may eat; (2) not to slaughter it and its young on the same day; (3) to cover the blood of wild animals and birds; (4) not to take away the mother with her young; (5) to send away the mother first, if one took her and her young.

הלכות שחיטה. יש בכללן חמש מצוות – שלוש מצוות עשה, ושתיים מצוות לא תעשה; וזה הוא פירטון: (א) לשחט ואחר כך יאכל; (ב) שלא לשחט אותו ואת בנו ביום אחד; (ג) לכסות דם חיה ועוף; (ד) שלא לקח האם על הבנים; (ה) לשלח האם, אם לקחה על הבנים.

Thus all the commandments included in this book number seventy, of them eight positive and sixty-two negative commandments.

נמצאו כל המצוות הנכללות בספר זה, שבעים – מהן שמונה מצוות עשה, ושתיים וששים מצוות לא תעשה.

The Book of Promising

ספר הפלאה

Its laws are four, and this is their order: Laws of Oaths, Laws of Vows, Laws of the Nazirite, Laws of Evaluations and Devoted Property.

הלכותיו ארבע, וזה הוא סדורן: הלכות שבועות, הלכות נדרים, הלכות נזירות, הלכות ערכין וחרמין.

Laws of Oaths. It contains five commandments, one positive and four negative; which are: (1) not to falsely swear in His name; (2) not to use His name in vain; (3) not to swear falsely in denial of a deposited item claim; (4) not to swear falsely in denial of a monetary claim; (5) to swear truthfully in His name.

הלכות שבועות. יש בכללן חמש מצוות – אחת מצוות עשה, וארבע מצוות לא תעשה; וזה הוא פירטון: (א) שלא לשבע בשמו לשקר; (ב) שלא לשא שמו לשוא; (ג) שלא לכפר בפקדון; (ד) שלא לשבע על כפירת ממון; (ה) לשבע בשמו באמת.

Laws of Vows. It contains three commandments, two positive and one negative; which are: (1) that one keep to his word and do according to what he vowed; (2) not to break his word; (3) that a vow or oath be capable of nullification, and this the law of “nullification of vows” specified in the Written Torah.

הלכות נדרים. יש בכללן שלוש מצוות – שתי מצוות עשה, ואחת מצוות לא תעשה; וזה הוא פירטון: (א) שישמר מוצא שפתיו ויעשה כמו שנדר; (ב) שלא יחל דברו; (ג) שיופר הנדר או השבועה, וזה הוא דין הפר נדרים המפרש בתורה שבכתב.

Laws of the Nazirite. It contains ten commandments, two positive and eight negative; which are: (1) that a Nazirite grow out his hair; (2) that he not shave his hair for the period of his vow; (3) that he not drink wine nor a mixture containing wine, not even their vinegar; (4) that he not eat moist grapes; (5) that he not eat raisins; (6) that he not eat grape pips; (7) that he not eat grape skins; (8) that he not enter an enclosed area containing a corpse; (9) that he not allow himself to become *tamé* for the dead; (10) that he shave his hair when he brings his offerings, once he has finished the period of his vow or once he becomes *tamé*.

הלכות נזירות. יש בכללן עשר מצוות – שתי מצוות עשה, ושמונה מצוות לא תעשה; וזה הוא פירטון: (א) שיגדל הנזיר פרע; (ב) שלא יגלח שערו כל ימי נזרו; (ג) שלא ישקהו הנזיר יין ולא תערבת יין, ואכלו חמץ שלהן; (ד) שלא יאכל ענבים לחים; (ה) שלא יאכל צמוקים; (ו) שלא יאכל חרצנים; (ז) שלא יאכל זוגין; (ח) שלא יפגס לאהל המת; (ט) שלא יטמא למתים; (י) שיגלח על הקרבנות, כשישלים נזירותו או כשיטמא.

Laws of Evaluations and Devoted Property. It contains seven commandments, five positive and two negative; which are: (1) to adjudicate evaluations of people as detailed in the Torah, and this is the law of “evaluations of people”; (2) the law of evaluating animals; (3) the law of evaluating houses; (4) the law of evaluating fields; (5) the law of one who devotes his property; (6) not to sell devoted property; (7) that devoted property not be redeemed.

Thus all the commandments included in this book number twenty-five, of them ten positive and fifteen negative commandments.

The Book of Seeds

Its laws are seven, and this is their order: Laws of Mixed Varieties, Laws of Gifts to the Poor, Laws of Heave Offerings, Laws of Tithes, Laws of Second Tithe and Fruit of the Fourth Year, Laws of First Fruits and the Other Priestly Gifts Outside the Temple, Laws of Sabbatical and Jubilee Years.

Laws of Mixed Varieties. It contains five negative commandments, which are: (1) not to sow mixed seeds; (2) not to sow grain or vegetables in a vineyard; (3) not to cross-breed animals; (4) not to perform work using a mixture of different animals together; (5) not to wear garments made of wool and linen together.

Laws of Gifts to the Poor. It contains thirteen commandments, seven positive and six negative; which are: (1) to leave a corner of the field; (2) not to completely harvest the corner; (3) to leave fallen stalks; (4) not to gather the fallen stalks; (5) to leave imperfect clusters of grapes in the vineyard; (6) not to gather those imperfect clusters of grapes; (7) to leave the individual fallen grapes in the vineyard; (8) not to gather the individual fallen grapes in the vineyard; (9) to leave the forgotten sheaves; (10) not to return to gather the forgotten sheaves; (11) to separate a tithe for the poor; (12) to give charity as one is able; (13) not to harden one’s heart against the poor.

Laws of Heave Offerings. It contains eight commandments, two positive and six negative; which are: (1) to

הלכות ערכין וחרמין. יש בכללן שבע מצוות – חמש מצוות עשה, ושתיים מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטון: (א) לדון בערכי אדם כאשר מפרש בתורה, וזה הוא דין ערכי אדם; (ב) דין ערכי בהמה; (ג) דין ערכי בתים; (ד) דין ערכי שדות; (ה) דין מחרים נכסיו; (ו) שלא ימכר חרם; (ז) שלא יגאל חרם.

נמצאו כל המצוות הנכללות בספר זה, חמש ועשרים – עשר מהן מצוות עשה, וחמש עשרה מצוות לא תעשה.

ספר זרעים

הלכותיו שבע, וזה הוא סידורן: הלכות כלאים, הלכות מתנות עניים, הלכות תרומות, הלכות מעשרות, הלכות מעשר שני ונטע רבעי, הלכות בכורים ושאר מתנות כהנה שבגבולין, הלכות שמטה ויוכל.

הלכות כלאים. יש בכללן חמש מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטון: (א) שלא לזרע זרעים כלאים; (ב) שלא לזרע תבואה או ירק בכרם; (ג) שלא להרביע בהמה כלאים; (ד) שלא לעשות מלאכה בכלאי בהמה כאחד; (ה) שלא ללבש כלאים.

הלכות מתנות עניים. יש בכללן שלוש עשרה מצוות – שבע מצוות עשה, ושש מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטון: (א) להניח פאה; (ב) שלא יכלה הפאה; (ג) להניח לקט; (ד) שלא ילקט הלקט; (ה) לעזוב עוללות בכרם; (ו) שלא יעולל הכרם; (ז) לעזוב פרט הכרם; (ח) שלא ילקט פרט הכרם; (ט) להניח השכחה; (י) שלא ישוב לקחת השכחה; (יא) להפריש מעשר לעניים; (יב) לתן צדקה כמסת יד; (יג) שלא יאמץ לבבו על העני.

הלכות תרומות. יש בכללן שמונה מצוות – שתיים מצוות עשה, ושש מצוות לא תעשה;

separate the great heave offering; (2) to separate the heave offering on tithes; (3) not to separate heave offerings and tithes out of order but rather to separate them in order; (4) that a common Jew not eat heave offerings; (5) that even a Priest's boarder or employee not eat heave offerings; (6) that an uncircumcised man not eat heave offerings; (7) that a *tamé* Priest not eat heave offerings; (8) that a profaned woman not eat heave offerings nor any gift from consecrated animals.

Laws of Tithes. One positive commandment, which is to separate first tithe each year of the harvest, and to give it to the Levites.

Laws of Second Tithe and Fruit of the Fourth Year. It contains nine commandments, three positive and six negative; which are: (1) to separate second tithe; (2) not to spend its redemption money for any necessities other than eating, drinking and anointing; (3) not to eat it while *tamé*; (4) not to eat it while in mourning; (5) not to eat second tithe of grain outside Jerusalem; (6) not to eat second tithe of wine outside Jerusalem; (7) not to eat second tithe of oil outside Jerusalem; (8) that the fruit grown in the fourth year be entirely sanctified, and it is to be eaten by its owners in Jerusalem just like second tithe; (9) to state the tithe confession.

Laws of First Fruits and the Other Priestly Gifts Outside the Temple. It contains nine commandments, eight positive and one negative; which are: (1) to separate first fruits and to bring them to the Temple; (2) that a Priest not eat first fruits outside Jerusalem; (3) to recite the declaration on them; (4) to separate a portion of dough for the Priest; (5) to give the foreleg, jaw and belly to the Priest; (6) to give him the first fleece; (7) to redeem one's firstborn son and give his redemption money to the Priest; (8) to redeem the firstborn of a donkey and give its redemption money to the Priest; (9) to decapitate the firstborn of a donkey, if one did not wish to redeem it.

Laws of Sabbatical and Jubilee Years. It contains twenty-two commandments, nine positive and thirteen negative; which are: (1) that the land lie fallow dur-

וְזֶה הוּא פְּרָטוֹן: (א) לְהַפְרִישׁ תְּרוּמָה גְדוֹלָה; (ב) לְהַפְרִישׁ תְּרוּמַת מַעֲשֵׂר; (ג) שְׁלֹא יִקְדְּמוּ תְּרוּמוֹת וּמַעֲשָׂרוֹת זֶה לָזֶה, אֲלָא יִפְרִישׁ עַל הַסֵּדֶר; (ד) שְׁלֹא יֵאָכֵל זֶר תְּרוּמָה; (ה) שְׁלֹא יֵאָכֵל אֶפְלוֹ תוֹשֵׁב כּוֹהֵן אוֹ שְׂכִירוֹ תְּרוּמָה; (ו) שְׁלֹא יֵאָכֵל עֶרֶל תְּרוּמָה; (ז) שְׁלֹא יֵאָכֵל כּוֹהֵן טָמֵא תְּרוּמָה; (ח) שְׁלֹא תֵאָכֵל חֲלָלָה תְּרוּמָה, וְלֹא מוֹרָם מִן הַקִּדְּשִׁים.

הלכות מעשר. מצוות עשה אחת, והיא להפריש מעשר ראשון בכל שנה ושנה משני היריעה ולתנו ללוויים.

הלכות מעשר שני ונטע רבעי. יש בכללן תשע מצוות – שלוש מצוות עשה, ושש מצוות לא תעשה; וזה הוא פְּרָטוֹן: (א) להפריש מעשר שני; (ב) שלא להוציא דמיו בשאר צרכי האדם, חוץ מאכילה ושתיה וסיכה; (ג) שלא לאכול בטמאה; (ד) שלא לאכול באנינות; (ה) שלא לאכול מעשר שני שלדן חוץ לירושלים; (ו) שלא לאכול מעשר תירוש חוץ לירושלים; (ז) שלא לאכול מעשר יצהר חוץ לירושלים; (ח) להיות נטע רבעי פלו קדש, ודינו להאכל בירושלים לבצעו כמעשר שני לכל דבר; (ט) להתנדות ודוי המעשר.

הלכות בכורים עם שאר מתנות כהנה
שבגבולין. יש בכללן תשע מצוות – שמונה מצוות עשה, ואחת מצוות לא תעשה; וזה הוא פְּרָטוֹן: (א) להפריש בכורים ולהעלותן למקדש; (ב) שלא יאכל הכוהן בכורים חוץ לירושלים; (ג) לקרות עליהן; (ד) להפריש חלה לכוהן; (ה) לתת זרוע ולחיים וקבה לכוהן; (ו) לתן לו ראשית הגז; (ז) לפדות בכור הבן ולתן פדיונו לכוהן; (ח) לפדות פטר חמור ולתן פדיונו לכוהן; (ט) לערוף פטר חמור, אם לא רצה לפדותו.

הלכות שמטה ויובל. יש בכללן שתים ועשרים מצוות – תשע מצוות עשה, ושלוש

ing the Sabbatical year; (2) that one not work the land during this year; (3) that one not tend trees during this year; (4) that one not harvest that which grows on its own in the manner of harvesters; (5) not to harvest a vineyard in the manner of harvesters; (6) to renounce ownership of whatever the land produces; (7) to renounce any debt one is owed; (8) not to oppress or demand a debt; (9) not to refrain from making a loan before the Sabbatical year, to avoid losing money; (10) to count years by sevens; (11) to sanctify the fiftieth year; (12) to blow the *shofar* on the tenth of the month of Tishrei so that slaves go free; (13) that the land not be worked during this year; (14) that one not harvest that which grows on its own in the manner of harvesters; (15) not to harvest a vineyard in the manner of harvesters; (16) to allow redemption for the land on this year; this is the rule of inherited or purchased fields; (17) that the land not be sold in perpetuity; (18) the rule of houses in walled cities; (19) that the tribe of Levi not inherit any share in the Land of Israel; rather, they are given a gift of cities to inhabit; (20) that the tribe of Levi not participate in the spoils of war; (21) to give the Levites cities in which to dwell, and their surrounding spaces; (22) that their surrounding spaces not be sold, but are always redeemed whether before or after the Jubilee year.

Thus all the commandments included in this book number sixty-seven, of them thirty positive and thirty-seven negative commandments.

The Book of Service

Its laws are nine, and this is their order: Laws of the Chosen House, Laws of the Vessels of the Temple and Those Who Serve in It, Laws of Entering the Temple, Laws of Things Forbidden on the Altar, Laws of Sacrificial Deeds, Laws of Perpetual and Additional Offerings, Laws of Unfit Sacrifices, Laws of the Service of the Day of Atonement, Laws of Benefiting from Consecrated Things.

Laws of the Chosen House. It contains six commandments, three positive and three negative; which are: (1) to build the Temple; (2) not to build the Altar from

עֲשֶׂה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹ:
 (א) שֶׁתִּשְׁבֵּת הָאָרֶץ מִמְלֶאכָה בְּשָׁבִיעִית;
 (ב) שֶׁלֹּא יַעֲבֹד עֲבוֹדַת הָאָרֶץ בְּשָׁנָה זוֹ; (ג)
 שֶׁלֹּא יַעֲבֹד עֲבוֹדַת הָאֵילָן בְּשָׁנָה זוֹ; (ד) שֶׁלֹּא
 יִקְצֹר הַסְּפִיחַ כְּנֶגֶד הַקּוֹצְרִים; (ה) שֶׁלֹּא יִבְצֹר
 הַנְּזִירִים כְּנֶגֶד הַבוֹצְרִים; (ו) שֶׁיִּשְׁמִיט מֵהַ
 שְׂתוּצִיָּה הָאָרֶץ; (ז) שֶׁיִּשְׁמִיט כָּל הַלְּוָאֲתוֹ;
 (ח) שֶׁלֹּא יִגְשׁ וְלֹא יִתְבַּע הַלְּוָאֵה; (ט) שֶׁלֹּא
 יִמְנַע מִלְּהֵלוֹת קֹדֶם הַשְּׂמִיטָה כִּדֵּי שֶׁלֹּא
 יֵאבֹד מְמוֹנוֹ; (י) לְסַפֵּר שְׁנַיִם שָׁבַע שָׁבַע; (יא)
 לְקַדֵּשׁ שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים; (יב) לְתַקֵּעַ בְּשׁוֹפָר
 בְּעֵשְׂרֵי לְתֹשְׁרֵי כִּדֵּי לְצִאת עֲבָדִים חִפְּזִיִּים;
 (יג) שֶׁלֹּא תַעֲבֹד אֲדָמָה בְּשָׁנָה זוֹ; (יד) שֶׁלֹּא
 יִקְצֹר סְפִיחֶיהָ כְּנֶגֶד הַקּוֹצְרִים; (טו) שֶׁלֹּא
 יִבְצֹר נְזִירִיהָ כְּנֶגֶד הַבוֹצְרִים; (טז) לְתַן גְּאֻלָּה
 לְאָרֶץ בְּשָׁנָה זוֹ, וְהוּא דִּין שְׂדֵה אַחְזָה וּשְׂדֵה
 מִקְנָה; (יז) שֶׁלֹּא תִמְכֹּר הָאָרֶץ לְצִמִּיתוֹת;
 (יח) דִּין בְּתֵי עָרֵי חוֹמָה; (יט) שֶׁלֹּא יִנְחַל כָּל
 שֶׁבֶט לְוֵי בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא נֹתְנֵי לָהֶם
 עָרִים מִתְּנָה לְשֵׁבֶת בָּהֶם; (כ) שֶׁלֹּא יִקַּח
 שֶׁבֶט לְוֵי חֵלֶק בְּבָנָה; (כא) לְתַן לְלוּיִים עָרִים
 לְשֵׁבֶת וּמִגְרָשֵׁיהֶם; (כב) שֶׁלֹּא יִמְכֹּר מִגְרָשׁ
 עָרֵיהֶם, אֲלֵא גּוֹאֲלֵי לְעוֹלָם בֵּין לַפְּנֵי הַיּוֹבֵל
 בֵּין לְאַחַר הַיּוֹבֵל.

נִמְצְאוּ כָּל הַמִּצְוֹת הַנִּכְלָלוֹת בְּסֵפֶר זֶה, שְׁבַע
 וְשִׁשִּׁים – מֵהֶן שְׁלוֹשִׁים מִצְוֹת עֲשֶׂה, וְשִׁבְעַת
 וְשִׁלּוֹשִׁים מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.

סֵפֶר עֲבוֹדָה

הַלְּכוֹתָיו תִּשְׁעַ, וְזֶה הוּא סִדּוּרָן: הַלְּכוֹת בַּיִת
 הַבְּחִירָה, הַלְּכוֹת כְּלֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהָעוֹבְדֵי בוֹ,
 הַלְּכוֹת בֵּיאַת הַמִּקְדָּשׁ, הַלְּכוֹת אֲסוּרֵי מִזְבֵּחַ,
 הַלְּכוֹת מַעֲשֵׂה הַקְּרָבָנוֹת, הַלְּכוֹת תְּמִידִין
 וּמוֹסָפִין, הַלְּכוֹת פְּסוּלֵי הַמִּקְדָּשִׁין, הַלְּכוֹת
 עֲבוֹדַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, הַלְּכוֹת מַעֲלָה.

הַלְּכוֹת בַּיִת הַבְּחִירָה. יֵשׁ בְּכֻלָּן שֵׁשׁ
 מִצְוֹת – שְׁלוֹשׁ מִצְוֹת עֲשֶׂה, וְשְׁלוֹשׁ מִצְוֹת

hewn stone; (3) not to ascend the Altar on stairs; (4) to revere the Temple; (5) to guard the Temple all around; (6) not to cease guarding the Temple.

Laws of the Vessels of the Temple and Those Who Serve in It. It contains fourteen commandments, six positive and eight negative; which are: (1) to prepare the anointing oil; (2) not to prepare oil like it; (3) not to anoint oneself with it; (4) not to make incense with the same formula; (5) not to burn anything but incense on the Golden Altar; (6) to carry the Ark on the shoulders; (7) not to permit its poles to leave it; (8) that the Levite work in the Temple; (9) that one not do another's work in the Temple; (10) that a Priest be sanctified prior to his service; (11) that all the watches be equal during the festivals; (12) to wear Priestly garb during the service; (13) that the robe not be torn; (14) that the breastplate not move from upon the vest.

Laws of Entering the Temple. It contains fifteen commandments, two positive and thirteen negative; which are: (1) that a Priest not enter the Temple when drunk; (2) that a Priest not enter with unkempt hair; (3) that a Priest not enter with torn clothing; (4) that a Priest not enter the Temple whenever he wants; (5) that a Priest not leave the Temple during service; (6) to send *tamé* people away from the Temple; (7) that a *tamé* person not enter the Temple; (8) that a *tamé* person not enter the Temple Mount; (9) that a *tamé* person not serve; (10) that one who immersed in a ritual bath but has not waited until the stars come out not serve; (11) that one who performs the service sanctify his hands and feet; (12) that a blemished person not enter the Temple or approach the Altar; (13) that a blemished person not serve; (14) that one with a temporary blemish not serve; (14) that a common person not serve.

Laws of Things Forbidden on the Altar. It contains fourteen commandments, four positive and ten negative; which are: (1) that all sacrifices be unblemished; (2) not to sanctify a blemished animal on the Altar; (3) that it not be slaughtered; (4) not to sprinkle its blood; (5) not

לא תעשה; וזה הוא פֶּרֶטוֹן: (א) לְבָנוֹת מִקְדָּשׁ; (ב) שֶׁלֹּא לְבָנוֹת הַמִּזְבֵּחַ גִּזִּית; (ג) שֶׁלֹּא לַעֲלוֹת בְּמַעֲלוֹת עָלָיו; (ד) לִירְאָה מִן הַמִּקְדָּשׁ; (ה) לְשָׁמֵר אֶת הַמִּקְדָּשׁ סָבִיב; (ו) שֶׁלֹּא לְהִשָּׁבֵת שְׁמִירַת הַמִּקְדָּשׁ.

הַלְכוֹת כְּלֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהַעֹבְדִים בּוֹ. יֵשׁ בְּכֻלָּן אַרְבַּע עֶשְׂרֵה מִצְוֹת – שֵׁשׁ מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְשִׁמּוֹנָה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פֶּרֶטוֹן: (א) לַעֲשׂוֹת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה; (ב) שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת כְּמוֹהוּ; (ג) שֶׁלֹּא לְסוּדֵי מִמֶּנּוּ; (ד) שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת כְּמַתְכַּנֶּת הַקְּטֹרֶת; (ה) שֶׁלֹּא לְהַקְטִיר עַל מִזְבֵּחַ הַזָּהָב חוּץ מִן הַקְּטֹרֶת; (ו) לְשֹׂאת הָאָרוֹן עַל הַכֶּתֶף; (ז) שֶׁלֹּא יִסּוּרוּ הַבְּדִים מִמֶּנּוּ; (ח) שֶׁיַּעֲבֹד הַלְוִי בְּמִקְדָּשׁ; (ט) שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה אֶחָד בְּמִלְאֲכַת חֵבְרוֹ בְּמִקְדָּשׁ; (י) לְקַדֵּשׁ הַכּוֹהֵן לְעַבֹּדָה; (יא) שֶׁיְהִי כָּל הַמִּשְׁמְרוֹת שׁוֹת בְּרִגְלִים; (יב) לְלָבֵשׁ בְּגָדֵי כְהֵנָה לְעַבֹּדָה; (יג) שֶׁלֹּא יִקְרַע הַמַּעֲיֵל; (יד) שֶׁלֹּא יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד.

הַלְכוֹת בִּיאַת הַמִּקְדָּשׁ. יֵשׁ בְּכֻלָּן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת – שְׁתֵּי מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְשְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פֶּרֶטוֹן: (א) שֶׁלֹּא יִכָּנַס כּוֹהֵן שְׂכּוֹר לְמִקְדָּשׁ; (ב) שֶׁלֹּא יִכָּנַס לוֹ כּוֹהֵן פְּרוּעַ רֹאשׁ; (ג) שֶׁלֹּא יִכָּנַס לוֹ כּוֹהֵן קְרוּעַ בְּגָדִים; (ד) שֶׁלֹּא יִכָּנַס כּוֹהֵן בְּכָל עֵת אֶל הַהֵיכָל; (ה) שֶׁלֹּא יֵצֵא כּוֹהֵן מִן הַמִּקְדָּשׁ בְּשַׁעַת הָעֲבוֹדָה; (ו) לְשַׁלַּח טְמֵאִים מִן הַמִּקְדָּשׁ; (ז) שֶׁלֹּא יִכָּנַס טְמֵא לְמִקְדָּשׁ; (ח) שֶׁלֹּא יִכָּנַס טְמֵא לְהַר הַבַּיִת; (ט) שֶׁלֹּא יִשְׁמַשׁ טְמֵא; (י) שֶׁלֹּא יִשְׁמַשׁ טְבוּל יוֹם; (יא) לְקַדֵּשׁ הָעֹבֵד יָדָיו וְרַגְלָיו; (יב) שֶׁלֹּא יִכָּנַס בְּעַל מוּם לְהֵיכָל וְלַמִּזְבֵּחַ; (יג) שֶׁלֹּא יַעֲבֹד בְּעַל מוּם; (יד) שֶׁלֹּא יַעֲבֹד בְּעַל מוּם עֹזֵבֶר; (טו) שֶׁלֹּא יַעֲבֹד זָר.

הַלְכוֹת אִסּוּרֵי מִזְבֵּחַ. יֵשׁ בְּכֻלָּן אַרְבַּע עֶשְׂרֵה מִצְוֹת – אַרְבַּע מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְעֶשְׂרִי מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פֶּרֶטוֹן: (א) לְהַקְרִיב כָּל הַקְּרָבָנוֹת תְּמִימִין; (ב) שֶׁלֹּא

to burn its suet; (6) not to sacrifice an animal with a temporary blemish; (7) not to sacrifice a blemished animal, even of Gentile offerings; (8) not to cause a blemish in consecrated animals; (9) to redeem consecrated animals which became unfit; (10) to sacrifice an animal once it has reached eight days of age or later, but before that period it is referred to as "premature" and may not be sacrificed; (11) not to offer a harlot's hire or a dog's price; (12) not to burn leaven or honey; (13) to salt all the offerings; (14) not to cease putting salt on the offerings.

Laws of Sacrificial Deeds. It contains twenty-three commandments, ten positive and thirteen negative; which are: (1) to perform the burnt offering in the order written; (2) not to eat the meat of the burnt offering; (3) the order of the sin offering; (4) not to eat from the meat of the inner sin offering; (5) not to split a fowl sin offering; (6) the order of the guilt offering; (7) that the Priests eat the meat of the most holy offerings in the Temple; (8) that they not eat them outside the Courtyard; (9) that a common Jew not eat of the most holy offerings; (10) the order of the peace offerings; (11) not to eat the meat of the minor holy offerings before their blood has been sprinkled; (12) the all meal offerings be made in accordance with the order written in the Torah; (13) not to put oil on a sinner's meal offering; (14) not to put frankincense on it; (15) that a Priest's meal offering not be eaten; (16) that a meal offering not be baked leavened; (17) that the Priests eat the remnants of the meal offerings; (18) that one bring all his vowed and voluntary offerings on the first pilgrimage holiday he encounters; (19) that he not delay bringing his vowed and voluntary offerings or any other things he is required; (20) to bring all sacrifices to the Chosen House; (21) to bring holy offerings from outside the Land to the Chosen House; (22) not to slaughter sacrifices outside the Courtyard; (23) not to bring any offering outside the Courtyard.

Laws of Perpetual and Additional Offerings. It contains nineteen commandments, eighteen positive and one negative; which are: (1) to offer two lambs daily as burnt offerings; (2) to light a fire on the Altar daily;

לְהַקְדִּישׁ בַּעַל מוֹם לְמִזְבֵּחַ; (ג) שְׁלֵא יִשְׁחֹט; (ד) שְׁלֵא יִזְרַק דָּמוֹ; (ה) שְׁלֵא יִקְטִיר חֶלְבּוֹ; (ו) שְׁלֵא יִקְרִיב בַּעַל מוֹם עֹבֵר; (ז) שְׁלֵא יִקְרִיב בַּעַל מוֹם, אֶפְלוּ בְּקִרְבָּנוֹת הַגֹּיִים; (ח) שְׁלֵא יִטִּיל מוֹם בְּקִדְשִׁים; (ט) לְפָדוֹת פְּסוּלֵי הַמִּקְדָּשִׁין; (י) לְהַקְרִיב מִיּוֹם הַשְּׂמִינִי וְהַלְאָה, וְקֹדֶם זְמַן זֶה הוּא הַנִּקְרָא מַחְסַר זְמַן וְאִין מִקְרִיבִין אוֹתוֹ; (יא) שְׁלֵא לְהַקְרִיב אֶתְנֶן וּמַחִיר; (יב) שְׁלֵא לְהַקְטִיר שְׂאֹר וּדְבֶשׁ; (יג) לְמַלַּח כָּל הַקְרָבָנוֹת; (יד) שְׁלֵא לְהַשְׁבִּית הַמֶּלַח מֵעַל הַקְרָבָנוֹת.

הַלְכוֹת מַעֲשֵׂה הַקְרָבָנוֹת. יֵשׁ בְּכֻלָּן שְׁלוֹשׁ וְעֶשְׂרִים מִצְוֹת – עֶשֶׂר מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְשְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטָן: (א) לַעֲשׂוֹת הָעוֹלָה כְּמַעֲשֵׂיָהּ הַכְּתוּבִים עַל הַסֵּדֶר; (ב) שְׁלֵא לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר הָעוֹלָה; (ג) סֵדֶר הַחֲטָאוֹת; (ד) שְׁלֵא לֶאֱכֹל מִבֶּשֶׂר חֲטָאת הַפְּנִימִית; (ה) שְׁלֵא יִבְדִּיל בַּחֲטָאת הָעוֹף; (ו) סֵדֶר הָאֲשָׁם; (ז) שְׁיֵאֲכְלוּ הַכֹּהֲנִים בֶּשֶׂר קִדְשֵׁי הַקִּדְשִׁים בְּמִקְדָּשׁ; (ח) שְׁלֵא יֵאֲכְלוּם חוּץ לְעִזְרָה; (ט) שְׁלֵא יֵאֲכַל זֶר מִקִּדְשֵׁי קִדְשִׁים; (י) סֵדֶר הַשְּׁלָמִים; (יא) שְׁלֵא לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר קִדְשִׁים קָלִים קֹדֶם זְרִיקַת דָּמִים; (יב) לַעֲשׂוֹת כָּל מִנְחָה כְּסֵדֶר מַעֲשֵׂיָהּ הַכְּתוּבִין בַּתּוֹרָה; (יג) שְׁלֵא יִשֶּׂם שֶׁמֶן עַל מִנְחַת חוּטָא; (יד) שְׁלֵא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבוֹנָה; (טו) שְׁלֵא תֵאֲכַל מִנְחַת כֹּהֵן; (טז) שְׁלֵא תֵאֲפֶה מִנְחָה חֶמֶץ; (יז) שְׁיֵאֲכְלוּ הַכֹּהֲנִים שְׂגִירֵי מִנְחוֹת; (יח) שְׁיֵבִיא כָּל נִדְרָיו וְנִדְבוֹתָיו בְּרֶגֶל שְׂפָגַע בּוֹ רֵאשׁוֹן; (יט) שְׁלֵא יֵאָחַר נִדְרָיו וְנִדְבוֹתָיו וּשְׂאָר דְּבָרִים שֶׁהוּא חַיֵּב בָּהֶן; (כ) לְהַקְרִיב כָּל הַקְרָבָנוֹת בְּבֵית הַבְּחִירָה; (כא) לְהַבִּיא קִדְשֵׁי חוּצָה לְאָרֶץ לְבֵית הַבְּחִירָה; (כב) שְׁלֵא לְשַׁחֵט קְרָבָנוֹת חוּץ לְעִזְרָה; (כג) שְׁלֵא לְהַקְרִיב קֶרֶבֶן חוּץ לְעִזְרָה.

הַלְכוֹת תְּמִידִין וּמוֹסָפִין. יֵשׁ בְּכֻלָּן תְּשַׁע עֶשְׂרֵה מִצְוֹת – שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְאַחַת מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטָן: (א) לְהַקְרִיב שְׁנֵי כִבָּשִׁים בְּכָל יוֹם עוֹלוֹת; (ב)

(3) not to extinguish it; (4) to remove the ashes daily; (5) to burn incense daily; (6) to light lamps daily; (7) that the High Priest make a daily meal-offering, which is called *havittin*; (8) to offer an additional two lambs on the Sabbath; (9) to make show-bread; (10) the additional service of New Months; (11) the additional service of Pesah; (12) to bring the waved new grain offering⁶; (13) that each man count seven weeks from the day the new grain offering is made; (14) the additional offering of Shavuot; (15) to bring the two loaves of bread with their accompanying sacrifices on Shavuot; (16) the additional service of Rosh Hashana; (17) the additional service of the Fast Day; (18) the additional service of Sukkoth; (19) the additional service of Shemini Atseret.

Laws of Unfit Sacrifices. It contains eight commandments, two positive and six negative; which are: (1) not to eat holy offerings which became unfit or were intentionally blemished; (2) not to eat *pigul*; (3) not to leave holy offerings longer than their time; (4) not to eat expired sacrifices; (5) not to eat holy offerings which became *tamé*; (6) that a *tamé* person not eat holy offerings; (7) that an expired sacrifice be burnt; (8) to burn the *tamé*.

Laws of the Service of the Day of Atonement. It contains one positive commandment which is: that one perform the service of the Day of Atonement in order in its entirety, as written in the portion of “*after the death*” (Lev 16:1); offerings, confessions, sending the goat to *azazel*, and the rest of the service.

Laws of Benefiting from Consecrated Things. It contains three commandments, one positive and two negative; which are: (1) that one who benefits from a consecrated thing pay its value plus a fifth, and bring an offering, and this is the law concerning such a one; (2) not to perform work with consecrated animals; (3) not to shear consecrated animals.

Thus all the commandments included in this book number one hundred-three, of them forty-seven positive and fifty-six negative commandments.

לְהַדְלִיק אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ בְּכָל יוֹם; (ג) שְׁלֹא לִכְבוֹתָהּ; (ד) לְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן בְּכָל יוֹם; (ה) לְהַקְטִיר קֹטֶרֶת בְּכָל יוֹם; (ו) לְהַדְלִיק גְּדוּל מִנְחָה בְּכָל יוֹם, וְהִיא הַנִּקְרָאת חֲבַתִּין; (ח) לְהוֹסִיף שְׁנֵי כִבְשִׁים עוֹלוֹת בַּשַּׁבָּת; (ט) לַעֲשׂוֹת לֶחֶם הַפְּנִים; (י) מוֹסֵף רֵאשִׁי חֲדָשִׁים; (יא) מוֹסֵף הַפֶּסַח; (יב) לְהַקְרִיב עֹמֶר הַתְּנוּפָה; (יג) לְסַפֵּר כָּל אִישׁ וְאִישׁ שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת מִיוֹם הַקָּרֶבֶת הָעֹמֶר; (יד) מוֹסֵף עֲצָרֶת; (טו) לְהֵבִיא שְׁתֵּי הַלֶּחֶם עִם הַקֶּרֶבֶת הַבָּאוֹת בְּגִלְלַת הַלֶּחֶם בְּיוֹם עֲצָרֶת; (טז) מוֹסֵף רֵאשׁ הַשָּׁנָה; (יז) מוֹסֵף יוֹם צוּם; (יח) מוֹסֵף הַחֵג; (יט) מוֹסֵף שְׁמִינֵי עֲצָרֶת.

הַלְכוֹת פְּסוּלֵי הַמִּקְדָּשִׁין. יֵשׁ בְּכָלֵךְ שְׁמוֹנֶה מִצְוֹת – שְׁתֵּי מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְשֵׁשׁ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטָן: (א) שְׁלֹא לֶאֱכַל קִדְשִׁים שֶׁנִּפְסְלוּ וְשֶׁהֻטַּל בָּהֶם מוֹם; (ב) שְׁלֹא לֶאֱכַל פְּגוּל, (ג) שְׁלֹא יוֹתִיר קִדְשִׁים לְאַחַר זְמַנָּן; (ד) שְׁלֹא יֵאָכַל נוֹתֵר; (ה) שְׁלֹא יֵאָכַל קִדְשִׁים שֶׁנִּטְמְאוּ; (ו) שְׁלֹא יֵאָכַל אֲדָם שֶׁנִּטְמָא אֶת הַקִּדְשִׁים; (ז) לְשַׂרֵף אֶת הַנוֹתֵר; (ח) לְשַׂרֵף אֶת הַטְּמֵא.

הַלְכוֹת עֲבוֹדַת יוֹם הַכִּפּוּרִים. מִצְוֹת עֲשֵׂה אַחַת – וְהִיא שְׁיַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה יוֹם הַכִּפּוּרִים כְּלוּ עַל הַסֵּדֶר כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּפָּרָשַׁת אַחֲרֵי מוֹת, הַקֶּרֶבֶת וְהוֹדוּיִין וְשְׁלוֹחַ הַשְּׁעִיר וְשִׂאֵר הָעֲבוֹדָה.

הַלְכוֹת מַעֲיָלָה. יֵשׁ בְּכָלֵךְ שְׁלוֹשׁ מִצְוֹת – אַחַת מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְשְׁתֵּים מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטָן: (א) לְשַׁלֵּם הַמוֹעֵל אֲשֶׁר חָטָא בְּתוֹסֶפֶת חֲמִשׁ וְקָרֶבֶן, וְזֶה הוּא דִין הַמוֹעֵל; (ב) שְׁלֹא לַעֲבֹד בְּקִדְשִׁים; (ג) שְׁלֹא לְגַזֵּר קִדְשִׁים.

נִמְצְאוּ כָּל הַמִּצְוֹת הַנִּכְלָלוֹת בְּסִפְרֵי זֶה, מֵאָה וְשְׁלוֹשׁ – מִהֵן שִׁבְעִים וְאַרְבַּעִים מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְשֵׁשׁ וְחֲמִשִּׁים מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.

6 That is, the *omer*

The Book of Sacrifices**ספר הקרבנות**

Its laws are six, and this is their order: Laws of the Pesah Sacrifice, Laws of the Festival Sacrifice, Laws of the Firstborn, Laws of Unintended Errors, Laws of Incomplete Atonement, Laws of Substitutions.

הלכותיו שש, וזה הוא סדורן: הלכות קרבן פסח, הלכות חגיגה, הלכות בכורות, הלכות שגגות, הלכות מחסרי כפרה, הלכות תמורה.

Laws of the Pesah Sacrifice. It contains sixteen commandments, four positive and twelve negative; which are: (1) to slaughter the Pesah sacrifice in its proper time; (2) not to offer it while possessing leaven; (3) not to let its burned parts be left overnight; (4) to slaughter the second Pesah; (5) to eat the meat of the Pesah sacrifice with unleavened bread and bitter herbs on the night of the fifteenth of Nissan; (6) to eat the meat of the second Pesah sacrifice with unleavened bread and bitter herbs on the night of the fifteenth of the second month⁷; (7) not to eat it raw or boiled; (8) not to take the meat of the Pesah sacrifice outside one's group; (9) that an apostate not eat of it; (10) that a resident alien or hired worker not eat it; (11) that an uncircumcised man not eat it; (12) not to break any of its bones; (13) not to break any of the bones of the second Pesah; (14) not to leave any remaining until morning; (15) not to leave any of the second Pesah until morning; (16) not to leave any of the meat of the festival offering of the fourteenth of Nissan until the third day.

הלכות קרבן פסח. יש בכללן שש עשרה מצוות – ארבע מצוות עשה, ושתיים עשרה מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטן: (א) לשחט הפסח בזמנו; (ב) שלא לזבח אותו על החמץ; (ג) שלא תלין אמוך; (ד) לשחט פסח שני; (ה) לאכל בשר הפסח על מצה ומרור בלילי חמשה עשר; (ו) לאכל בשר פסח שני על מצה ומרור בלילי חמשה עשר לחדש השני; (ז) שלא יאכל נא ומבשל; (ח) שלא יוציא מבשר הפסח חוץ לחבורה; (ט) שלא יאכל ממנו משמד; (י) שלא יאכל ממנו לתושב או שכיר; (יא) שלא יאכל ממנו ערל; (יב) שלא ישבר בו עצם; (יג) שלא ישבר עצם בפסח שני; (יד) שלא ישאיר ממנו לבקר; (טו) שלא ישאיר מפסח שני לבקר; (טז) שלא ישאיר מבשר חגיגת ארבעה עשר עד יום שלישי.

Laws of the Festival Sacrifice. It contains six commandments, four positive and two negative; which are: (1) to appear before HASHEM; (2) to celebrate the three pilgrimage festivals; (3) to rejoice during the pilgrimage festivals; (4) not to appear empty-handed; (5) not to refrain from gladdening the Levite and giving him his rightful gifts during the pilgrimage festivals; (6) to gather the people during the festival of Sukkoth at the end of the Sabbatical year.

הלכות חגיגה. יש בכללן שש מצוות – ארבע מצוות עשה, ושתי מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטן: (א) להראות פני ה'; (ב) להג בשלושה רגלים; (ג) לשמח ברגלים; (ד) שלא יראה ריקם; (ה) שלא יעזב לוי מלשמחו ולתן לו מתנותיו ברגלים; (ו) להקהיל את העם בחג הסוכות במוצאי שמטה.

Laws of the Firstborn. It contains five commandments, two positive and three negative; which are: (1) to separate firstborn animals; (2) not to eat an unblemished firstborn outside Jerusalem; (3) not to redeem the firstborn; (4) to separate a tithe of domesticated animals; (5) not to redeem the tithe of domesticated animals. I have included the laws of tithes with those of the firstborn because they are done the same

הלכות בכורות. יש בכללן חמש מצוות – שתי מצוות עשה, ושלוש מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטן: (א) להפריש בכורות; (ב) שלא יאכל בכור תמים חוץ לירושלים; (ג) שלא יפדה הבכור; (ד) להפריש מעשר בהמה; (ה) שלא יגאל מעשר בהמה. וכללתיהם המעשר עם הבכור – לפי שמעשה שניהם

way, as the verse states: “you shall sprinkle its blood” (see Num 18:17). So from received tradition they learned this refers both to the blood of the tithe as well as that of the firstborn.

Laws of Unintended Errors. It contains five positive commandments, which are: (1) that an individual bring a fixed sin offering for his error; (2) that one who is uncertain whether or not he sinned bring a guilt offering, and when he becomes certain bring a sin offering; this is known as the “conditional guilt offering”; (3) that a sinner bring a guilt offering for certain offenses, which is known as an “unconditional guilt offering”; (4) that a sinner bring an offering for certain offenses, an animal if he is rich; a fowl or tenth-measure of flour if he is poor. This is known as the “variable offering”; (5) that the Sanhedrin bring an offering if they mistakenly instructed not according to the Law, regarding one of the grave offenses.

Laws of Incomplete Atonement. It contains four positive commandments, which are: (1) that an oozing woman bring an offering once she has become *tahor*; (2) that a woman after childbirth bring an offering once she has become *tahor*; (3) that an oozing man bring an offering once he has become *tahor*; (4) that a leper bring an offering once he has become *tahor*. Once they have brought their offerings, their purification is complete.

Laws of Substitutions. It contains three commandments, one positive and two negative; which are: (1) not to substitute; (2) that the substitution become sanctified, if one did substitute; (3) not to switch consecrated things from one category of holiness to another.

Thus all the commandments included in this book number thirty-nine, of them twenty positive and nineteen negative commandments.

The Book of Purity

Its laws are eight, and this is their order: Laws of Impurity from a Corpse, Laws of the Red Heifer, Laws of Impurity from Leprosy, Laws of Impurity from a Bed or

בְּאֶחָד, וְהִכְתוּב כְּלָלו עֲמוֹ: שְׁנַאֲמַר “וְאֶת־דָּמָם תִּזְרֹק” (ראה במדבר יח:יז) – כִּדָּן לְמִדּוּ מִפִּי הַשְּׂמוּעָה, שְׂזָה דָם מְעִשֵׂר וְדָם בְּכוֹר.

הַלְכוֹת שְׁגוּגוֹת. יֵשׁ בְּכֻלָּן חֲמִשׁ מִצְוֹת עֲשֵׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹ: (א) שְׂיִקְרִיב הַיְחִיד קָרְבַּן חֲטָאת קְבוּעַ עַל שְׁגִגְתּוֹ; (ב) שְׂיִקְרִיב אֲשֶׁם מִי שְׂלֵא נֹדַע לוֹ אִם חֲטָא אִם לֹא חֲטָא עַד שְׂיִוָּדַע לוֹ וְיָבִיא חֲטָאתוֹ, וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא אֲשֶׁם תְּלוּי; (ג) שְׂיִקְרִיב הַחוּטָא אֲשֶׁם עַל עֲבֵרוֹת יְדוּעוֹת, וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא אֲשֶׁם וְדָאִי; (ד) שְׂיִקְרִיב הַחוּטָא קָרְבַּן עַל עֲבֵרוֹת יְדוּעוֹת, אִם הִיָּה עֲשִׂיר בְּהֵמָה וְאִם הִיָּה עֲנִי עוֹף אוֹ עֲשִׂירִית הָאֵיפָה, וְזֶה הוּא הַנִּקְרָא קָרְבַּן עוֹלָה וְיִוָּרֵד; (ה) שְׂיִקְרִיבוּ הַסַּנְהֶדְרִין קָרְבַּן, אִם טָעוּ וְהוֹרוּ שְׂלֵא כְּהִלְכָה בְּאַחַת מִן הַחֲמוּרוֹת.

הַלְכוֹת מַחְסְרֵי כִפָּרָה. יֵשׁ בְּכֻלָּן אַרְבַּע מִצְוֹת עֲשֵׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹ: (א) שְׂתִקְרִיב הַזָּבֵה כְּשִׂתְטָהֵר קָרְבַּן; (ב) שְׂתִקְרִיב הַיּוֹלֵדֵת כְּשִׂתְטָהֵר קָרְבַּן; (ג) שְׂיִקְרִיב הַזָּב כְּשִׂטְהֵר קָרְבַּן; (ד) שְׂיִקְרִיב מְצָרַע כְּשִׂטְהֵר קָרְבַּן. וְאַחַר שְׂיִקְרִיבוּ קָרְבָּנוֹתֵיהֶן, תִּגְמַר טְהֻרָתָן.

הַלְכוֹת תַּמּוּרָה. יֵשׁ בְּכֻלָּן שְׁלוֹשׁ מִצְוֹת – אַחַת מִצְוֹת עֲשֵׂה, וּשְׁתַּיִם מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹ: (א) שְׂלֵא יִמִּיר; (ב) שְׂתִהֵיָה הַתַּמּוּרָה קִדָּשׁ, אִם הַמִּיר; (ג) שְׂלֵא יִשְׁנֶה הַקִּדָּשִׁים מִקִּדָּשָׁה לְקִדָּשָׁה.

נִמְצְאוּ כָּל הַמִּצְוֹת הַנִּכְלָלוֹת בְּסִפְרֵי זֶה, תִּשְׁעַ וּשְׁלוֹשִׁים – מִהֶן עֲשָׂרִים מִצְוֹת עֲשֵׂה, וּתְשַׁע עֲשָׂרֵה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.

סֵפֶר טְהוֹרָה

הַלְכוֹתָיו שְׂמוֹנֶה, וְזֶה הוּא סִדּוּרָן: הַלְכוֹת טְמֵאֵת מֵת, הַלְכוֹת פְּרָה אֲדָמָה, הַלְכוֹת טְמֵאֵת צְרַעַת, הַלְכוֹת מְטֵמְאֵי מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב,

Seat, Laws of Other Causes of Impurity, Laws of Impurity of Foods, Laws of Vessels, Laws of Ritual Baths.

הלכות שאר אבות הטמאות, הלכות טמאת אכלין, הלכות כלים, הלכות מקוות.

Laws of Impurity from a Corpse. It contains one positive commandment, which is the rule concerning impurity from a corpse.

הלכות טמאת מת. מצות עשה אחת, והיא דין טמאת מת.

Laws of the Red Heifer. It contains two positive commandments, which are: (1) the rule of the red heifer; (2) the rule of impurity and purity caused by the waters of separation.

הלכות פרה אדמה. יש בכללן שתי מצוות עשה; וזה הוא פרטון: (א) דין פרה אדמה; (ב) דין טמאת מי נדה וטהרתו.

Laws of Impurity from Leprosy. It contains eight commandments, six positive and two negative; which are: (1) to rule regarding human leprosy as the law written in the Torah; (2) not to remove signs of impurity; (3) not to shave the hair from a skin eruption; (4) that the leper distinguish himself by his torn clothing, his unkempt hair and by covering his head down to his mouth; (5) purification from leprosy; (6) that a leper shave all his hair when he becomes purified; (7) the rule of leprosy of garments; (8) the rule of leprosy of a house.

הלכות טמאת צרעת. יש בכללן שמונה מצוות – שש מצוות עשה, ושתי מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטון: (א) להורות בצרעת אדם כדינה הכתוב בתורה; (ב) שלא יקח סימני טמאה; (ג) שלא יגלח הנתק; (ד) שיהא המצרע מפרסם בקריעת בגדיו ופריעת ראשו ועטיה על שפם; (ה) טהרת צרעת; (ו) שייגלח המצרע את כל שערו כשיטהר; (ז) דין צרעת הבגד; (ח) דין צרעת הבית.

Laws of Impurity from a Bed or Seat. It contains four positive commandments, which are: (1) the rule of menstrual impurity; (2) the rule of impurity of a woman after childbirth; (3) the rule of impurity from an oozing woman; (4) the rule of impurity from an oozing man.

הלכות מטמאי משכב ומושב. יש בכללן ארבע מצוות עשה; וזה הוא פרטון: (א) דין טמאת נדה; (ב) דין טמאת יולדת; (ג) דין טמאת זבה; (ד) דין טמאת זב.

Laws of Other Causes of Impurity. It contains three positive commandments, which are: (1) the rule of impurity from a dead animal; (2) the rule of impurity from the eight creeping things; (3) the rule of impurity from semen. Idols cause impurity just as do creeping things, but their impurity is Rabbinic.

הלכות שאר אבות הטמאות. יש בכללן שלוש מצוות עשה; וזה הוא פרטון: (א) דין טמאת נבלה; (ב) דין טמאת שרץ; (ג) דין טמאת שכבת זרע. ועבודה זרה מטמאה פשרץ, וטמאתה מדברי סופרים.

Laws of Impurity of Foods. It contains one positive commandment, which is the rule of impurity of liquids and foods, and how foods become impure.

הלכות טמאת אכלין. מצות עשה אחת, והיא דין טמאת משקין ואכלין והכשרו.

Laws of Vessels. The subject matter of these laws is knowing which vessels contract any sort of impurity, and which vessels don't, and how they become impure and cause impurity.

הלכות כלים. ענין אלו ההלכות לידע כלים שמקבלין טמאה מכל אלו הטמאות, וכלים שאינן מטמאין, וכיצד מטמאין הכלים ומטמאין.

Laws of Ritual Baths. It contains one positive commandment, which is that any *tamé* person immerse in a ritual bath, after which he is purified.

Thus all the commandments included in this book number twenty, of them eighteen positive and two negative commandments.

The Book of Damages

Its laws are five, and this is their order: Laws of Monetary Damages, Laws of Theft, Laws of Robbery and Lost Property, Laws of One who Injures or Damages, Laws of a Murderer and the Preservation of Life.

Laws of Monetary Damages. It contains four positive commandments, which are: (1) the rule of the goring ox; (2) the rule of the grazing animal; (3) the rule of the open pit; (4) the rule of the spreading fire.

Laws of Theft. It contains seven commandments, two positive and five negative; which are: (1) not to steal property; (2) the rule of the thief; (3) to maintain just scales and weights; (4) not to be unjust with measures or weights; (5) that one not have two sets of inconsistent weights or measures, even if he does not transact business using them; (6) not to move a boundary marker; (7) not to kidnap.

Laws of Robbery and Lost Property. It contains seven commandments, two positive and five negative; which are: (1) not to rob; (2) not to exploit; (3) not to covet; (4) not to desire; (5) to return what a robbed item; (6) not to ignore a lost item; (7) to return a lost item.

Laws of One who Injures or Damages. One positive commandment, which is the rule of one who injures another or damages his property.

Laws of a Murderer and the Preservation of Life. It contains seventeen commandments, seven positive and ten negative; which are: (1) not to murder; (2) not to take ransom for a murderer, but rather execute him; (3) to exile one who kills accidentally; (4) not to take

הלכות מקוות. מצות עשה אחת, והיא שִׁיטְבֵּל כָּל טָמֵא בְּמֵי מִקְוֵה וְאַחַר כֵּן יִטְהַר

נִמְצְאוּ כָּל הַמְצוּוֹת הַנִּכְלָלוֹת בְּסֵפֶר זֶה, עֲשׂוּרִים – מִהֵן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה מְצוּוֹת עֲשֵׂה, וּשְׁתֵּי מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.

ספר נזקים

הַלְכוֹתָיו חֲמֵשׁ, וְזֶה הוּא סְדוּרָן: הַלְכוֹת נֹזֵקֵי מָמוֹן, הַלְכוֹת גְּנֵבָה, הַלְכוֹת גֹּזֵלָה וְאַבְדָּה, הַלְכוֹת חוֹבֵל וּמִזִּיק, הַלְכוֹת רוֹצֵחַ וּשְׁמִירַת נַפְשׁ.

הַלְכוֹת נֹזֵקֵי מָמוֹן. יֵשׁ בְּכֻלָּן אַרְבַּע מְצוּוֹת עֲשֵׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹן: (א) דִּין הַשּׁוֹר; (ב) דִּין הַהֶבְעֵר; (ג) דִּין הַבּוֹר; (ד) דִּין הַהֶבְעֵרָה.

הַלְכוֹת גְּנֵבָה. יֵשׁ בְּכֻלָּן שִׁבְעַת מְצוּוֹת – שְׁתֵּי מְצוּוֹת עֲשֵׂה, וְחֲמֵשׁ מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹן: (א) שְׁלֵא לְגַנֹּב מָמוֹן; (ב) דִּין הַגְּנֵב; (ג) לְצַדֵּק הַמֵּאֲזִינִים עִם הַמְשַׁקְלוֹת; (ד) שְׁלֵא יַעֲשֶׂה עוֹל בַּמִּדּוֹת וּבַמְשַׁקְלוֹת; (ה) שְׁלֵא יִהְיֶה לְאָדָם אֶבֶן וְאֶבֶן אֵיפָה וְאֵיפָה, אֶף עַל פִּי שְׂאִינּוֹ לֹקַח וְנוֹתֵן בָּהֶם; (ו) שְׁלֵא יִסִּיג גְּבוּל; (ז) שְׁלֵא לְגַנֹּב נַפְשׁוֹת.

הַלְכוֹת גֹּזֵלָה וְאַבְדָּה. יֵשׁ בְּכֻלָּן שִׁבְעַת מְצוּוֹת – שְׁתֵּי מְצוּוֹת עֲשֵׂה, וְחֲמֵשׁ מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹן: (א) שְׁלֵא לְגֹזֵל; (ב) שְׁלֵא לְעַשֵּׂק; (ג) שְׁלֵא לְחַמֵּד; (ד) שְׁלֵא לְהִתְאוֹת; (ה) לְהַשִּׁיב אֶת הַגֹּזֵלָה; (ו) שְׁלֵא יִתְעַלֵּם מִן הָאַבְדָּה; (ז) לְהַשִּׁיב הָאַבְדָּה.

הַלְכוֹת חוֹבֵל וּמִזִּיק. מְצוּת עֲשֵׂה אַחַת, וְהִיא דִּין חוֹבֵל בַּחֲבֵרוֹ אוֹ מִזִּיק מִמּוֹן חֲבֵרוֹ.

הַלְכוֹת רוֹצֵחַ וּשְׁמִירַת נַפְשׁ. יֵשׁ בְּכֻלָּן שִׁבְעַת עֲשָׂרֵה מְצוּוֹת – שִׁבְעַת מְצוּוֹת עֲשֵׂה, וְעֶשְׂרֵת מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹן: (א) שְׁלֵא לְרַצֵּחַ; (ב) שְׁלֵא לְקַח כֶּפֶר לְנַפְשׁ רוֹצֵחַ, אֲלָא יוּמַת; (ג) לְהַגְלוֹת הַרוֹצֵחַ בְּשִׁגְגָה;

ransom for one who should be exiled; (5) that a murderer not be executed before having been brought to trial; (6) to save one who is being pursued, even at the cost of the pursuer's life; (7) not to show pity for the pursuer; (8) not to be inactive when there is a danger to life; (9) to separate cities of refuge and prepare roads to them; (10) to decapitate the heifer in a riverbed; (11) not to work or sow that land; (12) not to endanger life; (13) to make a parapet; (14) not to cause the innocent to err; (15) to help one who stumbled on the road unload his burden; (16) to help him reload it; (17) not to abandon him, alarmed, on the road.

Thus all the commandments included in this book number thirty-six, of them sixteen positive and twenty negative commandments.

The Book of Acquisition

Its laws are five, and this is their order: Laws of Sales, Laws of Acquisition of Unowned Property and Gifts, Laws of Neighbors, Laws of Agents and Partners, Laws of Slaves.

Laws of Sales. It contains five commandments, one positive and four negative; which are: (1) the rule of purchase and sale; (2) not to wrong others in purchase and sale; (3) not to wrong verbally; (4) not to wrong a convert in his property; (5) not to wrong him verbally.

Laws of Acquisition of Unowned Property and Gifts.

The subject matter of these laws is to know the rule of acquisition of unowned property; how and by what means one acquires it, and the rule of one who gives a gift and receives, and what kind of gift returns and what kind does not.

Laws of Neighbors. The subject matter of these laws is to know the rule for dividing real-estate between partners, and the distancing of each one's damages from his neighbor or from his adjoining property-owner, and the rule of the adjoining property owner.

Laws of Agents and Partners. The subject matter of these laws is to know the rule of one's agent or partner, and the rules which apply to their purchases, sales, losses and profits.

(ד) שְׁלֵא לְקַח כְּפָר לְמַחֲבֵי גְלוּת; (ה) שְׁלֵא יוֹמֵת הָרוֹצֵחַ כְּשִׁירָצָח, קֹדֶם עֲמִידָה בְּדִין; (ו) לְהַצִּיל הַנֶּרְדָּף בְּנִפְשׁוֹ שֶׁלְרוֹדֵף; (ז) שְׁלֵא לְחוּס עַל הָרוֹדֵף; (ח) שְׁלֵא לְעַמֵּד עַל דָּם; (ט) לְהַפְרִישׁ עָרֵי מְקֻלָּט וּלְכַוֵּן לָהֶם הַדֶּרֶךְ; (י) לְעַרְף אֶת הָעֵגְלָה בְּנַחֲל; (יא) שְׁלֵא יַעֲבֹד בְּאוֹתָהּ קֹרָקַע וְלֹא תִזְרַע; (יב) שְׁלֵא לְשׂוּם דָּמִים; (יג) לְעַשׂוֹת מַעֲקָה; (יד) שְׁלֵא יִכְשִׁיל תַּמִּים בְּדָבָר; (טו) לְפָרֵק עִם מִי שֶׁנִּכְשַׁל בְּדָרְךְ; (טז) לְטַעַן עִמּוֹ; (יז) שְׁלֵא יִנְיַחְנוּ בְּדָרְךְ נִבְהַל בְּמִשְׁאֵל וְיִלְדָּךְ לוֹ.

נִמְצְאוּ כָּל הַמִּצְוֹת הַנִּכְלָלוֹת בְּסֵפֶר זֶה, שֵׁשׁ וּשְׁלוּשִׁים – מִהֶן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְעֶשְׂרִים מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.

סֵפֶר הַקֵּיִן

הַלְכוֹתָיו חֲמֵשׁ, וְזֶה הוּא סְדוּרָן: הַלְכוֹת מִכִּירָה, הַלְכוֹת זְכִיָּה וּמִתְּנָה, הַלְכוֹת שְׁכִנְיָם, הַלְכוֹת שְׁלוּחִין וְשִׁתְּפִין, הַלְכוֹת עֲבָדִים.

הַלְכוֹת מִכִּירָה. יֵשׁ בְּכֻלָּן חֲמֵשׁ מִצְוֹת – אַחַת מִצְוֹת עֲשֵׂה, וְאַרְבַּע מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטָן: (א) דִּין מִקַּח וּמִמְכָר; (ב) שְׁלֵא יוֹנֶה בְּמִקַּח וּמִמְכָר; (ג) שְׁלֵא יוֹנֶה בְּדָבָרִים; (ד) שְׁלֵא יוֹנֶה גַּר צָדֵק בְּמִמּוֹנוֹ; (ה) שְׁלֵא יוֹנֶה בְּדָבָרִים.

הַלְכוֹת זְכִיָּה וּמִתְּנָה. עֲנֵן אֵלוּ הַהֲלָכוֹת לִידַע דִּין זֹכָה מִן הַהֶפְקֵר הַיָּאֵד יִקְנֶה וּבִמָּה יִקְנֶה, וְדִין נוֹתֵן מִתְּנָה וּמִקַּבֵּל וְאִיזוֹ מִתְּנָה חוֹזֵרֶת וְאִיזוֹ אֵינָה חוֹזֵרֶת.

הַלְכוֹת שְׁכִנְיָם. עֲנֵן אֵלוּ הַהֲלָכוֹת לִידַע דִּין חִלּוּק הַקְּרָקְעוֹת בֵּין הַשִּׁתְּפִין, וְהַרְחַקַת נִזְקֵי כָּל אֶחָד מֵהֶם מִשְׁכָּנוֹ וּמִבַּעַל הַמִּצָּר שְׁלוֹ, וְדִין בַּעַל הַמִּצָּר.

הַלְכוֹת שְׁלוּחִין וְשִׁתְּפִין. עֲנֵן אֵלוּ הַהֲלָכוֹת לִידַע דִּין שְׁלוּחֵי שְׁלֵאֲדָם וְשִׁתְּפוֹ, וּמִשְׁפָּטֵיהֶן בְּמִקַּח וּמִמְכָר וּבַהֶפְסֵדוֹ וּשְׁכָרוֹ.

Laws of Slaves. It contains thirteen commandments, five positive and eight negative; which are: (1) the rule of purchasing a Hebrew slave; (2) that he not be sold like a slave; (3) that one not work him excessively; (4) not to permit a resident alien to work him excessively; (5) that we not work him like a slave; (6) to give him gifts when he is set free; (7) not to release him empty-handed; (8) to redeem a Hebrew maid-servant; (9) to set her aside for betrothal; (10) that she not be sold; (11) to enslave a Canaanite slave forever, unless his master injured one of certain parts of his body; (12) not to extradite a slave who fled from elsewhere to the Land of Israel; (13) not to wrong that slave who escaped to us.

Thus all the commandments included in this book number eighteen, of them six positive and twelve negative commandments.

The Book of Judgments

Its laws are five, and this is their order: Laws of Hiring, Laws of Borrowing and Depositing, Laws of Creditor and Debtor, Laws of Claimant and Respondent, Laws of Inheritances.

Laws of Hiring. It contains seven commandments, three positive and four negative; which are: (1) the rule of a hired person and a paid guardian; (2) to give the wages of a hired person the same day; (3) not to delay paying a hired person after his wages are due; (4) that a hired person may eat from the attached produce he is working in; (5) that a hired person may not eat of the attached produce after its preparation is complete; (6) that a hired person may not take away more than what he has eaten; (7) not to muzzle an ox while it is treading, and similarly any other animal.

Laws of Borrowing and Depositing. It contains two positive commandments, which are: (1) the rule of a borrower; (2) the rule of an unpaid guardian.

Laws of Creditor and Debtor. It contains twelve commandments, four positive and eight negative; which are: (1) to lend to the poor and needy; (2) not to press him;

הלכות עבדים. יש בכללן שלוש עשרה מצוות – חמש מצוות עשה, ושמונה מצוות לא תעשה; וזה הוא פירטון: (א) דין קנין עבד עברי; (ב) שלא ימכר ממכרת עבד; (ג) שלא יעבידנו בפרך; (ד) שלא נניח גר תושב לרדות בו בפרך; (ה) שלא נעבד בו עבודת עבד; (ו) להעניק לו בצאתו חפשי; (ז) שלא יצא ריקם; (ח) לפדות אמה עבריה; (ט) ליעדה; (י) שלא תמכר; (יא) לעבד בעבד כנעני לעולם, אלא אם הפיל לו אדוניו אחד מראשי אבריו; (יב) שלא להסגיר עבד שברח מחוצה לארץ ישראל; (יג) שלא להונות עבד זה הנצול אלינו.

נמצאו כל המצוות הנכללות בספר זה, שמונה עשרה – שש מהן מצוות עשה, ושתיים עשרה מצוות לא תעשה.

ספר משפטים

הלכותיו חמש, וזה הוא סדורן: הלכות שכירות, הלכות שאלה ופקדון, הלכות מלוה ולווה, הלכות טוען ונטען, הלכות נחלות.

הלכות שכירות. יש בכללן שבע מצוות – שלוש מצוות עשה, וארבע מצוות לא תעשה; וזה הוא פירטון: (א) דין שכיר ושומר שכר; (ב) לתן שכר שכיר ביומו; (ג) שלא יאחר שכר שכיר אחר זמנו; (ד) שיאכל השכיר מן המחבר שיעשה בו; (ה) שלא יאכל השכיר מן המחבר שלא בשעת גמר מלאכה; (ו) שלא יוליך השכיר בגדו יתר על מה שאכל; (ז) שלא יחסם שור בדישו, וכן שאר הבהמה.

הלכות שאלה ופקדון. יש בכללן שתי מצוות עשה: (א) דין השואל; (ב) דין שומר חנם.

הלכות מלוה ולווה. יש בכללן שתיים עשרה מצוות – ארבע מצוות עשה, ושמונה מצוות לא תעשה; וזה הוא פירטון: (א) להלוות

(3) to press a Gentile; (4) not to take a pledge by force; (5) to return a pledge to its owner when he needs it; (6) not to delay returning a pledge to its poor owner when he needs it; (7) not to require a pledge from a widow; (8) not to require a pledge of items with which one prepares food; (9) that a debtor not pay interest; (10) that a creditor not loan on interest; (11) that one not be an intermediary between a lender and a debtor on interest; not to testify on their behalf nor write a loan document nor act as guarantor; (12) to take a loan from a Gentile and to lend to him on interest.

Laws of Claimant and Respondent. One positive commandment, which is the rule of a claimant and one who admits or denies the claim.

Laws of Inheritances. One positive commandment, which is the rule of the order of inheritances.

Thus all the commandments included in this book number twenty-three, of them eleven positive and twelve negative commandments.

The Book of Judges

Its laws are five, and this is their order: Laws of the Sanhedrin and the Penalties they may Impose, Laws of Testimony, Laws of Rebels, Laws of Mourning, Laws of Kings and Their Wars.

Laws of the Sanhedrin and the Penalties they may Impose. It contains thirty commandments, ten positive and twenty negative; which are: (1) to appoint judges; (2) not to appoint a judge who does not know the Law; (3) to follow the majority when there is disagreement among the judges; (4) not to execute if there is a majority of one for conviction, but only if there are at least two; (5) that in capital cases, one who argued for acquittal may not then argue for conviction; (6) to execute by stoning; (7) to execute by burning; (8) to execute by decapitation with a sword; (9) to execute by strangulation; (10) to hang; (11) to bury the executed on the same day; (12) not to leave his corpse hanging; (13) not to permit a witch to live; (14) to whip

לְעֵנִי וּמָדָ; (ב) שְׁלֵא יִגְשׁ אוֹתוֹ; (ג) לִנְגֹשׁ אֶת הַנְּכָרִי; (ד) שְׁלֵא יִמְשֹׁכֶן בְּעַל חוּב בְּזָרוּעַ; (ה) לְהַחְזִיר הַמְּשֻׁכָּן לְבַעְלָיו, בְּזָמַן שֶׁהוּא צָרִיךְ לוֹ; (ו) שְׁלֵא יֵאָחֵר הַמְּשֻׁכָּן מִבַּעְלָיו הָעֵנִי, בַּעֲת שֶׁהוּא צָרִיךְ לוֹ; (ז) שְׁלֵא יַחְבֵּל אֶלְמָנָה; (ח) שְׁלֵא יַחְבֵּל בְּלִים שְׁעוֹשֵׁין בָּהֶן אֵכֶל נֶפֶשׁ; (ט) שְׁלֵא יִתֵּן הַמְּלוּהַ בְּרַבִּית; (י) שְׁלֵא יִלוּהַ הַלוּוֶה בְּרַבִּית; (יא) שְׁלֵא יִתְעַסֵּק אָדָם בֵּין מְלוּהַ וְלוּוֶה בְּרַבִּית, לֹא יַעֲיֵד בֵּינֵיהֶם וְלֹא יִכְתֹּב שֵׁטֶר וְלֹא יַעֲרֹב; (יב) לְלוּוֹת מִן הַנְּכָרִי וְלִהְלוּוֹתוֹ בְּרַבִּית.

הלכות טוען ונטען. מצות עשה אחת, והיא דין טוען ומודה או כופר.

הלכות נחלות. מצות עשה אחת, והיא דין סדר נחלות.

נמצאו כל המצוות הנכללות בספר זה, שלוש ועשרים – מהן אחת עשרה מצוות עשה, ושתיים עשרה מצוות לא תעשה.

ספר שופטים

הלכותיו חמש, וזה הוא סדורן: הלכות סנהדרין והענישין המסורין להם, הלכות ידות, הלכות ממרים, הלכות אבלי, הלכות מלכים ומלחמות.

הלכות סנהדרין והענישין המסורין להם. יש בכללן שלוששים מצוות – עשר מצוות עשה, ועשרים מצוות לא תעשה; וזה הוא פירטון: (א) למנות שופטים; (ב) שלא למנות דין שאינו יודע דרך המשפט; (ג) לנטות אחרי רבים, אם נחלקו השופטים; (ד) שלא להרג אם רבו המחביבין באיש אחד, עד שיהיו יתר שנים; (ה) שלא ילמד חובה מי שלמד זכות בדיני נפשות; (ו) להרג בסקלה; (ז) להרג בשרפה; (ח) להרג בסיף; (ט) להרג בחנק; (י) לתלות; (יא) לקבר הנהרג ביום הריגתו; (יב) שלא תלין נבלתו; (יג) שלא להחיות מכשף; (יד) להלקות לרשע; (טו)

the wicked; (15) not to exceed the maximum number of whippings; (16) not to execute the innocent because of circumstantial evidence; (17) not to punish one who was under duress; (18) not to show pity for one who killed his fellow or injured him; (19) not to show compassion for a poor person in his trial; (20) not to show respect for an important person in his trial; (21) not to skew judgment against an habitual sinner, though he is a sinner; (22) not to be unjust in judgment; (23) not to skew judgment of a convert or orphan; (24) to judge righteously; (25) not to fear a violent person in judgment; (26) not to accept a bribe; (27) not to accept a baseless report; (28) not to curse the judges; (29) not to curse the King or head of the Sanhedrin; (30) not to curse any other proper Jew.

Laws of Testimony. It contains eight commandments, three positive and five negative; which are: (1) that one who has testimony testify in court; (2) to examine and thoroughly check the witnesses; (3) that a witness in a capital case not give instruction; (4) that one witness be insufficient to establish testimony; (5) that an habitual sinner not testify; (6) that a close relative not testify; (7) not to testify falsely; (8) to do to a conspiring witness that which he conspired to do.

Laws of Rebels. It contains nine commandments, three positive and six negative; which are: (1) to act according to the teachings of the Sanhedrin; (2) not to deviate from their statements; (3) not to add to the Torah, whether the written commandments or their explanations which we learned from received tradition; (4) not to remove any of it; (5) not to curse one's father or mother; (6) not to hit one's father or mother; (7) to honor one's father and mother; (8) to revere one's father and mother; (9) that a son not be stubborn and rebellious against his father's and mother's voice.

Laws of Mourning. It contains four commandments, one positive and three negative; which are: (1) to mourn close relatives. Even a Priest must become *tamé* and mourn his close relatives. But one may not mourn those executed by the Court; and for this reason I have included these laws in this book, since they are simi-

שְׁלֹא יוֹסִיף בְּהִכָּתִיב הַלּוֹקָה; (טז) שְׁלֹא לְהַרְג נָקִי בְּאִמְדוֹן הַדַּעַת; (יז) שְׁלֹא לַעֲנֹשׁ אָנוּס; (יח) שְׁלֹא לְחוּס עַל הוֹרֵג חֲבֵרוֹ אוֹ חוֹבֵל בּוֹ; (יט) שְׁלֹא לְרַחֵם עַל הַדָּל בְּדִין; (כ) שְׁלֹא לְהַדִּיר גְּדוּל בְּדִין; (כא) שְׁלֹא לְהַטוֹת הַדִּין עַל בַּעַל עֲבֵרוֹת, אֶף עַל פִּי שֶׁהוּא חוֹטֵא; (כב) שְׁלֹא לַעֲוֹל מְשַׁפֵּט; (כג) שְׁלֹא לְהַטוֹת מְשַׁפֵּט גֵּר יְתוֹם; (כד) לְשַׁפֵּט בְּצַדִּיק; (כה) שְׁלֹא לִירְאָה בְּדִין מֵאִישׁ זָרוּעַ; (כו) שְׁלֹא לְקַח שֹׁחַד; (כז) שְׁלֹא לְשֹׂא שִׁמְעַ שְׂוֵא; (כח) שְׁלֹא לְקַלֵּל הַדִּינִין; (כט) שְׁלֹא לְקַלֵּל הַנְּשִׂיאַ; (ל) שְׁלֹא לְקַלֵּל אָדָם מִשָּׂרָר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַכְּשָׁרִים.

הלכות עדות. יש בכללן שמונה מצוות – שלוש מצוות עשה, וְחָמֵשׁ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹ: (א) לְהַעֲיִד בְּבֵית דִּין לְמִי שְׂיִוִדַע לוֹ עֵדוּת; (ב) לְדַרֵּשׁ וְלַחְקֹר הָעֵדִים; (ג) שְׁלֹא יוֹרֶה הָעֵד בְּדִין זֶה שֶׁהָעֵד עָלָיו, בְּדִינֵי נַפְשׁוֹת; (ד) שְׁלֹא יִקוּם דָּבָר בְּעֵדוּת אַחַד; (ה) שְׁלֹא יַעֲיִד בַּעַל עֲבֵרָה; (ו) שְׁלֹא יַעֲיִד קְרוֹב; (ז) שְׁלֹא לְהַעֲיִד בְּשִׁקָּר; (ח) לַעֲשׂוֹת לְעֵד זוּמָם כַּאֲשֶׁר זָמַם.

הלכות ממרים. יש בכללן תשע מצוות – שלוש מצוות עשה, וְשֵׁשׁ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹ: (א) לַעֲשׂוֹת עַל פִּי הַתּוֹרָה שִׂיאֵמְרוּ בֵּית דִּין הַגְּדוּל; (ב) שְׁלֹא לְסוֹר מִדְּבָרֵיהֶם; (ג) שְׁלֹא לְהוֹסִיף עַל הַתּוֹרָה, לֹא בְּמִצְוֹת שֶׁבְּכַתָּב וְלֹא בְּפִירוּשׁוֹן שֶׁלְּמַדְנֵנוּ מִפִּי הַשְּׂמוּעָה; (ד) שְׁלֹא לְגַרֵעַ מִן הַכֹּל; (ה) שְׁלֹא לְקַלֵּל אֶב וְאָם; (ו) שְׁלֹא לְהַכּוֹת אֶב וְאָם; (ז) לְכַבֵּד אֶב וְאָם; (ח) לִירְאָה מֵאֶב וְאָם; (ט) שְׁלֹא יִהְיֶה הַבֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה עַל קוֹל אָבִיו וְאִמּוֹ.

הלכות אבל. יש בכללן ארבע מצוות – אחת מצוות עשה, וְשְׁלוֹשׁ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹ: (א) לְהִתְאַבֵּל עַל הַקְּרוֹבִים, וְאִפְלוּ כוֹהֵן מְטִמֵּא וּמִתְאַבֵּל עַל הַקְּרוֹבִים. וְאִין אָדָם מִתְאַבֵּל עַל הַרוּגֵי בֵּית דִּין; וּלְפִי

lar to the law of burying on the day of death, which is a positive commandment; (2) that a High Priest not become *tamé* for his close relatives; (3) that he not enter an enclosed place with a corpse; (4) that a common Priest only become *tamé* for his close relatives.

Laws of Kings and Their Wars. It contains twenty-three commandments, ten positive and thirteen negative; which are: (1) to appoint a Jewish king; (2) that he not be appointed from amongst the congregation of converts; (3) that he not have many wives; (4) that he not accumulate many horses; (5) that he not accumulate much gold and silver; (6) to destroy the seven nations; (7) not to allow any of them to survive; (8) to obliterate the offspring of Amalek; (9) to remember what Amalek did to us; (10) not to forget his evil deeds and how he ambushed us on the road; (11) not to reside in Egypt; (12) to request peace from a city before we lay siege to it, and to treat it as detailed in the Torah, if it makes peace with us or not; (13) not to request peace from Ammon or Moab alone, when laying siege to them; (14) not to destroy fruit trees during a siege; (15) to establish a latrine for the soldiers in the encampment to use; (16) to establish a shovel with which to dig; (17) to anoint a Priest to speak to the soldiers in time of war; (18) that one who engaged a new wife or built a new house or planted a vineyard rejoice in his acquisition for an entire year and be exempt from the war; (19) that he be completely exempt, even from the city's or army's needs, or similar; (20) that one not be frightened and retreat during war; (21) the rule of the "comely captive woman"; (22) that she not be sold; (23) that one not force her into slavery after having had relations with her.

Thus all the commandments included in this book number seventy-four, of them twenty-seven positive and forty-seven negative commandments.

And thus all the laws of the fourteen books are eighty-three.

זֶה כָּל־לַתִּי הַלְכוֹת אֱלוֹ בְּסֵפֶר זֶה, שֶׁהוּן מְעִין קְבוּרָה בְּיוֹם מִיתָהּ שֶׁהִיא מְצֻוֹת עֲשֵׂה. (ב) שְׁלֹא יִטְמָא כּוֹהֵן גְּדוֹל לְקְרוֹבִים; (ג) שְׁלֹא יִכְנֹס עִם הַמֵּת בְּאֵהָל; (ד) שְׁלֹא יִטְמָא כּוֹהֵן הַדְּיוּט לְנֶפֶשׁ אָדָם אֶלָּא לְקְרוֹבִים בְּלֶבֶד.

הַלְכוֹת מְלָכִים וּמִלְחָמוֹת. יֵשׁ בְּכֻלָּן שְׁלוֹשׁ וְעֶשְׂרִים מְצֻוֹת – עֶשֶׂר מְצֻוֹת עֲשֵׂה, וְשְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מְצֻוֹת לֹא תַעֲשֶׂה; וְזֶה הוּא פְּרָטוֹן: (א) לְמִנּוֹת מֶלֶךְ מִיִּשְׂרָאֵל; (ב) שְׁלֹא יִמְנֶה מְקַהֵל גֵּרִים; (ג) שְׁלֹא יִרְבֶּה לוֹ נָשִׁים; (ד) שְׁלֹא יִרְבֶּה לוֹ סוּסִים; (ה) שְׁלֹא יִרְבֶּה לוֹ כֶּסֶף וְזָהָב; (ו) לְהַחְרִים שְׂבָעָה עַמְמִים; (ז) שְׁלֹא לְהַחְיֹת מִהֵן נְשָׁמָה; (ח) לְמַחֹת זָרְעוֹ שְׂלַעְמֶלֶק; (ט) לְזַכֵּר מֶה שֶׁעֲשָׂה עַמְלֶק; (י) שְׁלֹא לְשַׁכַּח מַעֲשֵׂיו הָרָעִים וְאַרְיֵתוֹ בְּדָרְדֵּךְ; (יא) שְׁלֹא לְשַׁכֵּן בְּאַרְץ מְצָרִים; (יב) לְשַׁלַּח שָׁלוֹם לְיוֹשְׁבֵי הָעִיר כְּשֹׁצְרִים עָלֶיהָ, וְלָדוֹן בָּהּ כְּאִשֶּׁר מְפָרֵשׁ בַּתּוֹרָה, אִם תִּשְׁלַח וְאִם לֹא תִשְׁלַח; (יג) שְׁלֹא לְדַרֵּשׁ שָׁלוֹם מֵעַמּוֹן וּמוֹאָב בְּלֶבֶד, כְּשֹׁצְרִים עָלֶיהָ; (יד) שְׁלֹא לְהַשְׁחִית אֵילָנֵי מֵאֲכָל בְּמִצּוֹר; (טו) לְהִתְקִין יָד שִׁיִּצְאוּ בּוֹ בְּעַלֵּי הַמַּחְנֶה לְהַפְּנוֹת בּוֹ; (טז) לְהִתְקִין יָתֵד לְחֹפֶר בּוֹ; (יז) לְמַשֵּׁחַ כּוֹהֵן לְדַבֵּר בְּאָזְנֵי אֲנָשֵׁי הַצָּבָא בְּשַׁעַת הַמִּלְחָמָה; (יח) לְהִיּוֹת מְאָרֵס וּבוֹנָה בְּנֵן וְנוֹטֵעַ כָּרֶם שְׂמִיחִין בְּקִנְיָנָם שָׁנָה תְּמִימָה, וּמְחַזְרִין אוֹתָן מִן הַמִּלְחָמָה; (יט) שְׁלֹא יַעֲבֹר עָלֶיהָ דָּבָר, וְלֹא יִצְאוּ אֶפְלוֹ לְצַרְכֵי הָעִיר וְצַרְכֵי הַגְּדוּד וְדוּמָה לָהּ; (כ) שְׁלֹא לַעֲרֹץ וְלַחְזֹר לְאַחֹר בְּשַׁעַת מִלְחָמָה; (כא) דִּין יִפֹּת תֹּאֵר; (כב) שְׁלֹא תִמְכֹּר יִפֹּת תֹּאֵר; (כג) שְׁלֹא יִכְבְּשֶׁנָּה לְעַבְדוֹת אַחֵר שְׁנִבְעָלָהּ.

נִמְצְאוּ כָּל הַמְצֻוֹת הַנִּכְלָלוֹת בְּסֵפֶר זֶה, אַרְבַּע וְשִׁבְעִים – מִהֵן שְׁבַע וְעֶשְׂרִים מְצֻוֹת עֲשֵׂה, וְשִׁבַּע וְאַרְבַּעִים מְצֻוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.

וְנִמְצְאוּ כָּל הַהֲלָכוֹת שְׁלֹאֲרַבְעָה עֶשֶׂר סֵפֶר, שְׁלוֹשׁ וְשִׁמּוֹנִים הַלְכוֹת.

Division of the books

Now with God's help I shall elucidate the laws of each and every commandment, and all the details connected with them and their subject matter, in the order of the major laws.

חלוקת הספרים

וְעַתָּה אֶתְחִיל לְבַאֵר מְשֻׁפְּטֵי כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה
וְכָל הַדִּינִין הַנִּגְלָלִין עִמָּה מֵעֲנִינָה עַל סֵדֶר
הַהֲלָכוֹת, בְּעֲזַרַת שְׁדֵי.

Acknowledgments

תודות

“Give thanks to *HASHEM*, for He is good; for His mercy endures forever” (Psalms 118:1)

“הודו לה' כי-טוב: כי לעולם חסדו”
(תהילים קיח:א)

Acknowledgments:

My heartfelt thanks and appreciation to everyone who has contributed to this project. I would like to express particular gratitude to my teacher Shelomo Ben-Avraham of [Mechon Mamre](#), whose counsel over the years has brought me to this point; and who generously permitted my use of his extremely accurate text as the basis for this book. A great debt of gratitude is also due my teacher and master Rabbi Mordechai Farkash, without whom I might never have known what Torah is.

I would also like to thank Yoḥai Makbili of the [Mishne Torah Project](#), who pushed me relentlessly to commence this work, and whose published Hebrew editions of the Mishne Torah are making the Law available at a reasonable price to everyone.

Many more thanks are owed the numerous people who engaged in the difficult task of proofreading and editing. Special thanks to my friend and study-partner Fred Casden for his invaluable insights.

Finally, none of this would be possible were it not for the “*woman of valour*” ([Prov 31:10](#)) to whom I am married; who accepts my many hours of work on this and other projects with aplomb.

Technical information:

This document was created using [Xe_lLa_TX](#) and [vim](#). The Hebrew text was set in [SBL Hebrew](#) and [David MF](#). The English text was set in [Linux Libertine](#).

If you find inaccuracies, or have comments or suggestions, please report them on the project website: <http://dev.ronware.org/p/targum/tktnew>, using “17 Kislev 5771” as the version number.

If you wish to join this project and “lend a hand”, please also go to the link mentioned above, and select “Join Project” as the issue type. Thank you and best regards!